

Den Europæiske Unions Tidende

C 325

51. årgang

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

19. december 2008

<u>Informationsnummer</u>	Indhold	Side
III	<i>Forberedende retsakter</i>	
	REGIONSUDVALGET	
	76. plenarforsamling den 8. og 9. oktober 2008	
2008/C 325/01	Regionsudvalgets initiativudtalelse om »Øget kamp mod terror: Inddragelse af de lokale og regionale myndigheder«	1
2008/C 325/02	Regionsudvalgets udtalelse om »Godstransportpakke«	6
2008/C 325/03	Regionsudvalgets udtalelse om »Fremme af vedvarende energi«	12
2008/C 325/04	Regionsudvalgets udtalelse om »Handel med emissionskvoter«	19
2008/C 325/05	Regionsudvalgets udtalelse om »Kommissionens lovforslag vedrørende sundhedseftersynet af den fælles landbrugspolitik«	28
2008/C 325/06	Forslag til Regionsudvalgets udtalelse om »Prækommercielle indkøb: Vedvarende høj kvalitet i offentlige tjenester i Europa gennem øget innovation«	44
2008/C 325/07	Regionsudvalgets udtalelse om »Europæisk referenceramme for kvalitetssikring af erhvervsuddannelse« og »Det Europæiske Meritoverførselssystem for erhvervsuddannelser«	48
2008/C 325/08	Regionsudvalgets udtalelse om »Barcelona-processen: En middelhavsunion — Konsekvenserne for de lokale og regionale myndigheder«	52
2008/C 325/09	Regionsudvalgets udtalelse om »Forvaltning og partnerskab på nationalt, regionalt og projektplan inden for regionalpolitik«	56
2008/C 325/10	Regionsudvalgets udtalelse om »Industrielle emissioner«	60
2008/C 325/11	Regionsudvalgets udtalelse om »Den europæiske handlingsplan for jobmobilitet (2007-2010)«	66

Pris:
18 EUR

(Fortsættes på omslagets anden side)

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2008/C 325/12	Regionsudvalgets udtalelse om »Mediekendskab« og »Kreativt online-indhold«	70
2008/C 325/13	Regionsudvalgets initiativudtalelse om borgerrettigheder: »Fremme af de grundlæggende rettigheder og rettighederne i tilknytning til unionsborgerskabet«	76
2008/C 325/14	Regionsudvalgets udtalelse om »Programmet for et sikrere internet (2009-2013)«	81
2008/C 325/15	Regionsudvalgets udtalelse om Kommissionens meddelelse: »En stærk europæisk naboskabspolitik«	87

Meddelelse til læserne (se omslagets tredje side)

III

(Forberedende retsakter)

REGIONSUDVALGET

76. PLENARFORSAMLING DEN 8. OG 9. OKTOBER 2008

Regionsudvalgets initiativudtalelse om »Øget kamp mod terror: Inddragelse af de lokale og regionale myndigheder«

(2008/C 325/01)

REGIONSUDVALGET

- er stærkt enige i, at den globale terrortrussel er en alvorlig trussel mod demokratiet, menneskerettighederne og den økonomiske og sociale udvikling i hele det internationale samfund;
- understreger, at de lokale og regionale myndigheder vil spille en central rolle ved gennemførelsen af EU's antiterrorstrategi. Disse myndigheder vil være drivkraften bag gennemførelsen af forebyggelsesforanstaltningen og kommende antiterror- og afradikaliseringsskemaer på tværs af medlemsstaterne;
- erkender vigtigheden af EU's antiradikaliseringsskema, der implementeres sideløbende med EU's antiterrorstrategi, men understreger, at disse strategier også bør rumme mulighed for lokal gennemførelse, hvor der trækkes på lokal erfaring og indsigt, idet der udstikkes klare rammer for lokalsamfundsbaaseret efterretningsvirksomhed og ydes støtte og ressourcer til lokale myndigheder med henblik på at gennemføre projekter vedrørende bekæmpelse af voldelig radikalisme, hvor dette er nødvendigt; understreger, at styrkelsen af de regionale og lokale offentlige forvaltningers rolle i forebyggelsen af terror og voldelig radikalisme bør ske i partnerskab med EU og medlemsstaternes regeringer;
- anbefaler, at der i medlemsstaterne gennemføres offentlig høring på lokalt plan med henblik på at tilvejebringe en mangefacetteret læring om lokale erfaringer, forestillinger om terrorisme og begrundelser til ekstremisme, og at medlemsstaterne sikrer, at denne høring og inddragelse når ud til dem, der normalt ikke deltager i lokaldemokratiet;
- udtrykker tilfredshed med den anden peerevaluering af krisestyringsplaner, der i øjeblikket gennemføres af Kommissionen; opfordrer imidlertid Kommissionen til at sikre, at de lokale og regionale myndigheder spiller en fuld og aktiv rolle i peerevalueringen;
- opfordrer EU til at sikre, at der i alle antiterrorstrategier er indbygget et direkte hensyn til retfærdighed og menneskerettigheder, og at antiterroroperationer ikke resulterer i en negativ erfaring for bestemte lokalsamfund og dermed medvirker til fremmedgørelse og ansporer til ekstremisme.

Ordfører: Lord Graham TOPE (UK/ALDE), medlem af London Borough of Sutton og the Metropolitan Police Authority

Basisdokumenter

Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet og Rådet: Øget kamp mod terror

KOM(2007) 649 endelig

Forslag til Rådets rammeafgørelse om ændring af Rådets rammeafgørelse 2002/475/RIA af 13. juni 2002 om bekæmpelse af terrorisme

KOM(2007) 650 endelig

POLITISKE ANBEFALINGER

Styrkelse af »forebyggelsesforanstaltningen«

REGIONSUDVALGET

1. er stærkt enig i, at den globale terrortrussel er en alvorlig trussel mod demokratiet, menneskerettighederne og den økonomiske og sociale udvikling i hele det internationale samfund;
2. erkender, at opmærksomheden uundgåeligt vil rette sig mod al-Qaeda-inspireret terror og radikaliseringen i vores samfund i retning af voldelig ekstremisme; erindrer imidlertid om, at mange nylige terrorhandlinger er blevet begået af personer, som er født og opvokset i det land, hvor terrorhandlingen blev udført, eller i et andet EU-land, ofte som reaktion på rent interne forhold i det land, hvor anslaget fandt sted, og ikke nødvendigvis havde et religiøst hovedmotiv; Regionsudvalget erkender ikke desto mindre, at truslen fra al-Qaeda-inspireret terror er en stor sikkerhedstrussel, som EU står over for i dag;
3. er af den opfattelse, at EU's arbejde med terrorisme må have et dobbelt fokus: dels den direkte bekæmpelse af terrorhandlinger, dels en forebyggende indsats. Jo tidligere årsagskæden, der fører til en terrorhandling, kan brydes, desto bedre. Her kan øget forskning i årsagerne til, at mennesker føler sig tilskyndet til at støtte, finansiere og deltage i terroraktioner, være til stor nytte;
4. erkender, at de religiøse aspekter ikke må overses, når det gælder terrorisme. Der må gøres en større indsats for at udbrede budskabet om, at terrorhandlinger ikke på nogen måde kan retfærdiggøres;
5. mener derfor, at EU skal tage initiativ til og støtte op om tiltag, som sigter på at reducere terrorismen gennem en dialog mellem religioner og kulturer;
6. understreger, at EU's samarbejde med lande uden for Unionen er af største vigtighed, når det drejer sig om at forebygge terrorisme. Forstærkede strategier for dette eksterne samarbejde bør fremmes, både når det gælder udveksling af informationer og et mere praktisk orienteret politi- og toldsamarbejde;
7. understreger, at de lokale og regionale myndigheder vil spille en central rolle ved gennemførelsen af EU's antiterrorstrategi, og at især disse myndigheder sammen med de retshåndhævende statslige og regionale partnere, der har ansvar for beskyttelse af personer og ejendom, vil være drivkraften bag gennemførelsen af forebyggelsesforanstaltningen og kommende antiterror- og afradikaliseringsskemaer på tværs af medlemsstaterne;
8. henleder opmærksomheden på de store fremskridt, der er gjort med hensyn til gennemførelsen af de tre øvrige foranstaltninger: beskyttelse, implementering og respons på tværs af medlemsstaterne siden iværksættelsen af rammelovgivningen i 2002; ser endvidere med tilfredshed på forslag i det nuværende initiativ om at øge terrorbekæmpelsen og indføre et retsgrundlag for aspekter af antiterrorstrategien, herunder kriminalisering af oplæringen og rekrutteringen af terrorister og offentlig tilskyndelse til terrorhandlinger, forebyggelse af terroristernes brug af sprængstoffer og anvendelse af flypassageroplysninger ved efterforskning i forbindelse med retshåndhævelse, forhindring og kriminalisering af finansiering af terrorisme, og hvad angår anerkendelsen af behovet for teknologisk forskning og udvikling for at støtte politiarbejdet i EU med henblik på at beskytte borgerne mod terrorangreb;
9. fastslår ikke desto mindre, at EU i forbindelse med den øgede kamp mod terror bør intensivere investeringerne i en styrkelse af forebyggelsesforanstaltningen i partnerskab med medlemsstaterne, de retshåndhævende instanser og de regionale og lokale myndigheder, at forebyggelse af terror og voldelig ekstremisme ikke kan ske gennem lovgivningsforanstaltninger og retshåndhævelse alene, og at antiterrorforanstaltninger ikke kan blive effektive, men tværtimod få ubehagelige følger, hvis de ikke kombineres med positive fremtidsudsigter og en plads i samfundet for de personer, som er særlig modtagelige for radikaliserings- og rekruttering af terrorgrupper;
10. mener, at det er nødvendigt at forebygge terrorisme ved at bekæmpe de tæt forbundne faktorer, som begunstiger radikaliserings- og i nogle tilfælde fører til terrorisme;
11. erkender, at terrorisme ofte er global af natur og inspiration; fastslår imidlertid, at terrorens følger virkninger mærkes direkte af borgere og lokalsamfund på konkret og individuel vis; de, der planlægger og støtter voldelig ekstremisme, lever og handler frit som europæiske borgere i vores lokalsamfund og bruger og indgår i et samspil med lokale tjenester, det lokale

demokrati og lokalbefolkningen indbyggere; medlemsstaterne erkender derfor på basis af erfaringer fra hele EU behovet for, at årsager, bevæggrunde og processer, der fører til voldelig ekstremisme og sympatisering med al-Qaeda-bevægelsen, analyseres fuldt ud, forstås og bekæmpes;

12. mener, at bekæmpelse af voldelig radikaliseringskræver en målrettet indsats på lokalt niveau. Eftersom de lokale og regionale myndigheder er tættest på de modtagelige grupper, spiller de en særlig vigtig rolle, når borgere, der er bosat i EU, så vidt muligt skal sikres fuld integration i samfundet uden forskelsbehandling og under fredelige og demokratiske vilkår;

13. erindrer om, at Europarådets Kongres i 2003 vedtog særlige anbefalinger om de lokale myndigheders rolle i terrorbekæmpelsen.

Handlingsplan: de lokale og regionale myndigheders rolle

REGIONSUDVALGET

14. konstaterer med tilfredshed Europa-Kommissionens bestræbelser på at fokusere opmærksomheden på antiterrorstrategiens forebyggelsesforanstaltning og glæder sig over planer om i 2008 at offentliggøre en meddelelse om bekæmpelse af voldelig radikaliseringskræver dog opmærksom på, at forebyggelse udgør et brat kulturskift for antiterrorinstanser og kræver viden, erfaring og samarbejde fra de lokale og regionale myndigheder;

15. bifalder, at EU har taget initiativ til at gøre 2008 til Europæisk År for Interkulturel Dialog, fordi dette er en fremragende måde at fremme en effektiv dialog, tolerance og indbyrdes kulturel og religiøs forståelse;

16. understreger, at styrkelsen af de regionale og lokale offentlige forvaltningers rolle i forebyggelsen af terror og voldelig radikaliseringskræver samarbejde med EU og medlemsstaternes regeringer; anbefaler derfor, at der i hver af medlemsstaterne etableres et system af netværk af lokale og regionale myndigheder i partnerskab med de enkelte landes regeringer, politi (med deltagelse af de regionale politienheder, som har enekompetence til beskyttelse af personer og ejendom) og lokalsamfund med henblik på at fremme udveksling af god praksis for social integration og professionel indsigt i og forståelse af den voldelige ekstremisme, der opstår i lokalområder;

17. anbefaler, at der i medlemsstaterne gennemføres offentlig høring på lokalt plan med henblik på at tilvejebringe en mangedækket læring om lokale erfaringer, forestillinger om terrorisme og bevæggrunde til ekstremisme, og at medlemsstaterne sikrer, at denne høring og inddragelse når ud til dem, der normalt ikke deltager i lokaldemokratiet;

18. agter at supplere denne udtalelse ved at bistå Kommissionen og antiterrorkoordinatoren med at udarbejde en praktisk vejledning i bedste praksis i de områder, hvor der gennemføres

inddragelses- og partnerskabsprojekter med henblik på at bremse radikaliseringskræver;

19. anbefaler, at Regionaludvalget afholder et årligt arrangement med det sigte at fremme strategisk læring gennem udveksling af erfaringer mellem lokale og regionale myndigheder på paneuropæisk plan og at støtte videreudviklingen af lokale tiltag med henblik på at forebygge terrorhandlinger og fjerne bevæggrundene til voldelig ekstremisme.

Gennemførelse

Læring gennem inddragelse og partnerskabsamarbejde

REGIONSUDVALGET

20. erkender vigtigheden af EU's antiradikaliseringsstrategi, der implementeres sideløbende med EU's antiterrorstrategi, men understreger, at disse strategier også bør rumme mulighed for lokal gennemførelse, hvor der trækkes på lokal erfaring og indsigt, idet der udstikkes klare rammer for lokalsamfundsbaseret efterretningsvirksomhed og ydes støtte og ressourcer til lokale myndigheder med henblik på at gennemføre projekter vedrørende bekæmpelse af voldelig radikaliseringskræver, hvor dette er nødvendigt;

21. anbefaler at vedtage Prüm-traktatens bestemmelser om forstærket samarbejde over grænserne med henblik på bekæmpelse af terrorisme.

Lokalsamfundsbaseret efterretning

REGIONSUDVALGET

22. opfordrer medlemsstaterne til at udvikle klare og sikre systemer for udveksling af informationer mellem lokale og regionale partnere (herunder lokale og regionale politienheder) på den ene side og enheder til bekæmpelse af terror og forebyggelse af voldelig radikaliseringskræver på den anden;

23. understreger, at systemerne til indsamling af lokalsamfundsbaserede efterretningsoplysninger helt klart bør tage hensyn til de sikkerhedsmæssige konsekvenser, borgernes grundlæggende rettigheder og beskyttelse af data i forbindelse med udvekslingen af oplysninger mellem lokale partnere og politiet. Borgerne bør have mulighed for anonymt at tippe de kommunale myndigheder eller politiet om mulige terrorangreb;

24. finder det også væsentligt, at grænserne mellem politi, politikorps og lokale myndigheder med hensyn til lokalsamfundsbaseret efterretning er klare, at der etableres systemer med henblik på at give de lokale og regionale partnere sikkerhed for, at deltagelse ikke skader relationerne i lokalsamfundet, at informationskilderne beskyttes, og at ikkepolitipartnere indtager en frivillig supplerende rolle;

25. anbefaler, at EU udstikker retningslinjer til støtte for udbygningen af informationsudveksling og sikrer, at systemerne er holdbare, fair og sikre.

Antiradikalisering

REGIONSUDVALGET

26. anbefaler, at medlemsstaterne bistår de lokale og regionale myndigheder med at etablere tættere samarbejdsrelationer med politiet (både politienheder på statsligt plan og på regionalt plan) og de strafferetlige myndigheder med henblik på at gennemføre antiradikaliseringprojekter, og at projekterne udarbejdes og udføres på et velinformeret grundlag med udgangspunkt i politietferretning og lokal og regional viden og erfaring;

27. slår til lyd for at styrke den interkulturelle dialog og gennemførelsen af projekter for social integration med henblik på at undgå radikaliserings og tilskyndelse til vold;

28. erkender, at de ressourcer, medlemsstaterne investerer, vil variere afhængig af efterretningsbilledet; understreger imidlertid, at en løbende kontakt med lokalsamfundene er påkrævet for at kontrollere effektiviteten af igangværende projekter, opbygge langsigtede relationer mellem borgerne, de retshåndhævende instanser og de offentlige myndigheder med henblik på terrorbekæmpelse og overveje ændringer, hvad angår strategi og demografiske data; ressourcer og projektfokus skal tilpasses i overensstemmelse hermed;

29. anbefaler, at medlemsstaterne og de lokale og regionale myndigheder udarbejder projekter i samarbejde med lokalsamfundene med henblik på at modarbejde voldelig ekstremistisk ideologi og støtte mainstreamholdninger; sådanne projekter skal støttes gennem solid professionel rådgivning og underkastes uvildig evaluering til vurdering af effektiviteten; Regionsudvalget foreslår derfor, at medlemsstaterne samt de lokale og regionale myndigheder i fællesskab udpeger lokalsamfundsledere med mainstreamholdninger med det sigte at miskreditere voldelige radikale elementer og støtte troværdige budskaber, der udgør et alternativ til ekstremisters budskaber;

30. peger på, at en af de kendte grobunde for terrorisme er utilfredshed med samfundet og følelsen af at være magtesløs og stå uden for. I et velfungerende demokratisk samfund mindskes risikoen for, at terroristiske idéer og terrornetværk skal få fodfæste og begynde at brede sig; mener derfor, at det er af største vigtighed, at indsatsen for at styrke demokratiet og efterlevelsen af de borgerlige/politiske rettigheder indgår som en integrerende del af terrorbekæmpelsesindsatsen;

31. erkender, at terminologi er et komplekst og følsomt emne, som kræver stor viden og opmærksomhed hos dem, der forvalter antiradikaliseringsskemaer;

32. anbefaler, at medlemsstaterne og de regionale myndigheder støtter sårbare lokale institutioner, såsom skoler, centre for videregående uddannelse, universiteter, moskeer og religiøse institutioner med henblik på at afdække voldelige radikaliserende aktiviteter inden for uddannelsessystemet, bremse radikale elementer og hjælpe dem, der er sårbare over for voldelig radikaliserings, med at modstå ekstremistiske holdninger ved at tilbyde positive og overbevisende alternativer;

33. anbefaler, at medlemsstaterne arbejder tæt sammen med fængselsvæsenet og kriminalforsorgen med henblik på at identi-

ficere, bremse og afskrække frihedsberøvede voldelige radikale elementer;

34. mener, at gennemførelsen af sådanne projekter bør koordineres regionalt med politi og politikorps og overvåges af de lokale og regionale myndigheder eller tilsvarende organer, med tilbagerapportering til de centrale myndigheder med henblik på en vurdering af situationens udvikling;

35. mener, at det er vigtigt, at EU, medlemsstaterne og politiet ved gennemførelsen af sådanne projekter etablerer EU-netværk — som også bør omfatte regionale politienheder med ansvar for beskyttelse af personer og ejendom eller anti-terrorenheder — til udveksling af bedste praksis, rådgivning, støtte og uddannelse af aktører med ansvar for gennemførelsen på lokalt plan.

Borgerinddragelse og lederskab

REGIONSUDVALGET

36. erkender, at lokale og regionale myndigheders lederskabsrolle er af afgørende betydning for gennemførelsen af strategier til terrorforebyggelse på tværs af medlemsstaterne;

37. anbefaler, at de lokale og regionale myndigheder styrker lokalsamfundenes kapacitet med hensyn til at modstå voldelige ekstremister i kraft af et stærkt lederskab; myndighederne bør således søge:

- at afdække fælles værdier lokalsamfundene imellem ved at samarbejde med lokalsamfundsgrupper, partnerskaber og ledere med henblik på at skabe samhørighed på lokalsamfundsplan,
- at udvikle fremgangsmåder til afvisning eller antagelse og behandling af klager, som kunne medvirke til fremmedgørelse og anspore til voldelig ekstremisme,
- effektivt at afværge hadforbrydelser gennem et tæt samarbejde med politi og projekter vedrørende støtte til lokalsamfund,
- at sikre en lokalsamfunds-baseret mæglingsindsats i forbindelse med gennemførelsen af sikkerhedsoperationer,
- at yde støtte til og sikre rådgivning af lokalsamfundsgrupper og organisationer, som arbejder med at bremse voldelig ekstremistisk ideologi;

38. mener, at gennemførelsen af ansvarlige polititjenester er afgørende for at opbygge tiltro og tillid til politiets terrorbekæmpelse og sikre offentlighedens støtte til antiterroroperationer og nationale og lokale aktioner rettet mod voldelig ekstremisme; Regionsudvalget opfordrer derfor såvel medlemsstaterne som regioner, der har ansvar for sikkerhed og beskyttelse af personer og ejendom, og som råder over antiterrorenheder eller kommandoer, til at finde frem til metoder til at klargøre ansvarsforholdene for politiarbejdet på lokalt plan, idet der i påkommende tilfælde søges støtte og rådgivning fra europæiske og internationale partnere;

39. opfordrer Kommissionen til at foreslå måder, hvorpå den kan bistå medlemsstaterne med at undersøge, hvorledes politiets antiterrorvirksomhed kan integreres i alle aspekter af politiarbejdet, idet udvekslingen af erfaringer og viden mellem medlemsstaterne og politistyrkerne i påkommende tilfælde fremmes;

40. erkender vigtigheden af polititjenester, der afspejler mangfoldigheden i den befolkning, de dækker, idet de opbygger tiltro og tillid og åbner positive kommunikationskanaler mellem politiet og offentligheden; Regionsudvalget mener derfor, at en konstruktiv dialog til fremme af mangfoldighed og lige muligheder mellem polititjenesterne bør fremmes på lokalt plan på tværs af medlemsstaterne.

Beredskab og civile katastrofeplaner

REGIONSUDVALGET

41. udtrykker tilfredshed med den anden peerevaluering af krisestyringsplaner, der i øjeblikket gennemføres af Kommissionen;

42. opfordrer imidlertid Kommissionen til at sikre, at de lokale og regionale myndigheder spiller en fuld og aktiv rolle i peerevalueringen; på baggrund af erfaringerne fra evalueringen af terrorbombeangrebet i London i juli 2005 bør Kommissionen sikre, at der hurtigst muligt indføres en klar ansvarsfordeling og kommandokæde mellem de forskellige instanser og organer, der har til opgave at udarbejde katastrofeplaner og yde nødtjenester;

43. støtter kraftigt, at der etableres netværk af foreninger, som yder støtte til ofre for terrorangreb, og erkender Regionsudvalgets rolle med hensyn til at fremme læring på tværs af medlemsstaterne;

44. ser med tilfredshed på planer om at yde støtte til forskning og udvikle tekniske løsninger, som kan hjælpe polititjenesterne i hele EU i deres bestræbelser på at beskytte borgerne mod terrorangreb; opfordrer EU til at støtte tekniske løsninger inden for alle fire foranstaltninger, ved bl.a. at gøre internettet til et fjendtligt miljø for ekstremister gennem initiativer, der ikke begrænser sig til retshåndhævelse alene; Regionsudvalget opfordrer derfor medlemsstaterne til at stille fyldestgørende ressourcer til rådighed for sådanne udviklingsprojekter;

45. opfordrer medlemsstaterne til at etablere koordineringsmekanismer, der passer til de lokale og regionale myndigheders sikkerhedskompetencer, således at de inden for deres kompetenceområde kan garantere den offentlige sikkerhed på tæt befolkede steder, specielt med hensyn til at forebygge terrorhandlinger gennem planlægningsprocessen;

46. opfordrer EU til at sikre, at der i alle antiterrorstrategier er indbygget et direkte hensyn til retfærdighed og menneskeretligheder, og at antiterroroperationer ikke resulterer i en negativ erfaring for bestemte lokalsamfund og dermed medvirker til fremmedgørelse og ansporer til ekstremisme.

Bruxelles, den 8. oktober 2008

Luc VAN DEN BRANDE

Formand for
Regionsudvalget

Regionsudvalgets udtalelse om »Godstransportpakke«

(2008/C 325/02)

REGIONSUDVALGET

- mener, at der er behov for en forbedring af energieffektiviteten gennem teknologisk innovation og udvikling af miljøvenlige transportalternativer. Transporterne bør ledes hen mod de mest miljøvenlige og energieffektive transportformer gennem en internalisering af de hermed forbundne eksterne omkostninger;
- finder, at der i EU bør indføres et fælles sprog for ledelse af togtrafikken;
- mener, at jernbanegodstransporten i vid udstrækning anvender de samme spor som persontrafikken, hvilket begrænser kapaciteten og pålideligheden i begge systemer, ikke kun i tætbefolkede områder, men også i den tværregionale trafik. EU bør i fællesskab med medlemsstaterne indkredse sådanne flaskehalse og medvirke til, at de afskaffes. EU og medlemsstaterne bør på længere sigt bidrage til, at der anlægges særskilte jernbanenet til godstransport og persontransport især på de hårdest belastede dele af nettet;
- mener, at planlægningen af bytransport, især når det gælder systemer for godslevering, kræver en særlig støtte fra kommunernes side. Distributionen i byerne bør tilrettelægges mere effektivt, miljømæssigt såvel som økonomisk;
- er af den opfattelse, at de lokale og regionale myndigheder gennem udvikling og udvidelse af flod- og kanalhavne, herunder multimodale faciliteter, kan spille en vigtig rolle for gennemførelsen af en bæredygtig godstransportpolitik;
- anser det for nødvendigt bedre at sammenkæde jernbane- og havneforbindelser, som i visse områder endnu ikke fungerer effektivt. Regionsudvalget går ind for, at de lokale og regionale myndigheder udvikler logistikløsninger i indlandsområder ved hjælp af logistikplatforme og tørre havne, da de er et afgørende redskab til at forbedre det samlede godsdistributionssystem og sætte skub i udviklingen og samhørigheden i indlandsområderne.

Ordfører: José CORREIA (PPE/PT), borgmester i Tavira

Basisdokumenter

Meddelelse fra Kommissionen: EU's dagsorden for godstransport: Øget effektivitet, integration og bæredygtighed i godstransporten i Europa

KOM(2007) 606 endelig

Meddelelse fra Kommissionen: Handlingsplan for godstransportlogistik

KOM(2007) 607 endelig

Meddelelse fra Kommissionen til Rådet og Europa-Parlamentet: Et banenet med fortrinsret for godstrafik

KOM(2007) 608 endelig

POLITISKE ANBEFALINGER

REGIONSUDVALGET

Indledning

1. Disse meddelelser på området godstransport er en opfølgning af de politiske overvejelser i hvidbogen fra 2001 om transport og midtvejsevalueringen heraf i 2006. Under dette arbejde blev der afholdt 13 seminarer og konferencer og over 30 eksterne arrangementer, og der er modtaget omkring 160 skriftlige bidrag. Kommissionen har desuden modtaget over 500 rapporter om flaskehalse.

2. I evalueringen af hvidbogen tages der hensyn til de forandrede omstændigheder siden 2001, som har været præget af globaliseringen af produktionen, usikker energiforsyning, øget global opvarmning og EU's kontinentale dimension efter udvidelserne med central- og østeuropæiske lande. På baggrund af disse forandringer opfordres der til et bredere fokus og mere varierede transportpolitiske instrumenter til at imødegå de nye udfordringer. Navnlig understreges behovet for at gøre de forskellige transportformer mere effektive, uanset om de bruges alene eller kombineret med hinanden (samordnet modalitet).

Politiske anbefalinger

3. På baggrund af den situation, der opridses i de nævnte undersøgelser, står det efter Regionsudvalgets mening klart, at der må træffes en række politiske foranstaltninger, såsom:

- sænkning af CO₂-emissionerne som et bidrag til opfyldelsen af Kyoto-protokollen;
- mindskelse af afhængigheden af fossile brændstoffer med gradvis indførelse af brændstoffer fra fornyelige energikilder;
- forbedring af energieffektiviteten gennem teknologisk innovation og udvikling af miljøvenlige transportalternativer. Dette kan ske på mange måder. Transporterne bør ledes hen mod de mest miljøvenlige og energieffektive transportformer gennem en internalisering af de hermed forbundne eksterne omkostninger;

- transporten af farligt gods bør have EU's særlige bevågenhed. For vejtransportens vedkommende er det nødvendigt at harmonisere de administrative procedurer for at undgå fejl, som skyldes manglende sprogkendskab eller regelsystemer, der er vanskelige at forstå for transportører fra andre lande. Hvad angår transport af farligt gods til søs bør EU revidere reglerne for, hvornår passagerbefordring kan kombineres med godstransport;

- teknologisk forbedring af jernbanesystemerne, så deres konkurrenceevne over for de andre transportformer ikke svækkes;

- for operatører, som driver international jernbanetransport, kan det være yderst problematisk at drive transportvirksomhed på en rationel og effektiv måde. Et af problemerne er, at togtrafikken styres på de enkelte medlemsstaters eget sprog, hvilket gør det vanskeligt for jernbaneoperatørerne at drive transportvirksomhed uden for deres eget lands grænser. Regionsudvalget finder derfor, at der i EU bør indføres et fælles sprog for ledelse af togtrafikken i lighed med det fælles internationale sprog, som anvendes inden for flytrafikkontrollen;

- kravene til togførernes uddannelse varierer inden for EU og det gælder også sikkerheds- og fragtbestemmelserne. Disse forskelle er et problem for operatører, som driver international jernbanetransport, og de bør derfor harmoniseres;

- øget anvendelse af informations- og kommunikationsteknologierne (IKT) gennem udvikling af det såkaldte »fragtinet« og bedre udnyttelse af satellit- og radiofrekvenssystemerne;

- der er mange aktører involveret i de intermodale transportkæder. Det er derfor ikke altid klart, hvem der har ansvaret over for kunden, og dette kan have konsekvenser for pålideligheden, sikkerheden og kvaliteten af transporterne. EU spiller en vigtig rolle, når det gælder om at skabe en klar struktur og ansvarsfordeling i transportsystemet.

4. Der er også brug for en indsats på følgende områder:

- begrænsning af vanskelighederne for den internationale togtrafik ved grænseovergangene hvad angår såvel tekniske (forskellige sporvidder, forskellige spændingssystemer, forskellige kriterier for typegodkendelse af det kørende materiel) som administrative aspekter;
- anlæggelse på længere sigt af et særligt godstogsnet under hensyntagen til de høje anlægsomkostninger og en omhyggelig costbenefit-analyse;
- udvikling af grønne korridorer med det hovedformål at forkorte transporttiden og forbedre servicekvaliteten;
- jernbanegodstransporten anvender i vid udstrækning de samme spor som persontrafikken, hvilket i nogle tilfælde kan begrænse kapaciteten og pålideligheden i begge systemer, ikke kun i tætbeholdede områder, men også i den tværregionale trafik. De kommer ofte i konflikt med hinanden på en måde, som ikke fremmer udviklingen mod et mere energieffektivt og miljørigtigt transportsystem. EU bør i fællesskab med medlemsstaterne indkredse sådanne flaskehalse og medvirke til, at de afskaffes ved at udnytte de nuværende og fremtidige jernbaneinfrastrukturer bedst muligt. EU og medlemsstaterne bør på længere sigt bidrage til, at der anlægges særskilte jernbanenet til godstransport og persontransport især på de hårdest belastede dele af nettet, forudsat at mangel på jord ikke udgør en hindring;
- forbedring af den samordnede modalitet gennem reel effektivisering af transportformerne;
- overvejelse over togstammers og lastvognes dimensioner og længde for at øge transportkapaciteten under hensyntagen til miljøet;

5. og endvidere:

- forenkling af toldbehandlingen inden for søfarten, især mellem havne i EU;
- indførelse af et europæisk certifikat for lokomotivførere, så det bliver lettere for togførerne at arbejde i et hvilket som helst land i EU og med forskellige systemer og udstyr;
- lovgivningsmæssig ligestilling er en vigtig forudsætning for lige konkurrencevilkår. Forordningen om køre- og hviletidsregler har bidraget til en harmonisering af reglerne i EU, uanset i hvilket land den pågældende transportør er hjemmehørende. Mulighederne for at fuldbyrde strafferetlige afgørelser mod dem, som ikke overholder forordningens regler, varierer dog afhængigt af, om overtrædelsen er begået i det land, hvor køretøjet er indregistreret og chaufføren er hjemmehørende, eller om overtrædelsen er begået i et andet land. Kommissionens direktivforslag om fremme af grænseoverskridende retshåndhævelse omfatter forseelser, der relaterer til hastighedsoverskridelser, spirituskørsel, kørsel uden

sikkerhedssele og kørsel over for rødt lys. Overtrædelse af køre- og hviletidsreglerne bør ligeledes være omfattet af det grænseoverskridende samarbejde om strafforfølgelse af trafikforseelser;

- overholdelse af køreplanerne, især i henhold til UIRR's regler (Union internationale des sociétés de transport combiné rail-route — Den Internationale Forening af Huckepack-selskaber);
- reglerne om togføreres overnatning i et andet land er ugunstige for operatørerne i de perifere lande, når det gælder international fjerntogdrift. Arbejdsreglerne bør derfor tages op til revision, således at operatører i perifere lande får samme muligheder for at drive international jernbanetransport som operatører i de centraleuropæiske lande;
- EU bør være særlig opmærksomt på den stigende kriminalitet og terrortrussel, der er rettet mod godstransport ad vej og jernbane. Der bør udvikles et organiseret samarbejde mellem medlemsstaterne. EU spiller en vigtig rolle i denne sammenhæng. Anlæggelse af flere sikre rasteplasser, især inden for TEN-T-nettet, er et vigtigt aspekt i styrkelsen af sikkerheden;
- bekæmpelse af flaskehalse gennem indførelse af mere fordelagtige tidskanaler;
- generel forbedring af servicekvaliteten og indførelse af en kodeks for god praksis i denne sektor for at øge brugernes tillid;
- EU bør også være mere opmærksom på den kriminalitet, der frem for alt er forbundet med vejgodstransport. Forskellige oplysninger viser, at smugling og ulovligt salg af især tobak og alkohol ikke er ualmindeligt på rasteplasser langs transportakserne. For at dette problem kan løses, bør EU iværksætte og samordne et internationalt samarbejde;
- styrkelse af indlandsskibsfartens konkurrenceevne;
- etablering af et fremtidssikret net af vandveje og havne i samarbejde med de decentrale forvaltningsniveauer på grundlag af en tilnærmelse af netværk og kæder;
- fremme af innovation inden for indlandsskibsfart;
- satsning på sikker og bæredygtig indlandsskibsfart.

Forbindelser med de lokale og regionale myndigheder: Regionsudvalgets bemærkninger

6. I et langsigtet perspektiv bør der tilvejebringes en jernbaneinfrastruktur med tilstrækkelig kapacitet, som er pålidelig og ikke skaber en konflikt mellem godstransporten og andre målsætninger på transportområdet eller samfundsmæssige interesser, og som kan skabe de vilkår, der gør en energieffektiv og miljøvenlig transport mulig.

7. På kort sigt må man først og fremmest få indkredset og løst problemerne med flaskehalsene og den manglende kapacitet i trafiksystemet.
8. Godstransporten kan — selv om den indtænkes i store nationale og internationale korridorer — aldrig klare sig uden bidraget fra de kommunale og regionale myndigheder i de områder, hvor igennem transportruterne passerer.
9. By- og egnspanlægning på vareforsyningsområdet er følgelig af stor betydning for skabelsen af en godstransports-trøm, som sparer energi og er miljøkompatibel. En ny transport-politik må således trække aktivt på alle aktører, som kan bidrage til at gøre den mere effektiv, især dem, som i kraft af deres borgernærhed er i stand til at finde en lokal løsning på problemerne.
10. Billig og miljøvenlig godstransport realiseres navnlig ved at anvende indlandsskibsfart, hvor det er muligt. Herigennem afhjælpes også trafiktætheden mellem havnene og oplandet.
11. I det intermodale transportsystem er terminaler, omladningscentre og havne en vigtig del af infrastrukturen. Planlægningen og placeringen af denne type infrastruktur hører under de lokale og regionale myndigheders ansvar. Det er vigtigt, at byer på et tidligt tidspunkt medtænker sådanne anlæg i deres planlægning, hvilket forudsætter, at EU og det nationale niveau skaber langsigtede og stabile betingelser for byplanlægning.
12. Eftersom ca. 40 % af køretøjerne i EU anvendes til distribution og levering af varer og tjenesteydelser, og eftersom de fleste forbrugere findes i byerne, er det nødvendigt at styre de store trafikstrømme, der opstår i byerne. Man bør lægge planer for udbredelsen af bedste praksis for godstransportpolitikker i byerne.
13. I flere medlemsstater er der etableret transportmyndigheder i regioner eller storbyer, som yder et værdifuldt bidrag til at få de forskellige forventninger og resultater til at gå op i en højere enhed. Regionsudvalget understreger, at dette bør ske i overensstemmelse med nærhedsprincippet.
14. De lokale og regionale myndigheder har større muligheder for at gå ind i en dialog med producenter og modtagere af gods.
15. Der er behov for særlig fokus på distributionen af tjenesteydelser og varer i byer, da intelligent planlægning af bylogistikken er afgørende for mobiliteten i byerne.
16. Placeringen af terminaler, logistikcentre for distribution og selve salgsstederne vil i fremtiden kræve stadig større inddragelse af de lokale myndigheder.
17. Logistik på regionalt plan vil blive et nyt politikområde i kraftig ekspansion. Det vil være af afgørende betydning, at forvaltningen af samkøringslinierne uddelegeres til de regionale myndigheder, mens fastlæggelsen af de store internationale korridorer fortsat vil være et anliggende for medlemsstaterne.
18. Kommunerne kan gennem god bypolitisk praksis gøre meget for at forkorte transporttiden for banegods, og et sådant bidrag er af uvurderlig betydning.
19. Jernbanerelaterede tjenester, især terminaler og rangerbanegårde, fortjener særlig bevågenhed fra strukturfondenes side.
20. Planlægningen af bytransport, især når det gælder systemer for godslevering, kræver en særlig støtte fra kommunernes side. Distributionen i byerne bør tilrettelægges mere effektivt, miljømæssigt såvel som økonomisk. Til det formål bør man søge at gøre transportmidlerne mere miljøvenlige og øge lastfaktorerne for at forbedre forholdet mellem antallet af kørsler og mængden af transporterede varer.
21. De lokale og regionale myndigheder kan gennem udvikling og udvidelse af flod- og kanalhavne, herunder multimodale faciliteter, spille en vigtig rolle for gennemførelsen af en bæredygtig godstransportpolitik.
22. De lokale og regionale myndigheder kan ved hjælp af den fysiske planlægning (f.eks. når arealer udlægges til industri-kvarterer) fremme transport over vand. Strukturfondene bør derfor især tilgodese arealer til virksomheder, der orienterer sig mod vand, vandveje samt flod- og kanalhavne.

Regionsudvalgets konklusioner og anbefalinger

23. De lokale og regionale myndigheder spiller en stadig større rolle i udformningen af logistiske strategier med henblik på en effektiv og hensigtsmæssig planlægning, infrastruktur og koordination.

24. En stor del af godstransportstrømmene belaster transportnettene i Centraleuropa, også selv om det ikke er den endelige destination. Med tanke på de kapacitetsproblemer, som findes i de centraleuropæiske transportnet, er det derfor vigtigt, at EU støtter udbygningen af led og korridorer, der ikke belaster disse net, eller som bidrager til at aflaste dem. Et eksempel på sådanne forbindelser er øst-vest transportkorridorerne i den nordlige del af Europa, der samtidig bidrager til udviklingen af disse regioner. I den kommende strategi for Østersøen, der er under udarbejdelse, vil der bl.a. blive lagt vægt på betydningen af velfungerende transportnet og multimodale løsninger, når det drejer sig om at skabe en bæredygtig og konkurrencedygtig region. Det er vigtigt, at EU også fremover afsætter midler til denne type indsats f.eks. gennem strukturfonds- og sektorprogrammerne.

25. For regioner, der ikke selv producerer råvarer, er gods-transport ad søvejen af stor betydning. Forarbejdningsindustrien er afhængig af pålidelige transporter hele året rundt. For at skibsfarten kan fungere om vinteren, er det vigtigt, at isbrydning udgør et prioriteret område og indgår i TEN-T.

26. Regionsudvalget finder, at EU bør anlægge et helhedsperspektiv for infrastrukturplanlægningen i EU og mellem EU og tilgrænsende lande og regioner. EU's pakke af foranstaltninger på godstransportområdet bør udformes således, at de er i overensstemmelse med de transport- og infrastrukturkort, som EU allerede har udpeget og godkendt som f.eks. TEN-T og kortet over transnationale transportkorridorer («map of cross-border transport corridors»).

27. I de seneste år har mange regioner udviklet strategier af denne art for at kunne danne sig et skøn over transportmængden i den nære fremtid og uddrage de nødvendige konklusioner. Dette forudsætter en stadig større grænseoverskridende og transnational koordination af de logistiske projekter i Europa. Et eksempel på denne tendens er det centraleuropæiske logistikinitiativ for den kemiske industri, som det europæiske net af kemiproducerende regioner har lanceret for at forbedre de grundlæggende vilkår på lang sigt for den kemiske industri i Central- og Østeuropa via en koordineret strategi. Et andet eksempel er den planlagte anlæggelse af en jernbanekorridor (EU4SeaRail) mellem Østersøen, Nordsøen, Middelhavet og Sortehavet. De botniske korridorer og den nordlige akse er andre vigtige eksempler på transportkorridorer i den nordlige del af EU. Regionerne har også spillet en stor rolle i udviklingen af logistikcentre, som muliggør komplementaritet og skift mellem transportformer, især for godstransportens vedkommende, således at de enkelte transportformer udnyttes bedst muligt. Et eksempel herpå er logistikplatformen »PLAZA« i Aragon, der har forbindelser med andre platforme såsom Eurocentre i Toulouse eller de forskellige havne på Den Iberiske Halvø.

28. Effektiv transport mellem de europæiske lande kan bidrage betydeligt til den økonomiske vækst. Regionsudvalget opfordrer derfor Kommissionen til at tage disse bemærkninger med i betragtning ved den fremtidige revision af TEN-direktiverne i oktober 2009 ved i først række og hurtigst muligt at gennemføre de allerede vedtagne prioriterede projekter inden for dette net, herunder især strækninger, der hæmmer en effektiv godstransport, såsom grænseovergange eller bjergveje.

Det skal endvidere understreges, at Regionsudvalget:

29. glæder sig over den indsats, der er gjort, og især over det finske og tyske formandskabs bidrag til det konstruktive arbejde med disse dossierer;

30. stiller sig generelt positivt til analysen og foranstaltningerne i de meddelelser, der udgør denne jernbanepakke;

31. ikke desto mindre anbefaler, at der tages hensyn til aspekterne vedrørende god samordning med de regionale og lokale myndigheder som beskrevet ovenfor;

32. er sig bevidst, at en ny effektiv politik for godstransportområdet ikke kan lade sig gøre uden et godt samarbejde med alle kommuner og regionale regeringer, og opfordrer derfor til at pleje sådanne gode forbindelser, hvortil det vil bidrage på bedste vis;

33. opfordrer til, at der på alle politiske ledelsesniveauer gøres en større indsats for denne sektor under hensyntagen til dens store betydning for BNP og dens direkte og indirekte indvirkning på økonomien og samfundet som helhed;

34. ikke anser revisionen af direktiv 96/53/EF for hensigtsmæssig. Der bør fortsat i passende omfang sættes på mere miljøvenlige løsninger, dvs. flere tog og ikke nødvendigvis flere lastvogne;

35. en stor del af de samlede godsstrømme havner i store byområder. By- og egnsplanlægning på varedistributionsområdet er derfor af stor betydning for en energibesparende og miljøkompatibel godstransportstrøm. Omladningscentrenes placering i forhold til det overordnede godstransportnet er således af afgørende betydning. Der bør derfor sikres et velfungerende samspil mellem det lokale og regionale niveau og EU's overordnede politik for transportlogistikken. Regionsudvalget mener, at politikken på godstransportområdet bør samordnes med handlingsplanen for bytransport;

36. tillægger innovation på området biobrændstof meget stor betydning, men der skal tages hensyn til balancen inden for det globale landbrug — energiomkostningerne taget i betragtning. Derfor opfordres Kommissionen til at sætte skub i forskningen på dette område;

37. går ind for liberalisering af alle former for jernbanetransport, men med koordineringsregler, som er underlagt hensynet til den offentlige interesse;

38. anser det for ønskeligt, at der så hurtigt som muligt kan gøres fremskridt i retning af etablering af særlige godstransportruter;

39. mener, at transportnettene i stadig højere grad bør indtænkes i logistikpolitikken med deltagelse af de lokale og regionale myndigheder, ved at udvikle begrebet »tørre havne« under overholdelse af de indlysende miljøhensyn;

40. anser det for nødvendigt bedre at sammenkæde jernbane- og havneforbindelser, som i visse områder endnu ikke fungerer effektivt. Regionsudvalget går ind for, at de lokale og regionale myndigheder udvikler logistikløsninger i indlandsområder ved hjælp af logistikplatforme og tørre havne, da de er et afgørende redskab til at forbedre det samlede godsdistributionsystem og sætte skub i udviklingen og samhörigheden i indlandsområderne;

41. understreger nødvendigheden af at harmonisere de teknologiske medier og standarder, som gør det muligt for togtrafikken at overvinde de nuværende barrierer i form af forskellige strømforsyningssystemer og sporvidder;

42. er overbevist om, at Kyoto-protokollen og dens transportpolitiske konsekvenser bør få meget synlige følger for godstransportlogistikken;

43. mener, at det ideelle vil være, at Europa i fremtiden får meget hurtige togforbindelser, som forbinder Lissabon med hele Middelhavet, Østersøen og de nye grænser til tredjelandene;

44. foreslår, at der gennemføres mere indgående undersøgelser for at indkredse initiativer og træffe foranstaltninger til afskaffelse af flaskehalse hvad angår infrastruktur og gældende bestemmelser. For hurtigere at kunne udpege disse problemer og finde løsninger herpå er det efter Regionsudvalgets mening hensigtsmæssigt at oprette net for udveksling af viden og god praksis mellem specialiserede centre for logistik og samordning af transportformer på lokalt og regionalt plan;

45. mener, at der bør fastlægges langsigtede strategier og handlingsplaner for udvidelse af de europæiske korridorer;

46. støtter de foranstaltninger, som sikrer neutrale konkurrencevilkår mellem medlemsstaterne;

47. går ind for harmonisering og forenkling af regler og regulering, især hvad angår standarder vedrørende mål og vægt, sikkerhedsbestemmelser om fastgørelse af last og parternes

erstatningsansvar, lovgivningsmæssig ligestilling uafhængigt af transportørens etableringsland, fælles sprog for trafikkontrol og for import fra lande uden for EU;

48. mener, at de administrative hindringer bør overvindes ved så vidt muligt at øge den elektroniske fremsendelse af dokumentation;

49. anbefaler større effektivitet i transporten med hensyn til udvikling og udnyttelse af hver enkelt transportforms kapacitet samt udvikling og fremme af intermodalitet;

50. anbefaler større effektivitet i transportsystemet gennem udvikling af en bedre logistikpolitik for havne og terminaler;

51. mener, at der bør stilles information til rådighed på Internettet om de lokale havneforhold og karakteristika.

Bruxelles, den 8. oktober 2008

Luc VAN DEN BRANDE
Formand for
Regionsudvalget

Regionsudvalgets udtalelse om »Fremme af vedvarende energi«

(2008/C 325/03)

REGIONSUDVALGET

- ønsker, at støttemulighederne skal være til disposition for alle producenter af vedvarende energi herunder også små projekter, og mener, at det vil være hensigtsmæssigt, at støtten til vedvarende energi bliver kombineret med en gradvis afvikling af støtten til produktion og brug af fossile brændstoffer (med undtagelse af en eventuel støtte til kraft-varmeværker i forbindelse med offentlig fjernvarmeforsyning) samt til produktion og anvendelse af kerneenergi. Også de tilfælde, hvor CO₂-opfangning og -deponering anvendes til at reducere den mængde kuldioxid, som udledes gennem anvendelsen af fossile brændstoffer, bør undtages;
- anbefaler, at der sikres maksimal koordinering mellem de vigtigste EU-retsakter på disse områder, dvs. direktivet om bygningers energimæssige ydeevne, direktivet om energieffektivitet og energitjenester, den tredje lovpakke til liberalisering af energimarkedet og de forskellige elementer i energi- og klimapakken, især direktivet om vedvarende energi;
- opfordrer Kommissionen til at ændre artikel 4, således at det bliver et krav, at de lokale og regionale myndigheder skal inddrages i udformningen af nationale handlingsplaner, samt til at tage behørigt hensyn til dette aspekt i forbindelse med sin evaluering af disse handlingsplaner;
- påpeger, at fastsættelsen af et mål på 10 % for andelen af biobrændstoffer inden for transport, kun vil få den forventede positive virkning, hvis biobrændstoffet fremstilles fra kilder, hvis udvinding ikke forstyrrer miljøets naturlige balance, selvforsyningen med levnedsmidler eller den økonomiske balance på markedet samt den sociale balance i samfundet.

Ordfører: Paula BAKER (UK/ALDE), medlem af Basingstoke and Deane Borough Council

Basisdokument

Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om fremme af anvendelsen af vedvarende energikilder
KOM(2008) 19 endelig

I. POLITISKE ANBEFALINGER

Generelt

REGIONSUDVALGET

1. hilser direktivet om vedvarende energikilder velkommen, fordi det mener, at anvendelsen af vedvarende energi kan mindske drivhusgasemissionerne, øge forsyningssikkerheden, fremme den teknologiske udvikling, forbedre beskæftigelsesmulighederne og bidrage til den regionale udvikling;

2. understreger, at det for at nå direktivets mål er meget vigtigt at etablere en strategisk alliance mellem regionale og lokale myndigheder, så vedvarende energi kan udbredes fra græsrodsniveau;

3. slår til lyd for en lovramme, der skaber et stabilt klima for langtidsinvesteringer, således at innovative vedvarende energiprojekter gennem anvendelsen af en lang række allerede tilgængelige teknologier kan blive et konkurrencedygtigt alternativ til konventionelle teknologier;

4. bifalder derfor vedtagelsen af bindende mål for anvendelsen af vedvarende energi, men påpeger, at delmålene, som er fastsat i direktivforslagets bilag 1, del B, også bør være bindende for at sikre en hurtig iværksættelse og gennemførelse af de endelige mål og opfordrer til at inddrage de lokale og regionale myndigheder i drøftelser med medlemsstaterne i forbindelse med udarbejdelsen af nationale handlingsplaner for at sikre en passende overvågning af opfyldelsen af delmålene og at de operationelle instrumenter, der skal anvendes, defineres på lokalt niveau;

5. bakker fuldt ud op om Kommissionen, når den foreslår, at medlemsstaterne udvikler elnetinfrastruktur, der er tilpasset udbygningen af elfremstilling fra vedvarende energikilder, og at denne strøm får prioriteret adgang til elnettet, men understreger samtidig, at adgangen skal tilbydes til en fair og overkommelig pris (hvad enten dette sker gennem indfødningsstariffer eller på anden måde);

6. men understreger samtidig betydningen af gasnetinfrastruktur og opvarmning fra vedvarende energikilder samt spildvarme, og pointerer, at denne type energi skal have adgang på rimelige vilkår til den relevante netinfrastruktur;

7. mener, at netleverandørerne bør foretage og afholde omkostningerne til rimelige tilpasninger, der giver adgang for vedvarende energikilder. Disse omkostninger bør ikke fordeles på alle energiforbrugere;

8. støtter Kommissionens appel til de nationale, regionale og lokale myndigheder om at føre en politik, der fremmer lavenergibygninger og passivhuse. En sådan politik kræver særskilt

behandling, men er nødvendig, meget betydningsfuld og relevant for at nå målene i direktivet om vedvarende energikilder. Udvalget anbefaler, at der tages hensyn til direktivets bestemmelser herom i forbindelse med den kommende ændring af direktivet om bygningers energimæssige ydeevne; anbefaler generelt, at der sikres maksimal koordinering mellem de vigtigste EU-retsakter på disse områder, dvs. direktivet om bygningers energimæssige ydeevne, direktivet om energieffektivitet og energitjenester, den tredje lovpakke til liberalisering af energimarkedet og de forskellige elementer i energi- og klimapakken, især direktivet om vedvarende energi. For at nå de obligatoriske landemål skal der gives størst mulig opmærksomhed den nationale omsætning af direktivet om vedvarende energi.

De lokale og regionale myndigheders rolle

REGIONSUDVALGET

9. finder, at lokale og regionale myndigheder besidder erfaringen og kompetencen til at øve indflydelse på energiinfrastrukturen og energipolitikkerne på deres eget territorium. Mange regioner i EU viser allerede politisk vilje til at fremme vedvarende energi på deres eget område. De har sat sig konkrete mål, som de forfølger aktivt. Via deres foranstaltninger i forbindelse med fysisk planlægning, regionaludvikling og påvirkning af de enkelte borgeres handlinger øver de allerede indflydelse på energiinfrastrukturen og -politikkerne. De har ligeledes ofte iværksat innovative projekter for vedvarende energi på bolig- og transportområdet (solenergi, jordvarme, biomasse, vandkraft og vindenergi) samt på andre områder;

10. gør opmærksom på, at forskydningen fra ikke-fornybare til fornybare energikilder indebærer en forøgelse af energiproduktionen i relativt små lokale anlæg især for at begrænse elektricitetstab som følge af transmission over store afstande og vil inddrage og have konsekvenser for alle lokale og regionale myndigheders aktiviteter;

11. erkender, at de lokale og regionale myndigheder bl.a. kan bidrage til opfyldelsen af direktivets målsætninger gennem følgende aktiviteter:

- fysisk planlægning (gennem tydelige planlægnings- og udviklingsspecifikationer i deres funktion som lovgiver og katalysator)
- besiddelse af offentlig jord og ejendom og forvaltningen heraf (herunder gadebelysning, boliger, transport samt offentlige bygninger, kontorer og kontrollerede bilparker)
- offentligt bæredygtigt transportvæsen og definition af alternative transportformer (såsom udlejningscykler eller -biler, der kører på el)

- fjernvarme- og kølenet til private husstande og offentlige bygninger af en vis størrelse (svømmebassiner, skoler, rådhus osv.)
- regionaludvikling
- støtteforanstaltninger til virksomheder, der er aktive inden for vedvarende energi, herunder lån og adgang til finansiering
- ydelse af lån og lettelse af adgang til finansiering til anvendelse af vedvarende energi i private husholdninger, offentlige organisationer og virksomheder
- kommunikation med borgerne
- tilbud om information og uddannelse (til borgere, bygherrer, installations- og reparationsvirksomheder og SMV om støtteordninger)
- fremme af forskning, udvikling og teknologisk innovation på energiområdet, især hvad angår energibesparelse og energieffektivitet samt vedvarende energikilder;

12. henstiller indtrængende, at Kommissionen modstår presset for at pålægge medlemsstaterne, at de opretter ét centraliseret administrativt organ til at behandle ansøgninger om og yde bistand i forbindelse med nye vedvarende energiinstallationer;

13. advarer mod at lade standarder for »overskudsenergi« gælde med tilbagevirkende kraft for offentlige bygninger;

14. opfordrer, idet det også her erindreres om erfaringerne fra de nationale energieffektivitetshandlingsplaner, Kommissionen til at tildele de fornødne ressourcer (herunder også menneskelige ressourcer) og at træffe de nødvendige foranstaltninger (dvs. retssager, økonomiske sanktioner o.l.) for at sikre, at medlemsstaterne rettidigt indsender nationale handlingsplaner for vedvarende energi af høj kvalitet, som gør det muligt at indfri direktivets målsætninger;

15. peger desuden på, at de lokale og regionale myndigheder forvalter betydelige budgetter for offentlige indkøb af energiforbrugende produkter og tjenesteydelser, og understreger, at i den fase, hvor et Europa, der i højere grad er præget af vedvarende energikilder formes, bør man fremhæve den væsentlige rolle, de lokale og regionale myndigheder spiller mht. til specifikationer, innovation og forhandlinger med sektoren for vedvarende energi;

16. erkender, at de lokale og regionale myndigheders indsats for at reducere den samlede energiefterspørgsel ved hjælp af tiltag, der skal forbedre energieffektiviteten, bidrager betydeligt til indfrielsen af målsætningerne i direktivet om vedvarende energikilder.

Nationale handlingsplaner

REGIONSUDVALGET

17. mener, at da det påhviler de lokale og regionale myndigheder at gennemføre mange af foranstaltningerne i de nationale handlingsplaner (jf. f.eks. artikel 12), har disse myndigheder allerede opbygget en betydelig erfaring på området, som bør udnyttes fuldt ud i udformningen, gennemførelsen og overvågningen af de nationale handlingsplaner;

18. opfordrer derfor Kommissionen til at ændre artikel 4, således at det bliver et krav, at de lokale og regionale myndigheder skal inddrages i udformningen af nationale handlingsplaner, samt til at tage behørigt hensyn til dette aspekt i forbindelse med sin evaluering af disse handlingsplaner;

19. opfordrer, idet det henviser til erfaringerne fra de nationale energieffektivitetshandlingsplaner, Kommissionen til i god tid at offentliggøre retningslinjer for udarbejdelse af handlingsplanerne, herunder en standardplan. Inddragelsen af de lokale og regionale myndigheder i udarbejdelsen af de nationale handlingsplaner for vedvarende energi vil klart blive et hovedelement i processen uanset hvilken model, vejledende plan eller hvilke andre former for anbefalinger Kommissionen måtte offentliggøre vedrørende de nationale handlingsplaner for vedvarende energi.

Støtteforanstaltninger

REGIONSUDVALGET

20. opfordrer Kommissionen til at tilskynde til, at eksisterende støttemuligheder anvendes til vedvarende energi (f.eks. strukturfondene, adgang til EIB-lån, programmet »Intelligent energi for Europa«) som led i programmet for konkurrenceevne og innovation, forskellige programmer og initiativer inden for det 7. rammeprogram for forskning og Kommissionens planer i meddelelsen »En strategisk energiteknologiplan for EU«, KOM (2007) 723 endelig;

21. ønsker, at støttemulighederne skal være til disposition for alle producenter af vedvarende energi herunder også små projekter, og mener, at det vil være hensigtsmæssigt, at støtten til vedvarende energi bliver kombineret med en gradvis afvikling af støtten til produktion og brug af fossile brændstoffer (med undtagelse af en eventuel støtte til kraft-varmeverker i forbindelse med offentlig fjernvarmeforsyning) samt til produktion og anvendelse af kerneenergi. Også de tilfælde, hvor CO₂-opfangning og -deponering anvendes til at reducere den mængde kuldi-oxid, som udledes gennem anvendelsen af fossile brændstoffer, bør undtages;

22. ønsker, at Kommissionen skal anerkende bidraget fra og sikre tilstrækkelig støtte til fremme af forskning og udvikling i forbindelse med udnyttelse af rene og vedvarende former for havenergi som f.eks. vind-, bølge-, tidevands- og havstrømsenergi; minder om, at de nationale og regionale støtteprogrammer, der anvender løsninger, som er tilpasset særlige lokale, regionale og nationale forhold, har bevist, at de er gode til at fremme vedvarende energi. På denne baggrund bør de nationale og regionale støtteprogrammer fortsat være de vigtigste fremmende instrumenter, selv om supplerende støtte fra EU også er velkommen. Enhver standardisering af støtteprogrammernes form og vilkår på EU-plan bør dog undgås.

Oprindelsesgarantier

REGIONSUDVALGET

23. gør opmærksom på, at Kommissionens forslag om inden for EU at indføre oprindelsesgarantier for elektricitet, opvarmning og nedkøling, der fremstilles fra vedvarende energikilder, falder fint i tråd med Regionsudvalgets udtalelse om begrænsning af den globale opvarmning⁽¹⁾, som opfordrede til indførelsen af et certifikatsystem for grøn energi;

⁽¹⁾ CdR 110/2007 fin.

24. finder, at det bliver for indviklet at anvende oprindelsesgarantier for handel og regnskabsføring, og foreslår, at Kommissionen tager dette emne op til fornyet overvejelse og skaber klarhed omkring det med henblik på at garantere gennemsigtigheden og retssikkerheden i systemet. Udvalget foreslår desuden, at Kommissionen benytter anledningen til at sikre, at systemet for handel og markedsføring af oprindelsesgarantier ikke udgør en risiko for de nationale og regionale støtteprogrammernes gennemførelse og effektivitet, og overvejer et særskilt certifikat for frivillig handel;

25. mener, at mikrokraftvarmeenheders bidrag skal tages med i betragtning, så denne del af medlemsstaternes samlede energipakke modtager ordentlig anerkendelse og støtte.

Oplysning og uddannelse

REGIONSUDVALGET

26. henleder opmærksomheden på, at produktion, distribution og anvendelse af energi ændrer sig hurtigt, og mener, at denne forandring vil komme til at foregå i et endnu højere tempo i de kommende år. Af samme grund er der brug for en bred spredning af information og uddannelse, således at producenter, installatører og forbrugere af energi får den fornødne viden om ny teknologi. Derved kan ændringer foregå på en rimelig og effektiv måde;

27. støtter Kommissionens forslag om, at medlemsstaterne skal sørge for, at der udarbejdes egnede informations-, vejlednings- og akkrediteringssystemer;

28. understreger, at lokale og regionale myndigheder spiller en væsentlig rolle, når det drejer sig om information og uddannelse, og stadig oftere opfordres af borgerne til at forbedre kvaliteten af den foreliggende information. Eftersom de lokale og regionale myndigheder også vil blive direkte involveret i gennemførelsen af retningslinjer for planlægningskontrol og -normer for nye bygninger, opfordrer udvalget til at inddrage disse aktivt i udformningen og gennemførelsen af informations- og bevistgørelsestiltag, retningslinjer samt uddannelsesindsatsen.

Biobrændstoffer

REGIONSUDVALGET

29. gør opmærksom på, at de lokale og regionale myndigheder har promoveret anvendelse af biobrændstoffer ved f.eks. at indsamle brugt stegeolie til fremstilling af biodiesel til kommunale køretøjer, ved at fremstille biogas af spildevand og andet bioaffald (ligeledes til kommunale køretøjer) eller ved at producere briketter af træ fra kommunale skove og træaffald, som især anvendes til opvarmning og i forbindelse med kraftvarmeordninger. Indsatsen for at oprette biobrændstofnet rundt omkring i de europæiske regioner bør ligeledes styrkes. Disse strukturer samordner produktion og forbrug af biobrændstoffer på regionalt niveau. Under forudsætning af, at produktionen af biobrændstoffer er bæredygtig, dvs. under hensyntagen til alle økonomiske, miljømæssige og sociale aspekter, kan dette bidrage til udviklingen af de regionale økonomier;

30. mener, at målet om, at vedvarende energikilder skal udgøre en andel på 10 % inden for transport, bedst opnås

gennem øget anvendelse af elkøretøjer, der drives af elektricitet fremstillet af vedvarende energikilder;

31. er overbevist om, at biobrændstoffer, der laves af affald, biprodukter og restprodukter har to klimamæssige fordele: transportemissionerne begrænses, og der fjernes materialer fra affaldsstrømmen. Der er med andre ord tale om sparsommelig omgang med den begrænsede ressource, som biomasse er, og biobrændstoffer, der produceres på denne måde, konkurrerer ikke med produktionen af fødevarer;

32. påpeger, at øget anvendelse af biobrændstoffer inden for transport kun kan få den forventede positive virkning, hvis biobrændstoffet fremstilles fra kilder, hvis udvinding ikke forstyrrer miljøets naturlige balance, fødevarerforsyningen eller den økonomiske balance på markedet samt den sociale balance i samfundet;

33. bemærker, at udledningerne af luftforurenende stoffer, der er skadelige for menneskers sundhed, fra biobrændstoffer anvendt inden for transport varierer afhængigt af kilden. Biobrændstoffer kan derfor medvirke til at forbedre eller forværre luftkvaliteten. De lokale myndigheder har en vigtig rolle at spille i forvaltningen heraf;

34. presser derfor på for omfattende forskning i udstødnings-emissionerne fra forskellige biobrændstoffer og for en helheds-vurdering af såvel virkningerne for luftkvaliteten som bæredygtigheden;

35. anbefaler, at man i de nationale handlingsplaner, som lokale og regionale myndigheder er med til at udarbejde, konkret nævner de specifikke ressourcer, der vil indgå i fremstillingen af biobrændstoffer. De nationale handlingsplaner bør tage højde for såvel medlemsstaternes specifikke naturressourcer som for de enkelte landes landbrugspotentiale;

36. opfordrer til, at der gives støtte til biobrændstoffer, der medfører betydelige kvantitative reduktioner i drivhusgasemissionerne;

37. forstår, at høst af celluløsisk biomasse⁽²⁾ og alger, såfremt den er forenelig med andre maritime aktiviteter, i mindre grad påvirker fødevarerøkonomien og belaster landressourcerne. Fremstillingsmetoderne er stadig under udvikling, men man hævder at kunne undgå op mod 90 % af drivhusgasserne⁽³⁾. Endvidere kan motorbrændstof fremstilles af affald, som gennem forrådnelse bliver til biogas, med samme reduktion af drivhusgasudledningerne;

38. opfordrer Kommissionen til at videreudvikle de kriterier for miljømæssig bæredygtighed, som defineres i artikel 15 i direktivforslaget. Disse kriterier bør især give svar på følgende spørgsmål, som generelt er afgørende for biobrændstoffers miljømæssige bæredygtighed:

- produktionsfaktorer (intensive dyrkningsmetoder med anvendelse af kunstgødning og syntetiske pesticider)
- sparsomt forbrug af vand i forbindelse med dyrkningsmetoderne
- anvendelse af jord, som kan bruges til dyrkning af fødevarer.

⁽²⁾ Træ (f.eks. pil, poppel og eukalyptus), høje flerårige græsser (så som rishirse og elefantgræs, restprodukter fra landbruget og organisk husholdningsaffald).

⁽³⁾ National Geographic, oktober 2007, og Engineering & Technology, maj 2008.

Udvalget opfordrer i øvrigt på baggrund af erfaringerne fra ovennævnte regionale net Kommissionen til at tage behørigt hensyn til de regionale produktions- og forbrugskæders potentiale;

39. foreslår derfor en nøje vurdering af biobrændstoffers bæredygtighed, efterhånden som teknologien ændrer sig, og justering af minimumsreduktionerne af drivhusgasemissionerne, efterhånden som teknologien udvikler sig;

40. mener også, at bæredygtighedskriterierne skal anvendes på biobrændstoffer, der er produceret såvel inden for som uden for EU, for at give borgerne tillid til deres købsbeslutninger og til de ordninger, som anvendes af deres lokale myndigheder;

41. peger på, at biobrændstof skal fremstilles på en bæredygtig måde og således, at klimapåvirkningen minimeres. Kontinuerligt skovbevoksede arealer må under ingen omstændigheder afskoves for at give plads til energiafgrøder, som de facto binder mindre kuldioxid;

II. FORSLAG TIL ÆNDRINGER

Ændring 1

Artikel 3, stk. 3

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
<p>3. Hver medlemsstat sikrer, at energi fra vedvarende energikilder inden for transport i 2020 udgør en andel, der mindst svarer til 10 % af det endelige energiforbrug inden for transport i den medlemsstat.</p> <p>Ved beregningen af de samlede energiforbrug inden for transport, jf. første afsnit, vil andre olieprodukter end benzin og diesellole ikke blive taget i betragtning.</p>	<p>3. Hver medlemsstat sikrer, at energi fra vedvarende energikilder inden for transport i 2020 udgør en andel, der mindst svarer til 10 % af det endelige energiforbrug inden for transport i den medlemsstat. <u>Denne energi skal fremstilles af ressourcer, hvis udvinding hverken forstyrrer den naturlige miljøbalance eller den økonomiske balance på de forskellige medlemsstaters markeder.</u></p> <p>Ved beregningen af de samlede energiforbrug inden for transport, jf. første afsnit, vil andre olieprodukter end benzin og diesellole ikke blive taget i betragtning.</p>

Begrundelse

Produktionsmetoder for biobrændstoffer, der rummer mulighed for store drivhusgasreduktioner, er endnu ikke færdigudviklede og opstilling af en målsætning på nuværende tidspunkt kan derfor risikere at virke forstyrrende på det internationale fødevaremarked.

Ændring 2

Artikel 4, stk. 1

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
<p>1. Hver medlemsstat vedtager en national handlingsplan. De nationale aktionsplaner fastsætter medlemsstaternes mål for, hvilken andel energi fra vedvarende energikilder skal udgøre inden for transport, elektricitet, opvarmning og nedkøling i 2020, og passende foranstaltninger til at nå disse mål, herunder nationale politikker til at udvikle eksisterende og mobilisere nye biomasseressourcer til forskellige anvendelser, samt de foranstaltninger der skal træffes for at opfylde kravene i artikel 12-17.</p>	<p>1. Hver medlemsstat vedtager en national handlingsplan på basis af <u>energi-handlingsplaner, der er udarbejdet på lokalt og regionalt niveau, og som er samordnet med regionale politikker og politikker for fysisk planlægning.</u> Medlemsstaterne bør aktivt konsultere og inddrage de lokale og regionale myndigheder på et tidligt tidspunkt i <u>udarbejdelsen af de nationale handlingsplaner.</u></p> <p>De nationale aktionsplaner fastsætter medlemsstaternes mål for, hvilken andel energi fra vedvarende energikilder skal udgøre inden for transport, elektricitet, opvarmning og nedkøling i 2020, og passende foranstaltninger til at nå disse mål, <u>herunder anvendelse af offentlige grønne indkøb, opstilling af økologiske kriterier, således at de offentlige myndigheder i deres indkøb af energitjenester fremmer anvendelsen af vedvarende energikilder, og anvendelse af nationale politikker til at udvikle eksisterende og mobilisere nye biomasseressourcer til forskellige anvendelser, samt de foranstaltninger der skal træffes for at opfylde kravene i artikel 12-17.</u></p>

Begrundelse

Eftersom mange foranstaltninger i de nationale handlingsplaner vil skulle gennemføres af de lokale og regionale myndigheder, er det vigtigt, at disse inddrages i udarbejdelsen af handlingsplanerne.

De 25 medlemsstater har inden for rammerne af EU's handlingsplan for fremme af miljøteknologi, ETAP, godkendt de nationale aktionsplaner for offentlige grønne indkøb (Italiens godkendelse skete med det interministerielle dekret af 11. april 2008). Man bør anvende offentlige grønne indkøb til at opstille miljømæssige kriterier (vedrørende anvendelsen af vedvarende energikilder) for myndighedernes indkøb af energitjenester.

I direktivforslaget, som det foreligger, henvises kun i begrænset omfang til den positive rolle, som de lokale og regionale myndigheder kan spille (artikel 12, stk. 1, litra a), 12, stk. 3 og 12, stk. 7). Selv om det anerkendes, at Kommissionens hensigt er at prioritere en gennemførelse af målene, der ikke griber ind i den måde, hvorpå medlemsstaterne eventuelt vælger at nå disse mål, kan ændringsforslaget ovenfor medvirke til at skabe større synlighed og respekt omkring de subnationale myndigheders kompetencer, og, hvad der er afgørende, tilskynde de nationale myndigheder til aktivt at indgå i et samarbejde med dem om udformningen og gennemførelsen af de nationale handlingsplaner.

Ændring 3

Artikel 12, stk. 3

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
Medlemsstaterne kræver af de lokale og regionale administrative organer, at de overvejer installering af udstyr og systemer til udnyttelse af opvarmning, nedkøling og elektricitet fra vedvarende energikilder til fjernvarme og fjernkøling ved planlægning, udformning, opførelse og modernisering af industri- eller beboelseskvarterer.	Medlemsstaterne kræver af de lokale og regionale administrative organer, at de overvejer installering af udstyr og systemer til udnyttelse af opvarmning, nedkøling og elektricitet fra vedvarende energikilder til fjernvarme og fjernkøling ved planlægning, udformning, opførelse og modernisering af industri-, <u>erhvervs-</u> eller beboelseskvarterer <u>og kontorbygninger</u> .

Begrundelse

Giver sig selv.

Ændring 4

Artikel 13, stk. 1

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
1. Medlemsstaterne sikrer, at oplysninger om støtteforanstaltninger stilles til rådighed for forbrugere, entreprenører, installatører, arkitekter og leverandører af udstyr og systemer til opvarmning, nedkøling og elektricitet og af køretøjer, der kan drives med brændstofblandinger med højt biobrændstofindhold eller rene biobrændstoffer.	1. Medlemsstaterne sikrer i samarbejde med de lokale og regionale myndigheder, at oplysninger om støtteforanstaltninger stilles til rådighed for forbrugere, entreprenører, installatører, arkitekter og leverandører af udstyr og systemer til opvarmning, nedkøling og elektricitet og af køretøjer, der kan drives med brændstofblandinger med højt biobrændstofindhold eller rene biobrændstoffer.

Begrundelse

De decentrale myndigheder bør spille en væsentlig rolle i uddannelses- og oplysningsaktiviteterne til fremme af vedvarende energikilder for at sikre, at målsætningerne i 20-20-20-programmet nås.

Ændring 5

Artikel 13, stk. 4

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
4. Medlemsstaterne opstiller retningslinjer for planlæggere og arkitekter, så disse er i stand til på rette grundlag at overveje anvendelse af energi fra vedvarende energikilder og af fjernvarme og fjernkøling ved planlægning, udformning, opførelse og renovering af industri- og beboelsesområder.	4. Medlemsstaterne opstiller i samarbejde med de lokale og regionale myndigheder retningslinjer for planlæggere og arkitekter, så disse er i stand til på rette grundlag at overveje anvendelse af energi fra vedvarende energikilder og af fjernvarme og fjernkøling ved planlægning, udformning, opførelse og renovering af industri- og beboelsesområder.

Begrundelse

De decentrale myndigheder bør spille en væsentlig rolle i uddannelses- og oplysningsaktiviteterne til fremme af vedvarende energikilder for at sikre, at målsætningerne i 20-20-20-programmet nås.

Ændring 6

Artikel 14

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
	<u>Uden at det må påvirke vedligeholdelsen og sikkerheden af nettene, skal medlemsstaterne sørge for, at transmissions- og distributionsnetoperatørerne inden for deres område garanterer, at gas fra vedvarende energikilder og overskudsvarme gives prioriteret adgang til de relevante net på rimelige vilkår.</u>

Begrundelse

Gas (biogas) og varme fra vedvarende energikilder bør dybest set gives adgang til de relevante net. Udnyttelse af overskudsvarme fra industrien, afbrænding af affald osv. er en meget effektiv måde at spare primær energi på.

Bruxelles, den 8. oktober 2008

Luc VAN DEN BRANDE
Formand for
Regionsudvalget

Regionsudvalgets udtalelse om »Handel med emissionskvoter«

(2008/C 325/04)

REGIONSUDVALGET

- opfordrer Kommissionen til at fremskynde vedtagelsen af regler, der gør det muligt at medtage lufttransport under emissionshandelsordningen, og til hurtigst muligt at integrere søtransportsektoren i EU's emissionshandelsordning;
- er betænkelig ved, at direktivet ikke skaber incitament til at nedbringe drivhusgasemissionerne i affaldshåndteringssektoren, som er en sektor, der er af særlig betydning for såvel emissionerne som arealforvaltningen;
- henstiller, at medlemsstaterne afsætter mindst 30 % af indtægterne fra kvoteauktioneringen til de lokale og regionale myndigheder med det formål at fremme anvendelsen af vedvarende energi og energieffektivitet i slutanvendelserne, så man kan opfylde Fællesskabets mål om at anvende 20 % energi fra vedvarende kilder senest i 2020 og øge energieffektiviteten med 20 % frem til 2020; fremme foranstaltninger til reduktion af drivhusgasemissionerne i sektorer, der ikke er omfattet af emissionshandelsdirektivet, navnlig transport- og affaldssektoren;
- opfordrer til foranstaltninger til støtte for visse energiintensive industrisektorer i tilfælde af kulstoflækage;
- opfordrer Kommissionen til senest et halvt år efter dette direktivs ikrafttræden og efter høring af alle relevante parter på arbejdsmarkedet og Regionsudvalget at fremlægge konkrete forslag til forebyggelse af kulstoflækager i energiintensive sektorer og delsektorer.

Ordfører: Pietro MARRAZZO (IT/PSE), præsident for regionen Lazio

Basisdokument

Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af direktiv 2003/87/EF med henblik på at forbedre og udvide ordningen for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet

KOM(2008) 16 endelig — 2008/0013 (COD)

I. POLITISKE ANBEFALINGER

Generelle anbefalinger

REGIONSUDVALGET

1. minder om, at de lokale og regionale myndigheder yder et afgørende bidrag til, at EU-initiativer lykkes, og spiller en afgørende rolle i gennemførelsen af miljø-, industri- og energipolitikkerne;

2. er enig i anvendelse af »forureneren betaler«-princippet, som specifikt skal indføres i alle EU's politikker til beskyttelse af miljøet og klimaet. Internaliseringen af miljøomkostningerne ved varer og tjenesteydelser er således et vigtigt element i de relevante offentlige politikker, der bygger på principperne om bæredygtig, afbalanceret og miljøvenlig økonomisk udvikling;

3. værdsætter derfor Kommissionens hidtidige bestræbelser på at etablere et effektivt kulstofmarked, hvor det under en ordning med frie forhandlinger er muligt at fastsætte prisen på forureningen fra et ton kuldioxid;

4. bifalder forslaget om at tilpasse og opdatere ordningen for handel med kvoter for drivhusgasemissioner (emissionshandelsordningen) i overensstemmelse med de hidtil opnåede resultater og de problemer, der er opstået i ordningens første fase (2005-2007);

5. mener, at det på trods af de opnåede fremskridt, er nødvendigt at gøre emissionshandelsordningen endnu mere gennemsigtig og pålidelig på længere sigt samt være opmærksom på de samfunds- og miljømæssige konsekvenser af de foreslåede foranstaltninger, navnlig på regionalt og lokalt niveau.

Tilpasningerne af emissionshandelsordningen

Tekniske tilpasninger

REGIONSUDVALGET

6. gør opmærksom på, at Kommissionens forslag om forenkling med mulighed for at undtage de mindste industrianlæg såvel som præciseringen af definitionen af fyringsanlæg er faktorer, der øger pålideligheden, effektiviteten og gennemsigtigheden af kulstofmarkedet som helhed;

7. opfordrer ikke desto mindre Kommissionen til at præcisere, hvilke tilsvarende foranstaltninger medlemsstaterne kan vedtage for at nedbringe emissionerne fra små anlæg, og ikke kun henvise generelt til mulige skattepolitiske foranstaltninger (kulstofskat);

8. bemærker for så vidt angår auktionering af kvoter, at man fra en periode med fuldstændig gratis tildeling gradvist over en periode bør overgå til tildeling via offentlige auktioner. Udvalget bakker fuldt ud op om behovet for at beskytte de økonomisk dårligst stillede befolkningsgrupper mod den eventuelle stigning i prisen på industriprodukter og andre energiformer og ikke mindst i elafgifter, bl.a. ved at hjælpe dem med at gøre deres boliger mere energieffektive;

9. er enig i Kommissionens forslag om at gå bort fra den hidtil anvendte strategi med vedtagelse af nationale tildelingsplaner for hver medlemsstat, og bifalder beslutningen om af harmoniserings- og solidaritetshensyn at fastlægge fælles mål på fællesskabsniveau, der skal gælde for hele EU;

10. bakker op om Kommissionens forslag om at medtage separation, transport og geologisk lagring af kulstof i emissionshandelsordningen, og håber i den forbindelse på tilstrækkelig støtte til forskning i de relevante teknologier, som stadig kræver yderligere udvikling og investeringer, forudsat at der foretages en vurdering af kulstoflagringens eventuelle indvirkning på de økosystemer, den indføres i;

11. gør opmærksom på den vigtige rolle, som forskning inden for energi og miljø kan spille, når det gælder emissionsreduktion og tilpasning, og håber, at direktivet kan være et effektivt instrument til sikring af vedvarende finansiering af disse aktiviteter;

12. insisterer på, at medtagelsen af nye sektorer og aktiviteter under emissionshandelsordningen ikke kun vurderes i forhold til risikoen for, at den europæiske industri taber konkurrenceevne på de internationale markeder, men også bedømmes ud fra den pågældende sektors reelle produktion af forurening, mulighederne for teknologiske forbedringer i de omfattede sektorer, og i hvor stor udstrækning ekstraomkostningerne kan pålægges slutbrugere;

13. opfordrer derfor Kommissionen til at fremskynde vedtagelsen af regler, der gør det muligt at medtage lufttransport under emissionshandelsordningen og til hurtigst muligt at integrere søtransportsektoren i EU's emissionshandelsordning (jf. pkt. 65 i Regionsudvalgets udtalelse nr. 22/2008);

14. bifalder det princip, der er indført under den nye emissionshandelsordning, om samarbejde og solidaritet mellem de teknologisk mest udviklede lande (med meget energieffektive industrisektorer) og lande med et udviklings efterslæb (hvis økonomier er mere energiintensive, og hvor væksten skal øges).

Den internationale dimension i kampen mod klimaændringerne

REGIONSUDVALGET

15. påskønner EU's hidtidige indsats med deltagelse i de internationale forhandlinger om gennemførelsen af Kyoto-protokollen, senest på Bali-konferencen, og fastlæggelse af fælles strategier på verdensplan, særligt når det gælder fordelingen af den krævede indsats mellem rige lande og udviklingslande; håber derfor, at de hidtil opnåede resultater kan forbedres og udvikles yderligere med aftaler på de kommende internationale konferencer i Poznan og København;

16. efterlyser supplerende foranstaltninger til bekæmpelse af klimaændringerne og en udvidelse af målene for emissionshandelsordningen med henblik på en tilpasning til målsætningerne om, at emissionerne samlet set skal nedbringes med 30 % i henhold til internationale aftaler på området;

17. understreger nødvendigheden af, at de foreslåede internationale aftaler resulterer i en global ligebehandling af de berørte sektorer; derfor bør der opstilles minimumskrav, som en aftale skal opfylde for at kunne anses som en international aftale ifølge direktivet.

Nye regulerede sektorer

REGIONSUDVALGET

18. betoner, at det er nødvendigt med relevante cost-benefit-analyser af inddragelsen af nye produktionssektorer under emissionshandelsordningen, således at man undgår konkurrenceforvridninger forårsaget af indirekte konkurrence mellem ikke-ensartede industrisektorer som følge af begrænsningerne i produktionen af drivhusgasser;

19. er betænkelig ved, at direktivet ikke skaber incitament til at nedbringe drivhusgasemissionerne i affaldshåndteringssektoren, som er en sektor, der er af særlig betydning for såvel emissionerne som arealforvaltningen;

20. påpeger, at der ud over emissionshandelsordningen bør gøres en stor indsats for først og fremmest at gå over til mere miljøvenlige transportformer. De nationale regeringer må her påtage sig ansvaret for at udbygge jernbane- og vandvejsinfrastrukturen og generelt fremme intermodal transport.

Virksomhedernes konkurrenceevne og forbrugerbeskyttelse

REGIONSUDVALGET

21. bemærker, at Kommissionen endnu ikke fuldt ud har vurderet risikoen for, at industrisektorerne taber konkurrenceevne, og at der med det nye direktiv endnu ikke er truffet passende foranstaltninger til at støtte og beskytte de europæiske økonomier; betoner i den forbindelse vigtigheden af et stabilt miljø, der kan tiltrække investeringer, og behovet for i tide at imødegå risikoen for emissionsoverførsel til lande med mindre strenge miljøregler og færre omkostninger (kulstoflækage); opfordrer Kommissionen til hurtigst muligt at fremlægge forslag for Europa-Parlamentet og Rådet om fuldstændigt harmoniserede bestemmelser gældende for hele EU for gratis tildeling af kvoter. I disse bestemmelser skal der tages hensyn til energiintensive sektorer og delsektorer, hvor der er stor risiko for kulstoflækager;

22. henstiller til, at de tiltag, der er nødvendige for at bekæmpe klimaændringerne, fordeles hensigtsmæssigt mellem

de berørte industrielle aktører og slutforbrugerne, således at man særligt i visse sektorer undgår, at ekstraomkostningerne ved de vedtagne strategier udelukkende pålægges de sidstnævnte;

23. konstaterer, at der i Kommissionens forslag ikke tages tilstrækkeligt hensyn til behovet for at sikre de økonomisk dårligst stillede grupper mod de negative virkninger af den stigning i elafgifterne, som kan være en mulig følge af direktivet; beder derfor Kommissionen om at overvåge markederne nøje, øge forbrugernes tillid og begrænse risikoen for markedsmanipulation;

24. er fortaler for, at allerede opnåede emissionsreduktioner belønnes ved tildelingen af gratis emissionskvoter. I den forbindelse kunne anlæg, som i deres sektor har de laveste drivhusgasemissioner pr. produktionsenhed og dermed sætter en standard, få tildelt 100 % af kvoterne gratis.

De lokale og regionale myndigheders bidrag

REGIONSUDVALGET

25. understreger, at de lokale og regionale myndigheder er dem, der først konfronteres med konsekvenserne af de aktuelle klimaændringer og derfor på passende måde bør inddrages i vedtagelsen af alle imødegåelses- og tilpasningsstrategier;

26. henleder Kommissionens opmærksomhed på behovet for i forbindelse med revisionen af emissionshandelsordningen ikke kun at se på konsekvenserne for konkurrenceevnen nationalt eller internationalt, men også på de negative virkninger på de forskellige regioners konkurrenceevne og tiltrækningskraft internt i EU;

27. opfordrer derfor til, at der tages fuldt hensyn til kravene under de regionale udviklingspolitikker, og anfører, at der for at gøre kulstofmarkedet mere gennemsigtigt og effektivt kunne foretages en gennemgribende modernisering af visse industri-anlæg med det mål, at de mindst effektive anlæg eller anlæg, som allerede nu er i krise, udtages af produktionssystemet; i givet fald efterlyses tiltag, der kan understøtte den omlægning af industrien, der skal finde sted, og støtte de berørte arbejdstagere;

28. erkender for så vidt angår udvidelsen og tilpasningen af emissionshandelsordningen, at det er nødvendigt at skabe større overordnet sammenhæng mellem foranstaltningerne, og at lejligheden bør benyttes til at fastlægge mere ambitiøse mål for nedbringelsen af drivhusgasemissioner, som ifølge de internationale aftaler, der er under drøftelse, skal nedbringes med 30 % inden 2020;

29. er fortaler for, at man med de lokale og regionale myndigheders medvirken i højere grad bør lytte til borgerne, når det gælder EU's indsats for at imødegå de aktuelle klimaændringer; formålet med denne bevidstgørelse er dels at tilskynde borgerne til at handle ansvarligt, dels at videreformidle de vigtige industripolitiske og teknologiske problematikker, der ofte ligger til grund for de vedtagne strategier, til offentligheden;

30. mener, at de lokale og regionale myndigheder bør benytte lejligheden til at yde en større indsats for at uddanne og informere slutbrugerne og de små og mellemstore virksomheder, der er aktive inden for emissionshandelsdirektivets anvendelsesområde.

II. ÆNDRINGSFORSLAG

Ændringsforslag 1

Artikel 1 (5) (Artikel 9)

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
<u>Artikel 9</u> Den samlede kvotemængde i Fællesskabet	<u>Artikel 9</u> Den samlede kvotemængde i Fællesskabet
Den samlede kvotemængde i Fællesskabet, som udstedes hvert år begyndende i 2013, mindskes lineært fra midtpunktet af perioden 2008-2012. Mængden nedsættes med en lineær faktor på 1,74 % i forhold til den gennemsnitlige samlede årlige mængde kvoter, som medlemsstaterne udsteder i henhold til Kommissionens beslutninger om deres nationale tildelingsplaner for perioden 2008-2012.	Den samlede kvotemængde i Fællesskabet, som udstedes hvert år begyndende i 2013, mindskes lineært fra midtpunktet af perioden 2008-2012. Mængden nedsættes med en lineær faktor på 1,74 % i forhold til den gennemsnitlige samlede årlige mængde kvoter, som medlemsstaterne udsteder i henhold til Kommissionens beslutninger om deres nationale tildelingsplaner for perioden 2008-2012.
Kommissionen offentliggør senest den 30. juni 2010 den absolutte kvotemængde for 2013, som baseres på de samlede mængde kvoter, som medlemsstaterne har udstedt i henhold til Kommissionens beslutninger om deres nationale tildelingsplaner for perioden 2008-2012.	Kommissionen offentliggør senest den 30. juni 2010 den absolutte kvotemængde for 2013, som baseres på de samlede mængde kvoter, som medlemsstaterne har udstedt i henhold til Kommissionens beslutninger om deres nationale tildelingsplaner for perioden 2008-2012.
Kommissionen nyvurderer den lineære faktor senest i 2025.	Kommissionen nyvurderer den lineære faktor senest i 2025. <u>Med henblik på en videreudvikling i perioden efter 2020 nyvurderer Kommissionen direktivet senest i 2018.</u>

Begrundelse

Den foreslåede ændring af direktivet vedrører handelsperioden 2013-2020. Bestemmelser for perioden efter 2020 hører derfor ikke hjemme her. I stedet retfærdiggør de omfattende ændringer i forhold til den hidtidige handelsordning en generel evaluering senest i 2018.

Ændringsforslag 2

Artikel 1 (7) (Artikel 10, stk. 3)

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
Mindst 20 % af indtægterne fra auktionen af de i stk. 2 omhandlede kvoter, herunder alle indtægter fra den i stk. 2, litra b), omhandlede auktionering, bør anvendes til følgende:	Mindst 20 50 % af indtægterne fra auktionen af de i stk. 2 omhandlede kvoter, herunder alle indtægter fra den i stk. 2, litra b), omhandlede auktionering, <u>bør af medlemsstaterne samt deres lokale og regionale myndigheder anvendes til følgende:</u>

Ændringsforslag 3

Artikel 1 (7) (Artikel 10, stk. 3, litra f)

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
f) til at tage sociale forhold op i forbindelse med husstande med lav og middel indkomst, f.eks. ved at øge boligens energieffektivitet eller isolering og	f) til at tage sociale forhold op i forbindelse med husstande med lav og middel indkomst, f.eks. ved at <u>træffe foranstaltninger, der skal kompensere for eventuelle elprisstigninger, og samtidig hjælpe med til at øge boligens energieffektivitet eller isolering og</u>

Begrundelse

Formålet er, at der blandt foranstaltningerne for husstande med lav indkomst skal indgå kompensationsforanstaltninger af økonomisk karakter.

Ændringsforslag 4

Artikel 1 (7) (Artikel 10, stk. 3), ny artikel 3a tilføjes

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
	<p>3a <u>Medlemsstaterne skal afsætte mindst 30 % af indtægterne fra auktioneringen af de i stk. 2 omhandlede kvoter, herunder alle indtægter fra den i stk. 2, litra b), omhandlede auktionering, til de lokale og regionale myndigheder med det formål at:</u></p> <p>a) <u>fremme anvendelsen af vedvarende energi og energieffektivitet i slutanvendelserne for derved at opfylde Fællesskabets mål om at anvende 20 % energi fra vedvarende kilder senest i 2020 og øge energieffektiviteten med 20 % frem til 2020;</u></p> <p>b) <u>fremme foranstaltninger til reduktion af drivhusgasemissionerne i sektorer, der ikke er omfattet af emissionshandelsdirektivet, navnlig transport- og affaldssektoren;</u></p> <p>c) <u>finansiere oplysningsaktiviteter, der skal fremme gode vaner hos slutbrugerne, så der dermed kompenseres for eventuelle elprisstigninger;</u></p> <p>d) <u>finansiere uddannelses- og oplysningsaktiviteter, der skal fremme en god praksis hos de små og mellemstore virksomheder og operatørerne.</u></p>

Begrundelse

Formålet er at inddrage de lokale og regionale myndigheder i den indsats, der gøres for at reducere drivhusgasemissionerne og sikre finansieringen heraf.

De lokale og regionale myndigheder bør spille en specifik rolle, når det gælder om at fremme udnyttelsen af vedvarende energikilder og energieffektivitet.

Tiltag, der på lokalt og regionalt niveau sigter mod at reducere drivhusgasemissionerne i sektorer, der ikke hører ind under emissionshandelsdirektivets anvendelsesområde, som f.eks. affalds- og transportsektoren, bør have økonomisk støtte.

Det samme gælder uddannelses- og oplysningstiltag, der henvender sig til borgerne og aktørerne i de industrier, der hører ind under emissionshandelsdirektivets anvendelsesområde.

Ændringsforslag 5

Artikel 1 (7) (Artikel 10, stk. 5)

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
<p>5. Kommissionen vedtager senest den 31. december 2010 en forordning om auktioners tidsmæssige og administrative forløb og andre aspekter i forbindelse med auktioner for at sikre, at auktioner gennemføres på en åben, gennemsigtig og ikke-diskriminerende måde. Auktioner udformes således, at driftsledere og navnlig små og mellemstore virksomheder, som er omfattet af fællesskabsordningen, har uhindret adgang, og således at eventuelle andre deltagere ikke underminerer auktionens forløb. Denne foranstaltning, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i direktivet ved at supplere dette, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel [23, stk. 3].</p>	<p>5. Kommissionen vedtager senest den 31. december 2010 en forordning om auktioners tidsmæssige og administrative forløb og andre aspekter i forbindelse med auktioner for at sikre, at auktioner gennemføres på en åben, gennemsigtig og ikke-diskriminerende måde. Auktioner udformes således, at driftsledere og navnlig små og mellemstore virksomheder, som er omfattet af fællesskabsordningen, har uhindret adgang, og således at eventuelle andre deltagere ikke underminerer auktionens forløb.</p> <p><u>Med henblik på at forebygge uønskede spekulationsgevinster kan auktionsadgangen begrænses til reelle markedsaktører. Denne foranstaltning, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i direktivet ved at supplere dette, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel [23, stk. 3].</u></p>

Begrundelse

På grund af den forventede mangel på kvoter, er der en risiko for, at der opstår uacceptable prisstigninger som følge af ren spekulation.

Ændringsforslag 6

Artikel 1 (8) (Artikel 10a, stk. 1)

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
<p>1. Kommissionen vedtager inden 30. juni 2011 fuldt samordnede gennemførelsesforanstaltninger for Fællesskabet med sigte på en ensartet tildeling af de i stk. 2 til 6 og stk. 8 omhandlede kvoter.</p> <p>Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i direktivet ved at supplere dette, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel [23, stk. 3].</p> <p>De foranstaltninger, der er omhandlet i første afsnit, skal i videst mulige omfang sikre, at tildelingen sker på en måde, der giver incitamenter til at anvende drivhusgas- og energieffektivitetsteknikker og til emissionsreduktioner ved at tage hensyn til de mest virksomme teknikker, erstatninger, alternative produktionsprocesser, anvendelse af biomasse og drivhusgasseparation og -lagring, og må ikke tilskynde til at øge emissionerne. Der tildeles ingen gratis kvoter i forbindelse med el-produktion.</p> <p>Når der indgås en international klimaændringsaftale, som medfører obligatoriske reduktioner af drivhusgasemissioner svarende til Fællesskabets, gennemgår Kommissionen foranstaltningerne for at sørge for, at der kun sker gratis tildeling, hvor dette er fuldt berettiget på baggrund af aftalen.</p>	<p>1. Kommissionen vedtager inden 30. juni 2011 fuldt samordnede gennemførelsesforanstaltninger for Fællesskabet med sigte på en ensartet tildeling af de i stk. 2 til 6 og stk. 8 omhandlede kvoter.</p> <p>Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i direktivet ved at supplere dette, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel [23, stk. 3].</p> <p>De foranstaltninger, der er omhandlet i første afsnit, skal i videst mulige omfang sikre, at tildelingen sker på en måde, der giver incitamenter til at anvende drivhusgas- og energieffektivitetsteknikker og til emissionsreduktioner ved at tage hensyn til de mest virksomme teknikker — herunder <u>kraftvarmeproduktion — erstatninger, alternative produktionsprocesser, anvendelse af biomasse og drivhusgasseparation og -lagring</u>, og må ikke tilskynde til at øge emissionerne. Der tildeles ingen gratis kvoter i forbindelse med el-produktion. <u>Alle andre sektorer kan derimod tildeles gratis kvoter.</u></p> <p>Når der indgås en international klimaændringsaftale, som medfører obligatoriske reduktioner af drivhusgasemissioner svarende til Fællesskabets, gennemgår Kommissionen foranstaltningerne for at sørge for, at der kun sker gratis tildeling, hvor dette er fuldt berettiget på baggrund af aftalen.</p>

Begrundelse

Det bør præciseres, at alle andre sektorer end el-produktion kan tildeles gratis kvoter (helt eller delvist).

Ændringsforslag 7

Artikel 1 (8) (Artikel 10a, stk. 3), nyt stk. 3a tilføjes

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
<p>For produktion af varme til dækning af økonomisk berettiget efterspørgsel ved højeffektiv kraftvarmeproduktion som defineret i direktiv 2004/8/EF kan el-producerende anlæg få tildelt gratis kvoter, så de behandles lige i forhold til andre varmeproducenter. I hvert på 2013 følgende år justeres den samlede tildeling til sådanne anlæg vedrørende varmeproduktion med den lineære faktor, der er omhandlet i artikel 9.</p>	<p>For produktion af varme til dækning af økonomisk berettiget efterspørgsel ved højeffektiv kraftvarmeproduktion som defineret i direktiv 2004/8/EF kan el-producerende anlæg få tildelt gratis kvoter på basis af benchmarks for særskilt produktion af elektricitet og varme, såfremt dette er nødvendigt af hensyn til sikring af ligebehandling i forhold til andre varmeproducenter, så de behandles lige i forhold til andre varmeproducenter. I hvert på 2013 følgende år justeres den samlede tildeling til sådanne anlæg vedrørende varmeproduktion med den lineære faktor, der er omhandlet i artikel 9.</p>

Ændringsforslag 8

Artikel 1 (8) (Artikel 10a, stk. 5)

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
5. Den maksimale kvotemængde, der ligger til grund for beregningen af tildelinger til anlæg, som først omfattes af fællesskabsordningen i 2013 eller senere, må i 2013 ikke overstige de pågældende anlægs verificerede emissioner for perioden 2005-2007. I hvert følgende år justeres den samlede tildeling til sådanne anlæg med den i artikel 9 omhandlede lineære faktor.	5. Den maksimale kvotemængde, der ligger til grund for beregningen af tildelinger til anlæg, som først omfattes af fællesskabsordningen i 2013 eller senere, må i 2013 ikke overstige de pågældende anlægs tidligere gennemsnitlige verificerede emissioner for perioden 2005-2007. I hvert følgende år justeres den samlede tildeling til sådanne anlæg med den i artikel 9 omhandlede lineære faktor.

Begrundelse

Det skal præciseres, at det ikke vil være muligt at verificere emissionerne fra de pågældende anlæg, eftersom de ikke vil være omfattet af emissionshandelsordningen i perioden 2008-2013.

Ændringsforslag 9

Artikel 1 (8) (Artikel 10a, stk. 6)

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
6. Fem procent af den samlede mængde fællesskabskvoter, der er fastlagt i overensstemmelse med artikel 9 og 9a i perioden 2013-2020, sættes til side til nyttilkomne, jf. de regler, der vedtages i henhold til stk. 1. Tildelingerne justeres med den i artikel 9 omhandlede lineære faktor. Der tildeles ingen gratis kvoter i forbindelse med nyttilkomnes el-produktion.	6. Fem procent af den samlede mængde fællesskabskvoter, der er fastlagt i overensstemmelse med artikel 9 og 9a i perioden 2013-2020, sættes til side til nyttilkomne, jf. de regler, der vedtages i henhold til stk. 1. Den maksimale mængde, der kan tildeles nyttilkomne (jf. de regler, der vedtages i henhold til stk. 1), fastsættes på grundlag af <u>prognoser for udviklingen i fællesskabsindustriens bruttonationalprodukt i 2020. Den maksimale mængde, der kan tildeles, må under ingen omstændigheder overstige 5 % af den samlede mængde fællesskabskvoter, der er fastlagt i overensstemmelse med artikel 9 og 9a, for perioden 2013-2020.</u> Tildelingerne justeres med den i artikel 9 omhandlede lineære faktor. Der tildeles ingen gratis kvoter i forbindelse med nyttilkomnes el-produktion.

Begrundelse

Kvoten for nyttilkomne bør fastsættes på grundlag af den forventede vækst i industriens andel af bruttonationalproduktet i 2020. Fem procent synes at være for meget i forhold til den forventede vækst i fællesskabsindustriens bruttonationalprodukt.

Ændringsforslag 10

Artikel 1 (8) (Artikel 10a, stk. 8)

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
8. I 2013 og hvert følgende år frem til 2020 tildeles anlæg i sektorer med en betydelig risiko for kulstoflækage gratis kvoter på op til 100 % af den mængde, der er fastlagt i henhold til stk. 2 til 6.	8. I 2013 og hvert følgende år frem til 2020 tildeles anlæg i sektorer med en betydelig risiko for kulstoflækage gratis kvoter på op til 100 % af den mængde, der er fastlagt i henhold til stk. 2 til 6. <u>I den forbindelse skal de anlæg, der forårsager de laveste CO₂-emissioner pr. produktionsenhed, tilgodeses (benchmarks).</u>

Begrundelse

Kommissionens forslag forfordeler de virksomheder, som allerede frivilligt har truffet foranstaltninger til reduktion af drivhusgasemissionerne. Hvis »rene« anlæg ved tildelingen af gratis kvoter ligebehandles med virksomheder med stærkt forurenende anlæg, sker der en konkurrenceforvridning mellem virksomheder i EU inden for samme sektor. Det er derfor helt rimeligt at tage hensyn til allerede opnåede emissionsreduktioner. Den foreslåede model, hvorefter kun de »reneste« virksomheder tildeles 100 % af kvoterne gratis, er gennemførlig og gennemsigtig og påvirker ikke konkurrencen.

Ændringsforslag 11

Artikel 1 (8) (Artikel 10b)

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
<p>Foranstaltninger til støtte for visse energiintensive industrisektorer i tilfælde af kulstoflækage</p> <p>Kommissionen forelægger senest i juni 2011 — med udgangspunkt i resultaterne af de internationale forhandlinger og omfanget af deres bidrag til globale drivhusgasemissionsreduktioner og efter drøftelser med alle relevante sociale partnere — Europa-Parlamentet og Rådet en analyserapport om situationen i de energiintensive sektorer og delsektorer, for hvilke det er konstateret, at de er udsat for en betydelig risiko for kulstoflækage. Analyserapporten ledsages af eventuelle passende forslag, som kan omfatte:—</p> <ul style="list-style-type: none"> — en tilpasning af andelen af gratis kvoter, som de pågældende sektorer og delsektorer modtager i medfør af artikel 10a — inddragelse i fællesskabsordningen af importører af produkter, som produceres af sektorer eller delsektorer, der er fastlagt i henhold til artikel 10a. <p>Ved vurderingen af, hvilke foranstaltninger der er passende, tages der også hensyn til bindende sektoraftaler, som fører til globale emissionsreduktioner i den størrelsesorden, der kræves for at modvirke klimaændringer på en effektiv måde, og som kan overvåges og verificeres og er underlagt obligatoriske håndhævelsesordninger.»</p>	<p>Foranstaltninger til støtte for visse energiintensive industrisektorer i tilfælde af kulstoflækage</p> <p><u>Senest et halvt år efter dette direktivs ikrafttræden forelægger Kommissionen — efter høring af alle relevante parter på arbejdsmarkedet og Regionsudvalget — Europa-Parlamentet og Rådet en analyserapport med konkrete forslag til forebyggelse af kulstoflækager i energiintensive sektorer og delsektorer.</u></p> <p>Kommissionen forelægger senest i juni 2011 — med udgangspunkt i resultaterne af de internationale forhandlinger og omfanget af deres bidrag til globale drivhusgasemissionsreduktioner og efter drøftelser med alle relevante sociale partnere — Europa-Parlamentet og Rådet en analyserapport om situationen i de energiintensive sektorer og delsektorer, for hvilke det er konstateret, at de er udsat for en betydelig risiko for kulstoflækage. Analyserapporten ledsages af eventuelle passende forslag, som kan omfatte:—</p> <ul style="list-style-type: none"> — en tilpasning af andelen af gratis kvoter, som de pågældende sektorer og delsektorer modtager i medfør af artikel 10a — inddragelse i fællesskabsordningen af importører af produkter, som produceres af sektorer eller delsektorer, der er fastlagt i henhold til artikel 10a. <p>Ved vurderingen af, hvilke foranstaltninger der er passende, tages der også hensyn til bindende sektoraftaler, som fører til globale emissionsreduktioner i den størrelsesorden, der kræves for at modvirke klimaændringer på en effektiv måde, og som kan overvåges og verificeres og er underlagt obligatoriske håndhævelsesordninger.»</p>

Begrundelse

De lokale og regionale myndigheder bør medvirke til at identificere de sektorer og undersektorer, hvor der er risiko for kulstoflækage, for at begrænse risikoen for tab af konkurrenceevne og arbejdspladser i disse virksomheder, navnlig SMV'er.

Særligt investeringer i energiintensive sektorer kræver som regel betydelig kapital og en lang horisont. Desto vigtigere er det, at de berørte virksomheder arbejder under stabile og forudsigelige rammebetingelser. Planen om først i 2011 at foretage en vurdering af, hvordan der kan tages højde for den energiintensive sektors særlige situation, lever ikke op til det berettigede krav om planlægnings sikkerhed for de berørte virksomheder. Usikkerhed med hensyn til de fremtidige rammebetingelser resulterer allerede nu beviseligt i, at investeringer udskydes eller endda foretages i tredjelande i stedet. Kommissionen opfordres derfor til så hurtigt så muligt at overveje løsningsmuligheder og offentliggøre sine planer på området.

Ændringsforslag 12

Artikel 1 (21) (Artikel 27, stk. 1)

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
<p>1. Medlemsstaterne kan udelukke fyringsanlæg med en nominal indfyret termisk effekt på mindre end 25 MW fra fællesskabsordningen, hvis disse anlæg i hvert af de forrige tre år har indberettet emissioner på mindre end 10 000 tons kuldioxidækvivalenter, bortset fra emissioner fra fyring med biomasse, og hvis der for deres vedkommende træffes foranstaltninger, som vil medføre et tilsvarende bidrag til emissionsreduktionerne; det forudsætter dog, at de pågældende medlemsstater:</p> <p>a) giver Kommissionen meddelelse om hvert udelukket anlæg og beskriver de trufne foranstaltninger med tilsvarende virkning</p> <p>b) bekræfter, at der er iværksat overvågningsordninger for at bedømme, om noget anlæg i noget kalenderår udleder 10 000 tons kuldioxidækvivalenter eller mere, bortset fra emissioner fra fyring med biomasse</p> <p>c) bekræfter, at et anlæg vil blive genindsat i ordningen, hvis det i noget kalenderår udleder 10 000 tons kuldioxidækvivalenter eller mere, bortset fra emissioner fra fyring med biomasse, eller hvis foranstaltningerne med tilsvarende virkning ikke længere fungerer</p> <p>d) offentliggør de i litra a), b) og c) omhandlede oplysninger for at give offentligheden mulighed for at fremsætte bemærkninger.</p>	<p>1. Medlemsstaterne kan bl.a. efter at have hørt anlæggets ejer udelukke fyringsanlæg med en nominal indfyret termisk effekt på mindre end 25 MW fra fællesskabsordningen, hvis disse anlæg i hvert af de forrige tre år har indberettet emissioner på mindre end 10 000 tons kuldioxidækvivalenter, bortset fra emissioner fra fyring med biomasse, og hvis der for deres vedkommende træffes foranstaltninger, som vil medføre et tilsvarende bidrag til emissionsreduktionerne. Medlemsstaterne indkredser disse foranstaltninger i samarbejde med de lokale og regionale myndigheder på basis af de specifikke retningslinjer, der er blevet vedtaget af Kommissionen.</p> <p>2. De i stk. 1 nævnte anlæg kan undtages fra fællesskabsordningen, hvis de pågældende medlemsstater:</p> <p>a) giver Kommissionen meddelelse om hvert udelukket anlæg og beskriver de trufne foranstaltninger med tilsvarende virkning</p> <p>b) bekræfter, at der er iværksat overvågningsordninger for at bedømme, om noget anlæg i noget kalenderår udleder 10 000 tons kuldioxidækvivalenter eller mere, bortset fra emissioner fra fyring med biomasse</p> <p>c) bekræfter, efter at have konsulteret de lokale og regionale myndigheder, at et anlæg vil blive genindsat i ordningen, hvis det i noget kalenderår udleder 10 000 tons kuldioxidækvivalenter eller mere, bortset fra emissioner fra fyring med biomasse, eller hvis foranstaltningerne med tilsvarende virkning ikke længere fungerer</p> <p>d) offentliggør de i litra a), b) og c) omhandlede oplysninger for at give offentligheden mulighed for at fremsætte bemærkninger.</p>

Begrundelse

Målet er at tilvejebringe informationer om de emissionsreducerende foranstaltninger, der træffes på regionalt niveau, eftersom det er de regionale myndigheder, der giver tilladelse til drift af sådanne små anlæg.

Bruxelles, den 8. oktober 2008

Luc VAN DEN BRANDE
Formand for
Regionsudvalget

Regionsudvalgets udtalelse om »Kommissionens lovforslag vedrørende sundhedseftersynet af den fælles landbrugspolitik«

(2008/C 325/05)

REGIONSUDVALGET

- udtrykker bekymring for manglen på økonomiske midler til udvikling af landdistrikterne. Udvalget understreger, at man kun bør rette blikket mod ressourcerne under søjle 1, for så vidt angår flere investeringer i nye udfordringer, men bør sætte denne bekymring i relation til andre EU-politikker, særligt samhørighedspolitikken;
- opfordrer kraftigt til at fremme synergier mellem politikken for udvikling af landdistrikterne og andre EU-politikker, særligt samhørighedspolitikken;
- støtter den stigende lyst til at investere i forskning i landbrugsmæssige spørgsmål og til at anvende forskningsresultaterne og bifalder Kommissionens forslag om at forsøge at opnå synergi med rammeprogrammet for forskning;
- er af den opfattelse, at Europa for at leve op til de nye krav bør sigte mod et lukket økonomisk kredsløb og derfor stimulere og støtte innovativt landbrug som helhed;
- mener, at der med henblik på at bekæmpe klimaforandringerne bør opfordres til integrerede fødevarerstrategier;
- har den opfattelse, at regioner, der styrker den økologiske balance, bør opfordres til at udvikle og fremme lokalt producerede fødevarer og fødevarerrelaterede produkter;
- henstiller, at den foreslåede stigning i mælkekvoterne allerede øges til 2 % pr. år, men henstiller tillige, at Kommissionen tilvejebringer et sikkerhedsnet for landmænd i sårbare områder, hvis de kommer til at lide som følge af sådanne øgede mælkekvoter;
- føler, at Europa har et socialt ansvar for at gøre sit yderste for at forankre People-, Planet- og Profit-principperne i resultaterne for nuværende og fremtidige WTO-forhandlinger;
- ønsker at gøre opmærksom på, at lokale og regionale organer i de fleste af EU's medlemslande har opbygget stor erfaring og ekspertise inden for udvikling af landdistrikter, og ønsker at få et vidtrækkende ansvar for at implementere og målrette EU's politik for landbrug og udvikling af landdistrikterne.

Ordfører: Lenie DWARSHUIS-VAN DE BEEK (NL/ALDE), medlem af provinsstyrelsen for Zuid-Holland-provinsen

Basisdokumenter

Forslag til Rådets forordning om fælles regler for den fælles landbrugspolitik ordninger for direkte støtte til landbrugere og om fastlæggelse af visse støtteordninger for landbrugere

Forslag til Rådets forordning om ændringer af den fælles landbrugspolitik ved ændring af forordning (EF) nr. 320/2006, (EF) nr. 1234/2007, (EF) nr. 3/2008 og (EF) nr. [...] /2008

Forslag til Rådets forordning om ændring af forordning EF nr. 1698/2005 om støtte til udvikling af landdistrikterne fra Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL)

Forslag til Rådets Afgørelse om ændring af afgørelse 2006/144/EF om Fællesskabets strategiske retningslinjer for udvikling af landdistrikterne (programmeringsperioden 2007-2013) (forelagt af Kommissionen {SEK(2008) 1885} {SEK(2008) 1886}

KOM(2008) 306 endelig — 2008/0103 (CNS) — 2008/0104 (CNS) — 2008/0105 (CNS) — 2008/0106 (CNS)

Udtalelsens hovedpunkter

REGIONSUDVALGET

1. ser på landbrugs- og fødevarerindustriens strategiske betydning for Europa, tager virksomhedernes i høj grad multinationale aktionsområde i betragtning, støtter en kvalitetslandbrugsproduktion i samtlige regioner og er enig med Europa-Kommissionen i, at den fælles landbrugspolitik er vigtig at have;

2. er enig i, at indførelsen af et system, som kan sikre den europæiske befolkning en vis grad af selvforsyning med fødevarer, ind imellem kan kræve krisestyring og medgiver, at markedet i forbindelse med fødevarerproduktion ikke altid kan skabe balance mellem producentens indkomst og hele den offentlige efterspørgsel, hvilket er en begrundelse for landbrugspolitikken;

3. understreger med tanke på de anbefalinger, der allerede er indarbejdet i lovforslagene, at mange af de anbefalinger, der blev fremsat i perspektivudtalelsen om *sundhedseftersynet af den fælles landbrugspolitik* (CdR 197/2007) stadig gælder. Ud over de fremsatte lovforslag er der imidlertid behov for yderligere forenklinger med henblik på at opnå en reel reduktion af den bureaukratiske byrde både for de regionale myndigheder, som har ansvaret for gennemførelsen af den fælles landbrugspolitik, og for landmændene. Der er også et særligt behov for større forenklinger på krydsoverensstemmelsesområdet. I den forbindelse bør heller ikke en udvidelse af kravene i bilag III medføre ekstra byrder. Derudover bør der ved gennemførelsen af enkeltforanstaltningerne vedrørende de enkelte standarder i bilag III tages højde for de til dels meget forskellige regionale og geografiske karakteristika. Der skal ligeledes tages højde for allerede eksisterende lovgivning;

4. er her, i modsætning til hvad der er skitseret i perspektivudtalelsen, fortalende for at supplere afskaffelse af den obligatoriske udtagning med frivillige miljøbeskyttelsesforanstaltninger for bestemte arealer under 2. søjle;

5. anbefaler på baggrund af den aktuelle situation på markedet for mælk, at forslagene om en kvoteudvidelse som forberedelse af kvoteordningens ophør, genovervejes. Der bør vælges de rette instrumenter og der bør — for så vidt som det er nødvendigt — stilles finansielle midler til rådighed til imødegåelse af de til dels enorme problemer, som mindre konkurrencedygtige og geografisk udsatte regioner vil stå over for som følge af kvoteordningens afskaffelse;

6. mener, at sundhedseftersynet af den fælles landbrugspolitik ikke blot må blive en videreførelse af reformen fra 2003, men i høj grad bør tage højde for den nye internationale situation på fødevarermarkederne; opfordrer til omtanke, således at eksisterende markedsinstrumenter (bortset fra obligatorisk udtagning) ikke uigenkaldeligt fjernes. En vis forsigtighed i forhold til den nuværende ustabilitet på de internationale fødevarermarkeder vil indebære, at disse instrumenter, selv om de ikke anvendes på nuværende tidspunkt, kan reaktiveres om nødvendigt;

7. er enig i betydningen af de nye udfordringer og i, at der er brug for et slagkraftigt incitament i alle medlemsstater, hvis det skal lykkes at iværksætte tiltag under de nye udfordringer;

8. men frygter, at den af Kommissionen foreslåede form for graduering indebærer, at landbrugernes indkomst generelt kan blive væsentligt reduceret afhængig af regionen;

9. er af den opfattelse, at Kommissionen ikke bør undervurdere betydningen af den fælles landbrugspolitik fastlagte finansrammes pålidelighed indtil 2013;

10. foreslår, at nogle af de frigjorte ressourcer også kan investeres i andre foranstaltninger som f.eks. i nye foranstaltninger under den første søjle til støtte for EU's føde- og gedesektor, der i social, økonomisk og miljømæssig henseende er så vigtig, og som i dag er alvorligt truet af en drastisk nedgang i den europæiske bestand af får og geder, foruden i de bestående foranstaltninger, som skal hjælpe landbrugerne med at tilpasse sig til

søjle 1-situationen, eller i andre nye søjle 2-foranstaltninger til at dække udgifterne ved de forskellige foranstaltninger med henblik på et multifunktionelt landbrug, der er rettet mod den brede offentlighed;

11. mener, at balancen mellem mål og foranstaltninger kan variere for regioner, som indtil nu allerede har gennemført mange foranstaltninger for at klare de nye udfordringer eller allerede har brugt en stor del af deres ressourcer i overensstemmelse med de nye udfordringer;

12. er af den opfattelse, at hvis landbrugspolitikken skal overholde de grundlæggende elementer i EU-politikken, bør anvendelsen af graduering i første række være baseret på produktionsforholdene, inden man som første prioritet undersøger de globale konkurrencekriterier;

13. mener, at beslutninger vedrørende graduering bedst træffes på et passende decentralt niveau, således at de i højere grad afspejler de mange forskellige lokale og regionale behov. Medlemsstaterne og regionerne bør have mulighed for at tilføre foranstaltninger under den anden søjle midler i det omfang, der er reelt behov derfor;

14. udtrykker i denne udtalelse om lovforslagene bekymring for manglen på økonomiske midler til udvikling af landdistrikterne generelt og til nye udfordringer i særdeleshed. Udvalget understreger, at man i den nærmeste fremtid ikke kun bør rette blikket mod ressourcerne under søjle 1, for så vidt angår flere investeringer i nye udfordringer, men bør sætte denne bekymring i relation til andre EU-politikker, særligt samholdspolitikken;

15. fokuserer i denne udtalelse på anvendelsesområdet for forslagene til forordning (EF) nr. 1698/2005 om udvikling af landdistrikterne og sigter mod at opnå de bedste resultater for de nye udfordringer;

16. giver i denne udtalelse sin mening til kende om den fremtidige fælles landbrugspolitik i et overordnet perspektiv, herunder spørgsmål af relevans for WTO som f.eks. intellektuel ejendomsret og EU-kvalitet og mærkning af energiforbrug;

17. opfordrer i denne udtalelse Kommissionen til at anmode Regionsudvalget om at bidrage til den fremtidige debat og politikudformning og bebuder nye initiativer fra Regionsudvalget såsom afholdelse af en konference for interessenter og udformning af et strategidokument for landbrug og udvikling af landdistrikterne i Europa med fokus på betydningen af regionale beslutningsprocesser samt på det fortsatte arbejde med at skabe bedre miljøforhold inden for landbruget;

18. fremhæver betydningen af, at EU har sin egen fødevarerindustri, samt fødevarerikkerhedens og forsyningssikkerhedens afgørende rolle i en situation, hvor EU er blevet verdens største importør af landbrugsprodukter;

19. mener, at der er behov for en »blød landing«, der kan bane vejen for en gnidningsløs overgang, når mælkekvoterne ophører i 2015, og støtter derfor, at mælkekvoterne øges med mindst 2 % pr. år, i hvert fald for de regioner og lande, der har størst produktionspotentiale. I lyset af de aktuelle, meget store

mængde- og prisudsving, bør man ikke røre ved markedsforvaltningsmekanismerne, før kvotaordningen er afviklet.

I. POLITISKE ANBEFALINGER

Den fælles landbrugspolitik

REGIONSUDVALGET

20. har den opfattelse, at den fælles landbrugspolitik, der spiller en vigtig rolle i dag, vil bevare denne betydning i den nære fremtid, fordi den fælles landbrugspolitik fortsat vil skulle diskuteres i lyset af stigende global efterspørgsel på fødevarer, foder, brændstoffer og fibre;

21. mener ikke, at europæisk landbrug i en stadig mere globaliseret verden kan klare sig uden en stærk fælles europæisk politik med markedsregulerende mekanismer, som, samtidig med at den tager hensyn til den geografiske, sociale og økonomiske mangfoldighed i de europæiske regioner, er strategisk målrettet og fokuserer på forbrugerefterspørgslen samt giver mulighed for regional medindflydelse, særligt hvad angår spørgsmålet om, hvorvidt de nye udfordringer er økonomisk, socialt og miljømæssigt bæredygtige og bidrager til at holde liv i landområderne;

22. er enig med Kommissionen i, at klimaændringer, bioenergi, vandforvaltning og biodiversitet er vigtige udfordringer fremover — også for landbruget. På den baggrund skal det undersøges, hvordan den fælles landbrugspolitik på positiv vis kan bidrage til gennemførelsen af de nødvendige tilpasninger. Udvalget kræver, at der tages højde for den indsats som medlemsstater og regioner allerede har gjort på dette område;

23. udtrykker bekymring over Kommissionens forslag om at fortsætte afviklingen af de fælles interventionsforanstaltninger i en situation, som er præget af ustabilitet på markederne, og mener, det er vigtigt at fastholde de eksisterende markedsinterventionsredskaber, som finansieres gennem fællesskabsmidler;

24. vil forsætte sit arbejde med at forhindre, at den nødvendige revision af den fælles landbrugspolitik fører til renationalisering af denne politik — hermed menes, at selv om implementering og medfinansiering af politikken kan uddelegeres til regionerne og medlemslandene, skal den fælles landbrugspolitik som sådan, herunder strategi og budget, fortsat være et fællesskabsanliggende. Udvalget er fortalende for, at det i EU's finansielle overslag 2007-2013 fastsatte loft for den fælles landbrugspolitik fastholdes;

25. henstiller til Kommissionen, at man i lyset af den aktuelle økonomiske situation og den alvorlige krise i de europæiske lande, som rammer landdistrikterne særligt hårdt, undgår at vedtage foranstaltninger, som kan være med til at øge arbejdsløsheden og forstærke tilbagegangen i den økonomiske aktivitet;

26. mener, at al direkte støtte bør være betinget af opretholdelse af landbrugsaktiviteterne, selv om den kan være uafhængig af en konkret produktion. I denne sammenhæng bør sundheds- og eftersynet ikke tjene som en undskyldning for at foretage en yderligere afkobling af den direkte støtte;

27. anbefaler, at både den historiske model og den regionale model gradvis udvikles i retning af en homogen støtte pr. arbejdsenhed på fællesskabsniveau, udformet i forhold til hvilke varer og tjenester der inden for rammerne af et multifunktionelt landbrug leveres til samfundet;

28. gør opmærksom på, at Kommissionens forslag om at fastsætte en tærskel, under hvilken der ikke udløses støtte, kan vise sig at blive et tilbageskridt socialt set, som i betragtning af den regionale diversitet kan medføre en væsentlig social slagside i mange regioner. Regionsudvalget anser det derfor for nødvendigt, at forenklingen udføres internt i hvert enkelt land;

29. er af den opfattelse, at eftersom Kommissionen har foreslået at fremlægge en rapport om betingelserne for udfasning af mælkekvoteordningen inden den 30. juni 2011, bør enhver beslutning om kvoteordningens videre skæbne udsættes til efter denne dato;

30. bemærker, at Kommissionen selv erkender, at ophævelsen af kvoteordningen eller blot en gradvis forhøjelse sandsynligvis vil medføre faldende priser;

31. foreslår inden for rammerne af sundhedstjekket og af hensyn til forvaltningen af alt for store mængde- og prisudsving, at de nyttige markedsforvaltningsmekanismer også bevares som et sikkerhedsnet efter kvotasystemets ophævelse;

32. henstiller, at markedsinstrumenterne for mælk og mejeriprodukter bør holdes i reserve, så længe de anses for nyttige, også efter 2015;

33. opfordrer EU til at oprette en ekstraordinær EU-fond — om nødvendigt suppleret med nationale midler — for at forbedre vilkårene for de levedygtige bedrifter, der er beliggende i mindre konkurrencedygtige og/eller naturligt ugunstigt stillede regioner eller eksisterer under vanskelige forhold;

34. foreslår, at medlemsstaterne får lov til at støtte disse bedrifter på forskellig måde, f.eks. ved at genudpege mindre gunstigt stillede områder, ved at tilbyde søjle 2-foranstaltninger og/eller ved at anvende artikel 68 og derved skabe et sikkerhedsnet;

35. opfordrer til at gå forsigtigt frem og ikke ophæve markedsinstrumenterne for mælk og mælkeprodukter under sundhedstjekket og er af den opfattelse, at de eksisterende bør bevares;

36. mener, at landbrugets miljøpåvirkning er en stor udfordring, og at EU bør prioritere skabelsen af et mere grønt landbrug; vil derfor understrege betydningen af en løbende diskussion af miljøforholdene i landbruget.

Synergi, komplementaritet og afgrænsning af den fælles politik

REGIONSUDVALGET

37. ser det som et potentielt problem, at man forsøger at inddrage stadig flere spørgsmål under samlebetegnelsen »udvikling af landdistrikterne«, og sætter spørgsmålstegn ved, om nogle af disse udfordringer bedst klares via programmer til udvikling af landdistrikterne;

38. mener da også, at der er et stigende misforhold mellem de midler, der er til rådighed under anden søjle, og betydningen af de mål, der sigtes mod, og som har at gøre med landdistrikternes økonomiske, sociale og miljømæssige forhold. Det gælder såvel »nye« som »eksisterende udfordringer«;

39. har den opfattelse, at den fælles landbrugspolitik primært gælder landbruget, og at den ikke udelukkende skal blive et element i politikken for territorial samhørighed. Når den fælles landbrugspolitik tager behørigt hensyn til forskellene mellem regioner og de forskellige produktionsformer, bidrager den også til territorial samhørighed. Ethvert forslag til ændring af landbrugspolitikken som led i sundhedseftersynet bør i passende omfang tage hensyn til forskellene mellem regionerne og de forskellige produktionsformer i EU;

40. bifalder fleksibiliseringen af artikel 69 i forordning (EF) 1782/2003, men anser den samtidig for utilstrækkelig til at modvirke afskaffelsen af markedsinstrumenter, som Kommissionen har foreslået, herunder især konsekvenserne af ophævelsen af mælkekvoterne;

41. har den holdning, at udvikling af landdistrikterne hen imod større innovation, bæredygtighed og servicekvalitet for alle indbyggere og økonomiske interesser går langt ud over rammerne for landbrugsudvikling;

42. støtter den stigende lyst til at investere i forskning i landbrugsmæssige spørgsmål og til at anvende forskningsresultaterne og bifalder Kommissionens forslag om at forsøge at opnå synergi med rammeprogrammet for forskning;

43. anbefaler Kommissionen at sikre, at behovet for at tilskynde til innovation og modernisering af landbrugsbedrifter og andre fødevarer virksomheder, som er en følge af nødvendigheden af at imødegå de nye udfordringer i forbindelse med en ny konkurrencedygtighed, ikke hæmmes af statsstøttepolitik;

44. opfordrer kraftigt til at fremme synergier mellem politikken for udvikling af landdistrikterne og andre EU-politikker, særligt samhørighedspolitikken, og vil desuden tage positivt imod enhver mulighed for at deltage i kommende høringer, som skal udforske disse synergier.

Øget beslutningstagning på regionalt niveau

REGIONSUDVALGET

45. understreger, at eftersom gennemførelsen af alle tiltag inden for rammerne af den fælles landbrugspolitik har lokale konsekvenser, er det også det regionale niveau, som har de bedste forudsætninger for at opnå gode resultater ved implementeringen af en fælles politik. Samtidig må der dog ikke opstå konkurrenceforvridninger mellem henholdsvis medlemsstater og regioner;

46. ønsker at gøre opmærksom på, at lokale og regionale organer i de fleste af EU's medlemslande har opbygget stor erfaring og ekspertise inden for udvikling af landdistrikter, f.eks. via gennemførelsen af PRODER- og LEADER-programmerne i det seneste årti og gerne ønsker at få et vidtrækkende ansvar for at implementere og målrette EU's politik for landbrug og udvikling af landdistrikterne;

47. påpeger, at det regionale niveau er bedst egnet til at fastsætte foranstaltninger til begrænsning af de administrative omkostninger ved den fælles landbrugspolitik, og mener, at muligheden for at fritage de landbrugere, som modtager støtte under en bestemt tærskel, fra den tvungne graduering, i nogle områder kan nedbringe de nævnte omkostninger betydeligt;

48. påpeger, at skiftet fra en historisk til en regional betalingsmodel, således som Kommissionen opfordrer til, vil gøre det langt mere nødvendigt at anvende geografisk bestemte kriterier og at inddrage regionale og kommunale kompetencer som vandforvaltning, energiforsyning og fysisk planlægning i overvejelserne;

49. pointerer behovet for at bakke implementeringen af politikken for udvikling af landdistrikterne op med øget teknisk og uddannelsesmæssig støtte;

50. understreger nødvendigheden af, at man på lokalt og regionalt plan informerer producenter og forbrugere mere indgående og bredere om landbrugsinteresser for at skærpe de forskellige samfundsgruppers bevidsthed om og ansvarsfølelse over for landbrugets betydning for vores dagligdag og gøre dem opmærksom på dets hidtidige, aktuelle og fremtidige betydning for den økonomiske, sociale og miljømæssige udvikling;

51. foreslår, at der fastlægges og indføres et yderligere element til klassificering af virksomheder inden for gradueringsstrinene, hvilket vil gøre det muligt at sondre mellem store, centralt styrede virksomheder og lokalt styrede kooperative virksomheder og dermed tillade medlemsstaterne at anvende støtteforanstaltninger og således sikre disse kooperativer »en blød landing«.

Overordnet perspektiv, handelsspørgsmål og fremtiden for den fælles landbrugspolitik

REGIONSUDVALGET

52. gør opmærksom på, at der i nær fremtid vil ske en stærk stigning i efterspørgslen efter landbrugsprodukter og fødevarer som følge af den eksplosive befolkningstilvækst på verdensplan samt den stigende velstand og købekraft, og at denne øgede efterspørgsel vil fortsætte i mange år fremover;

53. bemærker, at befolkningstilvæksten og den øgede købekraft også vil føre til en stærk stigning i efterspørgslen efter kvalitetsfødevarer, forarbejdede fødevarer, kød og mejeriprodukter, og at dette igen vil føre til større knaphed på fødevarer afgrøder, inklusive korn, fibre og andre landbrugsråvarer;

54. er bekymret for, at den foreslåede årlige stigning på 1 % i mælkekvoterne fra 2009 til 2013 ikke er tilstrækkelig, og henstiller, at den foreslåede stigning allerede øges til 2 % pr. år, men henstiller tillige, at Kommissionen tilvejebringer et sikkerhedsnet for landmænd i sårbare områder, hvis de kommer til at lide som følge af sådanne øgede mælkekvoter;

55. anser det for nødvendigt, at EU-lovgivningen giver mulighed for en mere ambitiøs omdefinering af forholdet mellem de forskellige erhvervsgræne ved blandt andet at gøre det muligt, at der på regionalt eller statsligt niveau kan træffes foranstaltninger til regulering af fortjenstmargenerne i de enkelte

led i fødevarekæden, uden at dette betragtes som en ændring af konkurrencereglerne;

56. mener, at formålet med den fælles landbrugspolitik fortsat bør være at forsyne EU's befolkning med kvalitetsfødevarer til rimelige priser, i tilstrækkelige mængder og med sundhedsgaranti, at skabe levedygtige landbrugsbedrifter, at bevare landdistrikternes kulturarv og at værne om miljøet i landdistrikterne, og påpeger, at landbrugspolitikken har undergået den nødvendige forandring, så den kan tage de nye udfordringer op og tilpasse sig de ændrede behov, samtidig med at den sikrer rimelige konkurrencevilkår, der gør det muligt for det europæiske landbrug at opretholde en stærk position på verdensmarkedet;

57. opfordrer med henblik på ensartede globale konkurrencevilkår indtrængende til dels, at der anvendes ensartede fytosanitære, veterinære og miljømæssige krav til fødevarer til konsum i EU, uanset om de er produceret i EU eller i tredjelande, dels at der tilføres grænsekontrolmyndighederne, Kommissionens Levnedsmiddel- og Veterinærkontor (FVO) og Den Europæiske Fødevarsikkerhedsautoritet (EFSA) de ressourcer, som er nødvendige for varetagelsen af deres opgaver;

58. konstaterer, at produktion af fødevarer forbliver landbrugets fokus og vigtigste opgave, noterer, at dyrkningen af energiplanter yder et supplerende bidrag til opfyldelsen af fællesskabets energi- og klimapolitiske målsætninger og udgør et vækstpotentiale for landbrug og landdistrikter samt foreslår, at emnet bliver taget op til genbehandling under »Nye udfordringer«;

59. føler, at Europa har et socialt ansvar for at gøre sit yderste for at forankre People-, Planet- og Profit-princippet i resultaterne for nuværende og fremtidige WTO-forhandlinger;

60. foreslår, at Kommissionen søger at opnå en aftale om intellektuel ejendom, som dækker geografiske betegnelser (anerkendte regionale produkter), før en WTO-aftale om landbrug underskrives;

61. foreslår, at Kommissionen definerer et europæisk fødevarerestempel baseret på nuværende fastsatte kriterier.

Nye udfordringer

REGIONSUDVALGET

62. understreger, at de nye udfordringer for den fælles landbrugspolitik ikke kan tackles udelukkende via denne politik, men må imødegås ved hjælp af samtlige EU-politikker;

63. mener, at der med henblik på at bekæmpe klimaforandringerne bør opfordres til integrerede fødevarerstrategier, som kan mindske transportafstandene for fødevarer, omfatte affaldshåndtering og energistyring, og som kan skabe et mærkningssystem, der er baseret på kriterier vedrørende oprindelse, kvalitet og bæredygtighed og angiver den samlede mængde energi, der er blevet brugt, når produktet når frem til forbrugeren;

64. har den opfattelse, at regioner, der styrker den økologiske balance, bør opfordres til at udvikle og fremme lokalt producerede fødevarer og fødevarerrelaterede produkter;

65. er bekendt med, at det i medfør af EF-traktatens artikel 28 og 29 er forbudt at pålægge kvantitative restriktioner for indførsel, udførsel eller transit af varer og for foranstaltninger med tilsvarende virkning mellem medlemsstaterne, men er af den opfattelse, at de tiltag, der nævnes i punkt 60 og 61 i udtalelsen, kan være lovlige, med tanke på, at EF-domstolen tillader tiltag, der er i offentlighedens fælles interesse, såsom bekæmpelse af klimaforandringerne, og opfordrer derfor til, at disse muligheder undersøges nærmere;

66. vil gerne tilføje, at der ikke er et modsætningsforhold mellem målet om et vist niveau af regional selvforsyning, for så vidt angår visse produkter, og import fra andre lande;

67. opfordrer i den henseende til, at eksportsubsidier kun gives i det omfang, det er nødvendigt for at aflaste hjemmemarkedene, og ikke skader udvidelsen af markederne i udviklingslandene;

68. fremhæver betydningen af, at EU har sin egen fødevarerindustri, og understreger vigtigheden af fødevarerikkerhed, forsyningssikkerhed og F&U-kapacitet til at udvikle bæredygtig teknologi i en situation, hvor EU er blevet verdens største importør af landbrugsprodukter;

69. mener, at det europæiske landbrug i særlig grad kan forbinde Lissabon-målene om viden, forskning og innovation med Göteborg-målsætningen om bæredygtighed og tjene som et forbillede for resten af verden.

Udvikling af landdistrikterne og implementering af målene for anden søjle

REGIONSUDVALGET

70. mener, at den fælles landbrugspolitik med en tilpasning af 2. søjle bør føre til en udvikling i landdistrikterne, der er rettet mod alle økonomiske aktiviteter i disse og de nye vilkår for landbruget, og til en mere global udvikling af samtlige EU's landdistrikter, både de mest sårbare områder som regioner med naturlige handicaps (tyndtbefolkede områder, hvis udvikling hæmmes af deres geografiske beliggenhed, bjergområder, øer eller afsides liggende områder) og de mest dynamiske områder, herunder oplandet til byerne, som producerer fødevarer til størstedelen af EU-borgerne. Endelig bør den fælles landbrugspolitik med en tilpasning af anden søjle kunne klare den udfordring, der ligger i vidensudvikling og integration af landdistrikterne i EU's større geografiske grupperinger;

71. bemærker, at nye oplysninger tyder på, at størstedelen af verdens befolkning bor i byområder, og at disse mennesker er afhængige af en effektiv forvaltning af landdistrikterne med henblik på forsyninger af fødevarer og frisk vand. Regionsudvalget bemærker endvidere, at byerne skaber et stort behov for naturreservater og attraktive og lettilgængelige naturområder. Af hensyn til en bæredygtig bevarelse af disse områder er det nødvendigt at sikre tilstrækkelig indkomststøtte til de landmænd, som forvalter dem, for at de kan være konkurrencedygtige og opretholde deres bedrífers rentabilitet, selv om de skal overholde strengere krav i henhold til EU-lovgivningen;

72. understreger, at EU's multifunktionelle landbrugsmodel bør bidrage til kampen mod klimaforandringer, være kendetegnet ved bæredygtighed, konkurrenceevne, mangfoldighed og

selvforsyning med fødevarer og være i stand til at tilpasse sig samfundet, forbrugerne og almenvellet, som godt landmandskab, miljøbeskyttelse og dyrevelfærd er en del af. Disse bidrag fra landbruget er i offentlighedens interesse og udtryk for en økonomisk værdi, som er værd at støtte, for så vidt som ekstrakostningerne ikke udlignes af retfærdige priser på det fri marked. I den sammenhæng må det også sikres, at landbrugsbefolkningen har del i de økonomiske og sociale fremskridt;

73. anmoder om, at artikel 13, stk. 2, vedrørende betingelserne for deltagelse i bedriftsrådgivningssystemet, hvorefter medlemsstaterne forpligtes til at prioritere »landbrugere, der modtager mere end 15 000 EUR i direkte betalinger pr. år«, udgår;

74. er af den opfattelse, at klimaforandringer nødvendiggør flere tiltag inden for vandforvaltning, herunder opbevaring af vand, kontrol af vandniveauet, forebyggelse af oversvømmelser, forebyggelse af vandmangel og forvaltning af forsyningen med frisk vand;

75. mener, at Europa bør stimulere og støtte anvendelsen og produktionen af ægte vedvarende energi i landbruget, idet man ikke blot fokuserer på (andengenerations-) afgrøder til fremstilling af biomasse og biobrændstoffer, men også på solenergi, vindenergi, vandkraft, jordvarme og kraftvarmeproduktion;

76. er af den opfattelse, at Europa for at leve op til de nye krav bør sigte mod et lukket økonomisk kredsløb og derfor stimulere og støtte innovativt landbrug som helhed, idet man ikke blot henvender sig til videncentre, men også fremmer innovation af systemer, netværk og kæder og i overensstemmelse hermed fremmer moderniseringen af alle virksomheder, som er en del af fødevarerproduktionen, fødevarerforarbejdningen, affaldshåndteringen, transportsektoren eller distributionskæden;

77. er overbevist om, at der bør indføres professionel arealforvaltning for at sikre, at frugtbar landbrugsjord holdes i god stand, således at man sikrer bæredygtig anvendelse til fødevarerproduktion til både det indre og det ydre marked;

78. mener, at områder specielt udlagt til landbrug er yderst vigtige med henblik på bevarelse og genopretning af biodiversitet og naturværdier, og at disse offentlige interesser udgør en økonomisk værdi, som skal være berettiget til økonomisk støtte;

79. mener, at områder specielt udlagt til landbrug er yderst vigtige for udbuddet af fritidsmuligheder, og at disse offentlige interesser udgør en økonomisk værdi, som skal være berettiget til økonomisk støtte;

80. mener, at områder specielt udlagt til landbrug er yderst vigtige for vandforvaltningen, og at disse offentlige interesser udgør en økonomisk værdi, som skal være berettiget til økonomisk støtte;

81. mener, at selv om det, siden den fælles landbrugspolitik blev indført, er lykkedes at tilpasse landbrugspolitikken til forskellige udfordringer, så bør Kommissionen og dens repræsentanter gøre en større indsats for bedre at orientere og inddrage borgerne om målene og prioriteterne for den fælles landbrugspolitik samt dens resultater, og dette bør være en af Kommissionens fremtidige kommunikationsprioriteter.

II. ANBEFALEDE ÆNDRINGER

Ændring 1

Artikel 6 og bilag III — 2008/0103 (CNS) — KOM(2008) 306 endelig

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
<i>Artikel 6</i>	<i>Artikel 6</i>
Betingelser for god landbrugs- og miljømæssig stand	Betingelser for god landbrugs- og miljømæssig stand
<p>1. Medlemsstaterne sikrer, at alle landbrugsarealer, især arealer, der ikke længere anvendes til produktionsformål, holdes i god landbrugs- og miljømæssig stand. Medlemsstaterne fastlægger på nationalt eller regionalt plan minimumskrav for god landbrugs- og miljømæssig stand på grundlag af de rammer, der er opstillet i bilag III, idet der tages hensyn til de pågældende områders særlige karakteristika, herunder jordbunds- og klimaforhold, eksisterende landbrugssystemer, arealanvendelse, vekseldrift, landbrugspraksis og landbrugsstrukturer.</p> <p>2. De medlemsstater, der ikke er nye medlemsstater, sikrer, at arealer, der var permanente græsarealer på datoen for ansøgningerne om arealstøtte for 2003, forbliver permanente græsarealer. De nye medlemsstater sikrer dog, at arealer, der var permanente græsarealer den 1. maj 2004, forbliver permanente græsarealer. Bulgarien og Rumænien sikrer dog, at arealer, der var permanente græsarealer den 1. januar 2007, forbliver permanente græsarealer.</p> <p>En medlemsstat kan dog under behørigt begrundede omstændigheder fravige første afsnit, hvis den træffer forholdsregler til at hindre en betydelig nedgang i de samlede permanente græsarealer.</p> <p>Første afsnit gælder ikke for permanente græsarealer, der skal tilplantes med skov, hvis skovrejsningen er forenelig med miljøet, og der ikke plantes juletræer eller hurtigtvoksende arter i kort omdrift.</p>	<p>1. Medlemsstaterne sikrer, at alle landbrugsarealer, især arealer, der ikke længere anvendes til produktionsformål, holdes i god landbrugs- og miljømæssig stand. Medlemsstaterne fastlægger på nationalt eller regionalt plan minimumskrav for god landbrugs- og miljømæssig stand på grundlag af de rammer, der er opstillet i bilag III, idet der tages hensyn til de pågældende områders særlige karakteristika, herunder jordbunds- og klimaforhold, eksisterende landbrugssystemer, arealanvendelse, vekseldrift, landbrugspraksis og landbrugsstrukturer.</p> <p>2. De medlemsstater, der ikke er nye medlemsstater, sikrer, at arealer, der var permanente græsarealer på datoen for ansøgningerne om arealstøtte for 2003, forbliver permanente græsarealer. De nye medlemsstater sikrer dog, at arealer, der var permanente græsarealer den 1. maj 2004, forbliver permanente græsarealer. Bulgarien og Rumænien sikrer dog, at arealer, der var permanente græsarealer den 1. januar 2007, forbliver permanente græsarealer.</p> <p>En medlemsstat kan dog under behørigt begrundede omstændigheder fravige første afsnit, hvis den træffer forholdsregler til at hindre en betydelig nedgang i de samlede permanente græsarealer.</p> <p>Første afsnit gælder ikke for permanente græsarealer, der skal tilplantes med skov, hvis skovrejsningen er forenelig med miljøet, og der ikke plantes juletræer eller hurtigtvoksende arter i kort omdrift.</p> <p><u>De foranstaltninger, der er opregnet i bilag III, skal betragtes som anbefalede forslag. For at sikre gode landbrugs- og miljøforhold opfordres medlemsstaterne til at fremkomme med forslag til flere eller andre foranstaltninger, der er tilpasset de nationale, regionale eller lokale forhold.</u></p>

BILAG III

Betingelser for god landbrugs- og miljømæssig stand omhandlet i artikel 6

Problem	Normer
Jorderosion: Beskytte jorden ved passende foranstaltninger	— Minimumsjorddække
	— Minimumsarealforvaltning, der afspejler lokalitetsbestemt stand
	— Bevarelse af terrasser
Jordens indhold af organiske stoffer: Bevare jordens indhold af organiske stoffer ved passende praksis	— Normer for vekseldrift, hvis relevant
	— Forvaltning af stubmarker
Jordens struktur: Bevare jordens struktur ved passende foranstaltninger	— Passende anvendelse af maskiner

Problem	Normer
Minimumsniveau for vedligeholdelse: Sikre et minimum af vedligeholdelse og undgå forringelse af levesteder	— Minimumsbelægningsgrader for dyr og/eller passende systemer
	— Beskyttelse af permanente græsarealer
	— Bevarelse af landskabstræk, herunder eventuelt hække, vandhuller, grøfter og træer i rækker, i grupper eller enkeltstående og markbræmmer
	— Eventuelt forbud mod rydning af oliventræer
	— Forhindring af, at uønsket vegetation spreder sig til landbrugsjord
	— Pleje af olivenplantager og vinstokke i god vegetativ stand.
Beskyttelse og forvaltning af vand: At beskytte vand mod forurening og afstrømning og forvalte brugen af vand	— Anlæggelse af bræmmer langs søer og vandløb — Overholdelse af godkendelsesprocedurer for anvendelse af vand til vanding

Begrundelse

Af hensyn til nærhedsprincippet bør Kommissionen pålægge målsætninger, men ikke foranstaltninger. Regeeringsniveauer under EU-niveau bør selv kunne fastlægge hensigtsmæssige, effektive og virksomhedsfulde foranstaltninger.

En særlig ineffektiv foranstaltning — anlæggelse af bræmmer langs øer og vandløb — bør allerede nu udgå af bilag III.

Støtteforanstaltninger for at beskytte vandløb mod forurening og afstrømning bør fremmes. I visse tilfælde kan anlæggelsen af bræmmer langs vandløb medvirke til opnåelsen af målet om betingelser for god landbrugs- og miljømæssig stand. Men et generelt pålæg om bræmmer langs alle vandløb vil ikke være effektivt og vil koste for meget i produktivitet.

Eksempelvis anvender flere medlemsstater et tæt net af små, hovedsaglig menneskeskabte grøfter til dræning og regulering af vandstanden. Anlæggelse af bræmmer i disse områder vil kunne optage indtil 50 % af overfladeområdet i de jordlodder, der er omgivet af disse grøfter. Målsætninger vedrørende vand- og jordkvalitet kan nås på forskellige måder.

Ændring 2

Artikel 25 (3) — 2008/0103 (CNS) — KOM(2008) 306 endelig

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
3. Medlemsstaterne kan uanset stk. 1 og i overensstemmelse med gennemførelsesbestemmelserne i artikel 26, stk. 1, beslutte at undlade at foretage en nedsættelse eller udelukkelse, hvis nedsættelsen eller udelukkelsen højst er på 100 EUR pr. landbruger pr. kalenderår og inkluderer nedsættelse af eller udelukkelse fra betalinger i henhold til artikel 51, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1698/2005.	3. Medlemsstaterne kan uanset stk. 1 og i overensstemmelse med gennemførelsesbestemmelserne i artikel 26, stk. 1, beslutte at undlade at foretage en nedsættelse eller udelukkelse, hvis nedsættelsen eller udelukkelsen højst er på 100 EUR pr. støtteordning, landbruger og ansøgningsår pr. kalenderår og inkluderer nedsættelse af eller udelukkelse fra betalinger i henhold til artikel 51, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1698/2005.

Begrundelse

Som hovedregel er det de regionale og lokale myndigheder, som har ansvaret for gennemførelsen af foranstaltningerne under den fælles landbrugspolitik. Med henblik på at opnå en reel administrativ forenkling af procedurerne inden for dette system er denne ændring påkrævet. Derfor bør de enkelte støtteordninger betragtes individuelt.

Ændring 3

Artikel 47 — 2008/0103 (CNS) — KOM(2008) 306 endelig

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
<i>Artikel 47</i>	<i>Artikel 47</i>
Regional fordeling af det loft, der er nævnt i artikel 41	Regional fordeling af det loft, der er nævnt i artikel 41
<p>1. En medlemsstat, der har indført enkeltbetalingsordningen i henhold til afsnit III, kapitel 1-4, i forordning (EF) nr. 1782/2003, kan senest den 1. august 2009 beslutte at anvende enkeltbetalingsordningen på regionalt plan fra 2010 på de betingelser, som er fastsat i denne afdeling.</p> <p>2. Medlemsstaterne definerer regionerne efter objektive og ikkediskriminerende kriterier, som fx deres institutionelle eller administrative struktur og/eller det regionale landbrugspotentiale.</p> <p>Medlemsstater med under tre millioner støtteberettigede hektar kan betragtes som én enkelt region.</p> <p>3. Medlemsstaterne fordeler det loft, der er nævnt i artikel 41, mellem regionerne efter objektive og ikkediskriminerende kriterier.</p>	<p>1. En medlemsstat, der har indført enkeltbetalingsordningen i henhold til afsnit III, kapitel 1-4, i forordning (EF) nr. 1782/2003, kan senest den 1. august 2009 beslutte at anvende enkeltbetalingsordningen på regionalt plan fra 2010 på de betingelser, som er fastsat i denne afdeling.</p> <p>2. Medlemsstaterne definerer regionerne efter objektive og ikkediskriminerende kriterier, som fx deres institutionelle eller administrative struktur og/eller det regionale landbrugspotentiale.</p> <p>Medlemsstater med under tre millioner støtteberettigede hektar kan betragtes som én enkelt region.</p> <p>3. Medlemsstaterne fordeler det loft, der er nævnt i artikel 41, mellem regionerne efter objektive og ikkediskriminerende kriterier.</p> <p><u>4. Medlemsstaterne skal overholde bestemmelserne i stk. 1, 2 og 3 efter høring af de subnationale myndighedsniveauer.</u></p>

Begrundelse

Giver sig selv.

Ændring 4

Artikel 68 — 2008/0103 (CNS) — KOM(2008) 306 endelig

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
<i>Artikel 68</i>	<i>Artikel 68</i>
Almindelige regler	Almindelige regler
<p>1. Medlemsstaterne kan senest den 1. august 2009 beslutte fra 2010 at anvende op til 10 % af deres nationale lofter, jf. artikel 41, til at yde støtte til landbrugerne:</p> <p>a) til</p> <p style="padding-left: 20px;">i) særlige typer landbrug, som er vigtige for beskyttelsen eller forbedringen af miljøet</p> <p style="padding-left: 20px;">ii) at forbedre landbrugsprodukters kvalitet</p> <p style="padding-left: 20px;">iii) at forbedre markedsføringen af landbrugsprodukter</p> <p>b) til at overvinde særlige ulemper for landbrugere, der producerer mælk, oksekød, fåre- og gedekød og ris i økonomisk sårbare eller miljømæssigt følsomme områder</p> <p>c) i områder, der er omfattet af omstrukturings- og/eller udviklingsprogrammer, for at undgå, at jorden bliver opgivet, og/eller for at kompensere for særlige ulemper for landbrugerne i disse områder</p>	<p>1. Medlemsstaterne kan senest den 1. august 2009, 2010 eller 2011 beslutte fra 2010 at anvende op til 10 % af deres nationale lofter, jf. artikel 41, til at yde støtte til landbrugerne:</p> <p>a) til</p> <p style="padding-left: 20px;">i) særlige typer landbrug, som er vigtige for beskyttelsen eller forbedringen af miljøet, <u>herunder dyrevelfærd</u></p> <p style="padding-left: 20px;">ii) at forbedre landbrugsprodukters kvalitet</p> <p style="padding-left: 20px;">iii) at forbedre markedsføringen af landbrugsprodukter</p> <p>b) til at overvinde særlige ulemper for landbrugere, der producerer mælk, oksekød, fåre- og gedekød, <u>kartoffelstivelse, hør</u> og ris i økonomisk sårbare eller miljømæssigt følsomme områder</p> <p>c) i områder, der er omfattet af omstrukturings- og/eller udviklingsprogrammer, for at undgå, at jorden bliver opgivet, og/eller for at kompensere for særlige ulemper for landbrugerne i disse områder</p>

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
d) i form af bidrag til afgrødeforsikringspræmier, jf. artikel 69	d) i form af bidrag til afgrødeforsikringspræmier, jf. artikel 69
e) gensidige fonde i forbindelse med dyre- og plantesygdomme, jf. artikel 70.	e) gensidige fonde i forbindelse med dyre- og plantesygdomme, jf. artikel 70.
2. Støtten til foranstaltningerne i stk. 1, litra a), må kun ydes:	2. Støtten til foranstaltningerne i stk. 1, litra a), må kun ydes:
a) hvis	a) hvis
i) den, hvis det drejer sig om støtte til særlige typer landbrug, jf. nr. i), opfylder kravene til betalinger for miljøvenligt landbrug, jf. artikel 39, stk. 3, første afsnit, i forordning (EF) nr. 1698/2005	i) den, hvis det drejer sig om støtte til særlige typer landbrug, jf. nr. i), opfylder kravene til betalinger for miljøvenligt landbrug, jf. artikel 39, stk. 3, første afsnit, i forordning (EF) nr. 1698/2005
ii) den, hvis det drejer sig om støtte til at forbedre landbrugsprodukters kvalitet, jf. nr. ii), er i overensstemmelse med Rådets forordning (EF) nr. 509/2006, Rådets forordning (EF) nr. 510/2006, Rådets forordning (EF) nr. 834/2007 og del II, afsnit II, kapitel I, i forordning (EF) nr. 1234/2007, og	ii) den, hvis det drejer sig om støtte til at forbedre landbrugsprodukters kvalitet, jf. nr. ii), er i overensstemmelse med Rådets forordning (EF) nr. 509/2006, Rådets forordning (EF) nr. 510/2006, Rådets forordning (EF) nr. 834/2007 og del II, afsnit II, kapitel I, i forordning (EF) nr. 1234/2007, og
iii) den, hvis det drejer sig om støtte til at forbedre markedsføringen af landbrugsprodukter, jf. nr. iii), opfylder kriterierne i artikel 2-5 i Rådets forordning (EF) nr. 3/2008, og	iii) den, hvis det drejer sig om støtte til at forbedre markedsføringen af landbrugsprodukter, jf. nr. iii), opfylder kriterierne i artikel 2-5 i Rådets forordning (EF) nr. 3/2008, og
b) til at dække de ekstraudgifter, som reelt er afholdt, og indkomsttab, som er lidt for at nå det pågældende mål.	b) til at dække de ekstraudgifter, som reelt er afholdt, og indkomsttab, som er lidt for at nå det pågældende mål.
3. Støtten til foranstaltningerne i stk. 1, litra b), må kun ydes:	3. Støtten til foranstaltningerne i stk. 1, litra b), må kun ydes:
a) hvis enkeltbetalingsordningen er gennemført fuldstændigt i den pågældende sektor i henhold til artikel 54, 55 og 71.	a) hvis enkeltbetalingsordningen er eller inden for tre år bliver gennemført fuldstændigt i den pågældende sektor i henhold til artikel 54, 55 og 71.
b) i det omfang, det er nødvendigt for at skabe et incitament til at bevare det nuværende produktionsniveau.	b) i det omfang, det er nødvendigt for at skabe et incitament til at bevare det nuværende produktionsniveau.
4. Støtten til foranstaltningerne i stk. 1, litra a), b) og e), må højst udgøre 2,5 % af de nationale lofter, jf. artikel 41. Medlemsstaterne kan fastsætte et maksimum for hver foranstaltning.	4. Støtten til foranstaltningerne i stk. 1, litra a), b) og e), må højst udgøre 2,5 % af de nationale lofter, jf. artikel 41. Medlemsstaterne kan fastsætte et maksimum for hver foranstaltning.
5. Støtten til foranstaltningerne:	5. Støtten til foranstaltningerne:
a) i stk. 1, litra a) og d), ydes som årlige supplerende betalinger	a) i stk. 1, litra a) og d), ydes som årlige supplerende betalinger
b) i stk. 1, litra b) ydes som årlige supplerende betalinger, som fx betalinger pr. dyr eller græsarealpræmier	b) i stk. 1, litra b) ydes som årlige supplerende betalinger, som fx betalinger pr. dyr eller græsarealpræmier
c) i stk. 1, litra c), ydes som en forhøjelse af enhedsværdien og/eller antallet af de betalingsrettigheder, landbrugeren har	c) i stk. 1, litra c), ydes som en forhøjelse af enhedsværdien og/eller antallet af de betalingsrettigheder, landbrugeren har
d) i stk. 1, litra e), ydes som godtgørelser, jf. artikel 70.	d) i stk. 1, litra e), ydes som godtgørelser, jf. artikel 70.
6. Betalingsrettigheder med forhøjet enhedsværdig og supplerende betalingsrettigheder, jf. stk. 5, litra c), må kun overdrages, hvis der sammen med rettighederne overdrages et tilsvarende antal hektar.	6. Betalingsrettigheder med forhøjet enhedsværdig og supplerende betalingsrettigheder, jf. stk. 5, litra c), må kun overdrages, hvis der sammen med rettighederne overdrages et tilsvarende antal hektar.

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
7. Støtten til foranstaltningerne i stk. 1 skal være i overensstemmelse med andre EF-foranstaltninger og -politikker.	7. Støtten til foranstaltningerne i stk. 1 skal være i overensstemmelse med andre EF-foranstaltninger og -politikker.
8. Medlemsstaterne tilvejebringer de fornødne midler til at betale den støtte, der er nævnt:	8. Medlemsstaterne tilvejebringer de fornødne midler til at betale den støtte, der er nævnt:
a) i stk. 1, litra a), b), c) og d), ved at foretage en lineær nedsættelse af de rettigheder, der er tildelt landbrugerne og/eller som stammer fra den nationale reserve	a) i stk. 1, litra a), b), c) og d), ved at foretage en lineær nedsættelse af de rettigheder, der er tildelt landbrugerne og/eller som stammer fra den nationale reserve
b) i stk. 1, litra e), ved om nødvendigt at foretage en lineær nedsættelse af en eller flere af de betalinger, der skal foretages til modtagerne i overensstemmelse med dette afsnit og inden for de grænser, der er fastsat i stk. 1 og 3.	b) i stk. 1, litra e), ved om nødvendigt at foretage en lineær nedsættelse af en eller flere af de betalinger, der skal foretages til modtagerne i overensstemmelse med dette afsnit og inden for de grænser, der er fastsat i stk. 1 og 3.
9. Kommissionen fastsætter efter proceduren i artikel 128, stk. 2 betingelserne for at yde den støtte, der er omhandlet i denne afdeling, især for at sikre, at den er i overensstemmelse med andre EF-foranstaltninger og -politikker, og for at undgå kumulering af støtte.	9. Kommissionen fastsætter efter proceduren i artikel 128, stk. 2 betingelserne for at yde den støtte, der er omhandlet i denne afdeling, især for at sikre, at den er i overensstemmelse med andre EF-foranstaltninger og -politikker, og for at undgå kumulering af støtte.
	<u>10. I det omfang medlemsstaterne beslutter fra 2010 at anvende op til 10 % af deres nationale lofter, skal det ske efter høring af de subnationale myndighedsniveauer.</u>

Begrundelse

Artikel 68 er langt fra færdigdrøftet. Mange medlemsstater og regioner har brug for mere tid til at fastlægge et niveau, og hvordan de vil gennemføre den. Derudover ønsker de muligvis at tilføje yderligere mål til de almindelige regler. Endelig bør det efter artikel 68 være muligt at indføre en mere gradvis ændring, herunder støtteforanstaltninger, med det formål at gøre afkoblingen mindre smertefuld.

Ændring 5

Artikel 1, stk. 6, 2 b) — 2008/0105 (CNS) — KOM(2008) 306 endelig

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
b) Medlemsstaterne kan i henhold til betingelserne i de gennemførelsesbestemmelser, der er nævnt i denne artikels stk. 4, beslutte ikke at foretage en nedsættelse eller at annullere en betaling, hvis nedsættelsen eller den annullerede betaling højst er på 100 EUR pr. landbruger pr. kalenderår og inkluderer nedsættelse af eller udelukkelse fra betalinger i henhold til artikel 25 i forordning (EF) [nr. xxxx/2008 (ny forordning om direkte støtteordninger)].	b) Medlemsstaterne kan i henhold til betingelserne i de gennemførelsesbestemmelser, der er nævnt i denne artikels stk. 4, beslutte ikke at foretage en nedsættelse eller at annullere en betaling, hvis nedsættelsen eller den annullerede betaling højst er på 100 EUR pr. landbruger, foranstaltning og ansøgningsår. pr. kalenderår og inkluderer nedsættelse af eller udelukkelse fra betalinger i henhold til artikel 25 i forordning (EF) [nr. xxxx/2008 (ny forordning om direkte støtteordninger)].

Begrundelse

Som hovedregel er det de regionale og lokale myndigheder, som har ansvaret for gennemførelsen af foranstaltningerne under den fælles landbrugspolitik. Med henblik på at opnå en reel administrativ forenkling af procedurerne inden for dette system er denne ændring påkrævet. Derfor bør de enkelte støtteordninger betragtes individuelt.

Ændring 6

Bilag II — 2008/0105 (CNS) — KOM(2008) 306 endelig

BILAG II

Vejledende liste over aktionstyper, der vedrører de prioriteringer, der er omhandlet i artikel 16a

Prioritering: Klimaforandringer		
Type aktioner	Artikler og foranstaltninger	Potentielle virkninger
Mere effektiv anvendelse af kvælstofgødning (f.eks. reduceret anvendelse, forbedring af udstyr, præcisionslandbrug) bedre opbevaring af gødning	<p>Artikel 26: Modernisering af landbrugsbedrifter</p> <p>Artikel 28: Forøgelse af værdien af landbrugs- og skovbrugsprodukter</p> <p>Artikel 29: Samarbejde om udvikling af nye produkter, processer og teknologier i landbrugs-, fødevarer- og skovbrugssektoren</p> <p>Artikel 39: Betalinger for miljøvenligt landbrug</p>	Reduktion af metan- (CH ₄) og nitrogenoxidemissioner (N ₂ O).
Forbedring af energieffektiviteten	<p>Artikel 26: Modernisering af landbrugsbedrifter</p> <p>Artikel 28: Forøgelse af værdien af landbrugs- og skovbrugsprodukter</p> <p>Artikel 29: Samarbejde om udvikling af nye produkter, processer og teknologier i landbrugs-, fødevarer- og skovbrugssektoren</p>	Reduktion af CO ₂ -emissioner som følge af energibesparelser.
<u>Nedbringelse af fødevarerforbrug</u>	<p>Artikel 26: Modernisering af landbrugsbedrifter</p> <p>Artikel 28: Forøgelse af værdien af landbrugs- og skovbrugsprodukter</p> <p>Artikel 29: Samarbejde om udvikling af nye produkter, processer og teknologier i landbrugs-, fødevarer- og skovbrugssektoren</p> <p>Artikel 53: Diversificering til ikke-landbrugsaktiviteter</p> <p>Artikel 54: Støtte til oprettelse og udvikling af virksomheder</p> <p>Artikel 56: Basale tjenester for erhvervslivet og befolkningen i landdistrikterne</p>	Reduktion af CO ₂ -emissioner som følge af energibesparelser.
Jordbundsforvaltning (f.eks. jordbearbejdningsmetoder, efterafgrøder, diversificeret sædskifte)	Artikel 39: Betalinger for miljøvenligt landbrug	Reduktion af nitrogenoxidemissioner (N ₂ O); binding af kulstof.
Ændret arealanvendelse (f.eks. omlægning af agerjord til græsange, permanent jordudtagning, reduceret anvendelse/genopbygning af organisk jord)	Artikel 39: Betalinger for miljøvenligt landbrug	Reduktion af nitrogenoxidemissioner (N ₂ O); binding af kulstof.

Prioritering: Klimaforandringer

Type aktioner	Artikler og foranstaltninger	Potentielle virkninger
Ekstensivering af husdyrproduktion (f.eks. reduktion af belægningsgraden, hyppigere anvendelse af græsning)	Artikel 39: Betalinger for miljøvenligt landbrug	Reduktion af metanemissioner (CH ₄).
Skovrejsning	Artikel 43 og 45: Første skovrejsning på landbrugsarealer og andre arealer end landbrugsarealer	Reduktion af nitrogenoxidemissioner (N ₂ O); binding af kulstof.
Forebyggelse af skovbrande	Artikel 48: Genetablering af potentialet i skovbruget og indførelse af forebyggende aktioner	Kulstofbinding i skovene og reduktion af CO ₂ -emissioner.

Prioritering: Vedvarende energi

Type aktioner	Artikler og foranstaltninger	Potentielle virkninger
Produktion af biogas — anlæg med anaerob omsætning af dyregødning (på bedriften og lokal produktion)	Artikel 26: Modernisering af landbrugsbedrifter Artikel 28: Forøgelse af værdien af landbrugs- og skovbrugsprodukter Artikel 29: Samarbejde om udvikling af nye produkter, processer og teknologier i landbrugs-, fødevarer- og skovbrugssektoren Artikel 53: Diversificering til ikke-landbrugsaktiviteter	Erstatning af fossile brændstoffer; reduktion af metanemissioner (CH ₄).
Flerårige energiafgrøder (lavskov med kort omdriftstid og græsser)	Artikel 26: Modernisering af landbrugsbedrifter	Erstatning af fossile brændstoffer; binding af kulstof; reduktion af nitrogenoxidemissioner (N ₂ O).
Forarbejdning af biomasse fra landbruget/skovbruget med henblik på vedvarende energi	Artikel 28: Forøgelse af værdien af landbrugs- og skovbrugsprodukter Artikel 29: Samarbejde om udvikling af nye produkter, processer og teknologier i landbrugs-, fødevarer- og skovbrugssektoren	Erstatning af fossile brændstoffer.
Installationer/infrastruktur, der producerer vedvarende energi på grundlag af biomasse	Artikel 28: Forøgelse af værdien af landbrugs- og skovbrugsprodukter Artikel 29: Samarbejde om udvikling af nye produkter, processer og teknologier i landbrugs-, fødevarer- og skovbrugssektoren Artikel 53: Diversificering til ikke-landbrugsaktiviteter Artikel 54: Støtte til oprettelse og udvikling af virksomheder Artikel 56: Basale tjenester for erhvervslivet og befolkningen i landdistrikterne	Erstatning af fossile brændstoffer.

Prioritering: Vedvarende energi

Type aktioner	Artikler og foranstaltninger	Potentielle virkninger
<u>Bedre affaldshåndtering i tilknytning til genanvendelse af materiale</u>	<u>Artikel 26: Modernisering af landbrugsbedrifter</u> <u>Artikel 28: Forøgelse af værdien af landbrugs- og skovbrugsprodukter</u> <u>Artikel 29: Samarbejde om udvikling af nye produkter, processer og teknologier i landbrugs-, fødevare- og skovbrugssektoren</u> <u>Artikel 53: Diversificering til ikke-landbrugsaktiviteter</u> <u>Artikel 54: Støtte til oprettelse og udvikling af virksomheder</u> <u>Artikel 56: Basale tjenester for erhvervslivet og befolkningen i landdistrikterne</u>	
<u>Anvendelse og produktion af solenergi, vindenergi, geotermisk varme og kombineret produktion</u>	<u>Artikel 26: Modernisering af landbrugsbedrifter</u> <u>Artikel 28: Forøgelse af værdien af landbrugs- og skovbrugsprodukter</u> <u>Artikel 29: Samarbejde om udvikling af nye produkter, processer og teknologier i landbrugs-, fødevare- og skovbrugssektoren</u> <u>Artikel 53: Diversificering til ikke-landbrugsaktiviteter</u> <u>Artikel 54: Støtte til oprettelse og udvikling af virksomheder</u> <u>Artikel 56: Basale tjenester for erhvervslivet og befolkningen i landdistrikterne</u>	

Prioritering: Vandforvaltning

Type aktioner	Artikler og foranstaltninger	Potentielle virkninger
Vandbesparende teknologier, opbevaring af vand	Artikel 26: Modernisering af landbrugsbedrifter	Mere effektiv udnyttelse af vandet.
Vandbesparende produktionsmetoder	<u>Artikel 28: Forøgelse af værdien af landbrugs- og skovbrugsprodukter</u> <u>Artikel 29: Samarbejde om udvikling af nye produkter, processer og teknologier i landbrugs-, fødevare- og skovbrugssektoren</u> Artikel 30: Infrastruktur	

Prioritering: Vandforvaltning		
Type aktioner	Artikler og foranstaltninger	Potentielle virkninger
Forvaltning af risikoen for oversvømmelse	<p>Artikel 28: Forøgelse af værdien af landbrugs- og skovbrugsprodukter</p> <p>Artikel 29: Samarbejde om udvikling af nye produkter, processer og teknologier i landbrugs-, fødevarer- og skovbrugssektoren</p> <p>Artikel 39: Betalinger for miljøvenligt landbrug</p> <p>Artikel 41: Ikke-produktive investeringer</p>	Mere effektiv udnyttelse af vandet
Genoprettelse af vådområder Omlægning af agerjord til skovlandbrugssystemer	<p>Artikel 39: Betalinger for miljøvenligt landbrug</p> <p>Artikel 41: Ikke-produktive investeringer</p> <p>Artikel 43 og 45: Første skovrejsning på landbrugsarealer og andre arealer end landbrugsarealer</p>	Bevarelse af værdifulde vandområder; beskyttelse af vandkvaliteten.
Oprettelse af delvis naturlige vandområder	Artikel 57: Bevarelse og opgradering af natur- og kulturværdien i landdistrikterne	Bevarelse af værdifulde vandområder; beskyttelse af vandkvaliteten.
Jordbundsforvaltning (f.eks. efter afgrøder)	Artikel 39: Betalinger for miljøvenligt landbrug	Reduktion af udledningen i vandet af f.eks. fosfor.
Prioritering: Biodiversitet		
Type aktioner	Artikler og foranstaltninger	Potentielle virkninger
Ingen anvendelse af gødningsstoffer og pesticider på agerjord af høj landskabsværdi Integreret og økologisk produktion	<p>Artikel 39: Betalinger for miljøvenligt landbrug</p> <p>Artikel 28: Forøgelse af værdien af landbrugs- og skovbrugsprodukter</p> <p>Artikel 29: Samarbejde om udvikling af nye produkter, processer og teknologier i landbrugs-, fødevarer- og skovbrugssektoren</p>	Bevarelse af artsrige vegetationstyper og beskyttelse og opretholdelse af græsarealer.
Plantning af flerårige planter langs med markskel og vandløb Oprettelse/forvaltning af biotoper/levesteder både i og uden for Natura 2000-områder Ændret arealanvendelse (forvaltning af ekstensive græsarealer, omlægning af dyrkede arealer til græsarealer, langsigtet jordudtagning) Forvaltning af flerårige afgrøder af høj landskabsmæssig værdi	<p>Artikel 38 og 46: Natura 2000-betalinger</p> <p>Artikel 39: Betalinger for miljøvenligt landbrug</p> <p>Artikel 41: Ikke-produktive investeringer</p> <p>Artikel 47: Betalinger for miljøvenligt skovbrug</p> <p>Artikel 57: Bevarelse og opgradering af natur- og kulturværdien i landdistrikterne</p>	Beskyttelse af fugle og andre vilde dyr og forbedring af biotopnet; mindre forekomst af skadelige stoffer i tilgrænsende levesteder.
Bevarelse af den genetiske mangfoldighed	Artikel 39: Betalinger for miljøvenligt landbrug	Bevarelse af den genetiske mangfoldighed

Begrundelse

De nye udfordringer vil blive vigtige og muligvis indbringende for landbrugssektoren.

For at motivere landmændene til at gå forrest, når det gælder om at gøre deres virksomheder såvel konkurrencedygtige som bæredygtige, finde løsninger for bæredygtigt landbrug og spille en aktiv rolle ved iværksættelsen af nye miljøforanstaltninger, bør de have mulighed for at anvende alle relevante, eksisterende ELFUL-foranstaltninger, herunder dem, der sigter mod at øge innovationen, udvikle nye teknologier og udarbejde nye strategier. Disse foranstaltninger indgår endnu ikke på Kommissionens liste, med ved at inkludere dem på listen tilskyndes medlemsstaterne til at stille forslag herom.

Bruxelles, den 8. oktober 2008

Luc VAN DEN BRANDE
Formand for
Regionsudvalget

Forslag til Regionsudvalgets udtalelse om »Prækommercielle indkøb: Vedvarende høj kvalitet i offentlige tjenester i Europa gennem øget innovation«

(2008/C 325/06)

REGIONSUDVALGET

- glæder sig over Kommissionens meddelelse, som er den første korrekte introduktion til de begreber og principper, der regulerer prækommercielle indkøb og den måde, hvorpå de kan gennemføres. Der er dog visse lakuner for så vidt angår den konkrete gennemførelse af den foreslåede procedure;
- understreger, at der for de lokale og regionale myndigheder vil melde sig nogle udfordringer, som Kommissionens meddelelse ikke har analyseret tilstrækkeligt, hvis de vælger den prækommercielle indkøbsprocedure for at fremme innovation i forhold til de problemer, de ønsker at få løst takket være resultaterne fra denne ordning;
- mener, at Kommissionen bør give de kontraherende lokale og regionale myndigheder klare og detaljerede retningslinjer og muligheder for kurser og uddannelse i, hvorledes prækommercielle indkøb af F&U-tjenester håndteres, så de ikke overtræder EU-retten;
- vurderer derudover, at de retningslinjer og kurser, der bør gives, forekommer så meget mere bydende som procedurerne for prækommercielle indkøb indebærer en række spørgsmål vedrørende intellektuelle og industrielle ejendomsrettigheder, og at selv de juridiske tjenester hos de centrale myndigheder hidtil ikke har beskæftiget sig særligt med dette juridiske anliggende.

Ordfører: Dimitrios TSIGKOUNIS (EL/PPE), borgmester i Leonidio (Arcadia)

Basisdokument

Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget — Prækommercielle indkøb: vedvarende høj kvalitet i offentlige tjenester i Europa gennem øget innovation

KOM(2007) 799 endelig

POLITISKE ANBEFALINGER

Generelle bemærkninger til de lokale og regionale myndigheders rolle

REGIONSUDVALGET

1. beder om, at det i de drøftelser, der vil blive gennemført senere, undersøges, hvilken rolle de lokale og regionale myndigheder skal spille for at løse store samfundsmæssige problemer, hvad enten det drejer sig om økonomisk set at sikre sundhedsydelse af høj kvalitet og som er tilpasset befolkningens aldring, at imødegå klimaforandringen, forbedre energieffektiviteten, sikre den bedst mulige og mest tilgængelige undervisning og forvalte de sikkerhedsmæssige trusler effektivt,

2. foreslår, at de lokale og regionale myndigheder inddrages aktivt i udformningen af den nye ramme for prækommercielle indkøb og at deres muligheder for effektivt at forvalte og gennemføre denne nye form for offentlige indkøb styrkes, i og med at håndteringen af disse problemer sandsynligvis vil kræve nye og innovative løsninger, der på grund af de teknologiske krav endnu ikke befinder sig på et stade, hvor de kan markedsføres, eller når de eksisterer og udbydes, endnu ikke i tilstrækkelig grad opfylder betingelserne og som derfor kræver en hastende F&U-indsats,

3. er af den opfattelse, at dette at integrere F&U i offentlige indkøb for at fremme innovative løsninger giver de lokale og regionale myndigheder mulighed for at bidrage rettidigt til at sikre effektiviteten og et fornuftigt afkast på mellemlang og længere sigt af de ydelser, de leverer, samt til at fremme den europæiske industris konkurrenceevne via innovation,

4. mener, at i og med at en stor del af de beløb, der gives ud til disse transaktioner, hidrører fra de lokale og regionale myndigheder, bør disse være fuldt ud forberedte på at optræde som et vigtigt omdrejningspunkt med henblik på at fremme F&U i EU,

5. beder Kommissionen om at tage hensyn til udvalgets politiske prioriteter for perioden 2008-2010, dvs. gennemførelsen af Lissabonstrategien for vækst og beskæftigelse, indsatsen i forhold til udfordringerne fra klimaforandringen, differentiering og bæredygtig udnyttelse af energikilderne, forbedring af borgernes livskvalitet, herunder grænseoverskridende samarbejde inden for adgang til sundhedspleje af god kvalitet, de regionale og lokale myndigheders fremme af solidaritet, interkulturel og interreligiøs dialog og fremme af alle former for kultur og lokale traditioner, deltagelse i debatten om en fælles indvandringspo-

litik, samt prioriteringen af et moderne indre marked, som har en strategi, der fremmer offentlige kvalitetstjenester, i og med at disse er handlingsområder, der berører de lokale og regionale myndigheder og som på lovende vis kan integreres i offentlige indkøb med henblik på at fremme F&U inden for informations-teknologi og kommunikation, og som i første række er egnet til gennemførelsen af prækommercielle indkøb,

6. glæder sig over Kommissionens meddelelse KOM(2007) 799 endelig, som er den første korrekte introduktion til de begreber og principper, der regulerer prækommercielle indkøb og den måde, hvorpå de kan gennemføres. Der er dog visse lakuner for så vidt angår den konkrete gennemførelse af den foreslåede procedure,

7. understreger, at der for de lokale og regionale myndigheder vil melde sig nogle udfordringer, som Kommissionens meddelelse KOM(2007) 799 endelig ikke har analyseret tilstrækkeligt, hvis de vælger den prækommercielle indkøbsprocedure for at fremme innovation i forhold til de problemer, de ønsker at få løst takket være resultaterne fra denne ordning,

8. mener, at den nuværende lovgivning for offentlige indkøb allerede er temmelig kompliceret og de lokale og regionale myndigheder har allerede problemer med at anvende den korrekt. Derfor mener RU, at de vil være forbeholdne med at indføre endnu en komplikationsfaktor som dette initiativ fra Kommissionen i deres administrative organisation og procedurer, og ser derfor gerne, at lovgivningen om offentlige indkøb ikke finder anvendelse på prækommercielle indkøb,

9. anmoder Kommissionen om at forklare, hvordan indkøbsdirektivet kan ændres, så innovationer kan skabes inden for rammerne af partnerskabsprojekter. En stor konkret forhindring for nye innovationer er de stive indkøbsprocedurer. Kravet i EF-traktaten om upartisk og ikke-diskriminerende adfærd må ikke fortolkes sådan, at virksomheder og indkøbsafdelinger i praksis ikke kan udnytte virksomhedernes forsknings- og udviklingsarbejde,

10. er overbevist om, at udformningen og affattelsen af stærkt tekniske licitationsprocedurer i forbindelse med offentlige indkøb med henblik på fremme af innovation kræver specifik viden og kompetence, som de lokale og regionale myndigheder normalt ikke råder over, og i øvrigt findes den form for kompetencer selv i centraladministrationen i mange medlemsstater, kun i visse tjenestegrene,

11. mener på baggrund af ovenstående overvejelser, at de forskellige udvælgelsesetaper i proceduren for prækommercielle indkøb af forsknings- og udviklingstjenester kræver et niveau af teknisk viden og forståelse af de pågældende spørgsmål, som de regionale myndigheder generelt ikke råder over,

12. påpeger, at selv om det prækommercielle indkøb af F&U-tjenester i sidste ende lykkes, vil det ikke desto mindre være vanskeligt at opnå borgernes opbakning og engagement for sagen på lokalt og regionalt niveau. En tungtvejende faktor i forbindelse med de lokale og regionale myndigheders afgørelser er, at den vellykkede gennemførelse af en licitation i forbindelse med prækommercielle indkøb af F&U-tjenester medfører øjeblikkelige udgifter, der belaster den løbende forvaltning, mens de deraf følgende fordele sædvanligvis spredes over længere tid, og at der før borgerne bliver bekendt med sagen går længere tid end tidsrummet mellem to valgkampagner i kommuner eller regioner,

13. er betænkelig ved situationer, hvor selve nytten ved at udskrive en licitation i forbindelse med et prækommercielt indkøb af F&U-tjenester er politisk omstridt. Her er det sandsynligt efter valgkampen og konstitueringen af den lokale eller regionale myndighed, at den politiske fløj, der rejste indvendinger, igen vil udtrykke forbehold over for videreførelsen af den pågældende procedure for det kommercielle produkt, som imidlertid er blevet færdigudviklet. Et sådant forløb kan begrænse de væsentlige fordele, som den kontraherende myndighed havde regnet med under det oprindelige licitationsudbud,

14. mener, at der kan opstå et større politisk problem i de lokale og regionale myndigheder, hvis de endelige modtagere af licitationen vedrørende prækommercielle indkøb af forsknings- og udviklingstjenester ikke er etableret i den tildelende myndigheds kommune eller region, eller ydermere hvis de har hovedsæde i en anden medlemsstat,

15. henleder opmærksomheden på det tilfælde, at en licitation vedrørende et prækommercielt indkøb af F&U-tjenester ikke fører til noget resultat, hvilket ikke kan udelukkes, i og med at visse dele af denne sektor fortsat har en lav gennemførelsesrate. Her kan det være vanskeligt for de lokale og regionale myndigheder at stå til ansvar over for borgerne og overbevise dem om, at dette udfald var bedre end at investere i en allerede eksisterende og i kommerciel forstand gennemprøvet teknologi,

16. foreslår på baggrund af ovenstående problemer, som de lokale og regionale myndigheder risikerer at opleve i forbindelse med prækommercielle indkøb af F&U-tjenester, at Kommissionen og medlemsstaterne udtænker og indfører en række foranstaltninger, som RU finder nødvendige for at disse prækommercielle indkøb af F&U-tjenester opfylder deres mission i kommuner og regioner, som vil influere betydeligt på de europæiske aktørers mere generelle resultater inden for F&U i forhold til deres konkurrenter på verdensmarkedet,

17. anfører, at hvis det ikke lykkes på lokalt og regionalt plan på funktionel og løbende vis at indføre procedurer for prækommercielle indkøb af F&U-tjenester, bør det ikke overses, at EU kan miste F&U-bevillinger,

18. mener, at Kommissionen bør give de kontraherende lokale og regionale myndigheder klare og detaljerede retningslinjer og muligheder for kurser og uddannelse i, hvorledes prækommercielle indkøb af F&U-tjenester håndteres, så de ikke overtræder EU-retten,

19. vurderer derudover, at de retningslinjer og kurser, der bør gives, forekommer så meget mere bydende som procedurerne for prækommercielle indkøb indebærer en række spørgsmål vedrørende intellektuelle og industrielle ejendomsrettigheder, og at selv de juridiske tjenester hos de centrale myndigheder hidtil ikke har beskæftiget sig særligt med dette juridiske anliggende,

20. opfordrer medlemsstaterne og Kommissionen til at udvikle støttestrukturer, således at de lokale og regionale myndigheder, der ønsker at udskrive en licitation vedrørende prækommercielle indkøb af F&U-tjenester, kan henvende sig til dem for at få klare og nyttige oplysninger og bred støtte, navnlig vedrørende den mest korrekte spredning af risici og gevinster mellem den kontraherende myndighed og de kandidater, der endelig vil få tildelt licitationen,

21. understreger, at prækommercielle F&U-indkøb på kort sigt indebærer meget markante og påviste risici for det lokale eller regionale niveau, hvor den kontraherende myndighed befinder sig, men til gengæld fordele på lang sigt, der er svære at indkredse og ofte er mere diffuse, således at de lokale og regionale myndigheder ofte nærer naturlige betænkeligheder. Derfor bør medlemsstaterne og Kommissionen give dem bred støtte på flere planer ved at gøre det forståeligt for samtlige berørte aktører, at dette at sagen eventuelt ikke fører til noget, er en fast del af en sådan procedure, hvor man søger at finde innovative løsninger på ældre eller nyere problemer i de europæiske samfund,

22. bemærker, at i og med at licitationerne vedrørende prækommercielle F&U-indkøb er åbne for deltagere fra alle medlemsstater, kan dette uundgåeligt føre til, at der i hvert fald delvis overføres regionale ressourcer, der i en region i en medlemsstat er afsat til at finansiere denne aktivitet, til en region i en anden medlemsstat. Dette giver naturligvis ikke problemer på EU-plan, men i en region/kommune kan dette afskrække beslutningstagerne fra at afsætte midler til prækommercielle indkøb af F&U-tjenester,

23. tilskynder Kommissionen til at bevise, at prækommercielle indkøb kan være positive for den region, der iværksætter det prækommercielle indkøb, også når ansøgerne ikke er etableret i regionen,

24. beder indstændigt Kommissionen om at fremme og støtte store grupper af lokale og regionale myndigheder, som beslutter i fællesskab at lancere et prækommercielt indkøb for at mindske risiciene i forhold til de risici, som en lokal eller regional myndighed i en medlemsstat ville løbe, hvis den udskrev en sådan licitation alene,

25. erkender, at oprettelsen af europæiske netværk og etableringen af kontakter mellem de lokale og regionale myndigheder, der er beliggende i forskellige medlemsstater og som har de samme behov, udgør det bedste bindemiddel såvel for samarbejdet mellem lande, regioner og kommuner inden for prækommercielle indkøb af F&U-tjenester som for samordningen af de dertil hørende procedurer,

26. går ind for, at aktioner med henblik på at udvikle og konsolidere prækommercielle indkøb af F&U-tjenester i de lokale og regionale myndigheder finansieres ved at reallokere de budgetmidler, som revisionen af den fælles landbrugspolitik kan frigøre på EU-budgettet,

27. mener, at EU's fælles forskningsområde kan antage nye former og få ny dynamik, hvis procedurerne for prækommercielle indkøb af F&U-tjenester inkorporeres i de eksisterende mekanismer for offentlige indkøb,

28. vurderer, at hvis man trækker på universiteter og forskningscentre og især på videnintensive og teknologisk innovative små og mellemstore virksomheder, der findes i kommuner og regioner, inden for en ny samarbejdsramme med de lokale og

regionale myndigheder i den medlemsstat, hvor de er etableret, og hvis der oprettes et netværk via disse med andre lokale og regionale myndigheder i forskellige medlemsstater og universiteter, forskningsinstitutter og tilsvarende SMV'er, så vil strategien til fremme af prækommercielle F&U-indkøb kunne lettes betydeligt,

29. understreger, at det via oprettelse af infopunkter og databaser hos de lokale og regionale myndigheder vedrørende kommunernes og regionernes problemer, som bl.a. i første række har brug for innovative løsninger, og ved at udbrede kendskabet til det territoriale forskningspotentiale, bliver muligt at bringe regioner med problemer, der skal løses, nærmere på de forskningscentre og virksomheder, der udgør et supplerende eller ekstra potentiale med henblik på at overvinde hindringer via innovative løsninger og synergi,

30. foreslår, at bidrag fra Den Europæiske Regionalfond, Samhørighedsfond og Socialfond kanaliseres i retning af aktioner i de sektorer, de finansierer, der vedrører forskning og udvikling via prækommercielle indkøb.

Bruxelles, den 8. oktober 2008

Luc VAN DEN BRANDE

Formand for

Regionsudvalget

Regionsudvalgets udtalelse om »Europæisk referenceramme for kvalitetssikring af erhvervsuddannelse« og »Det Europæiske Meritoverførselssystem for erhvervsuddannelser«

(2008/C 325/07)

REGIONSUDVALGET

- er enig i, at der er bred enighed i EU om behovet for at modernisere og forbedre erhvervsuddannelserne i Europa. Kvalitetssikring i erhvervsuddannelsen indgår som en central del af dette mål;
- mener imidlertid, at problemer med anerkendelse af læringsresultater fra forskellige medlemsstater har bremset mobiliteten i EU og står i vejen for virkelige erfaringer med livslang læring;
- understreger, at det i mange medlemsstater er de regionale og lokale myndigheder, der er ansvarlige for erhvervsuddannelse;
- bifalder Kommissionens to meddelelser, som forsøger at komme med svar på de samfundsmæssige og økonomiske udfordringer, der melder sig i den globaliserede, vidensbaserede verdensøkonomi, og endvidere har til hensigt at øge mobiliteten i EU og tilskynde til udveksling af færdigheder. Regionsudvalget anser det derfor for nødvendigt at udvikle områder, der er vigtige for borgerne og de virksomheder, som regioner og kommuner er ansvarlige for;
- mener, at de vigtigste brugere af den europæiske referenceramme for kvalitetssikring af erhvervsuddannelse, EQAF, vil være nationale/regionale og lokale myndigheder, som er ansvarlige for kvalitetssikring og forbedring af den almene uddannelse og erhvervsuddannelserne;
- anmoder om, at de kompetente lokale og regionale myndigheder inddrages i arbejdet med at koble de nationale/regionale referencerammer for kvalifikationer til ECVET;
- gør opmærksom på, at den egentlige prøvesten for systemet bliver dets praktiske gennemførelse. Gennem deres netværk vil de lokale og regionale myndigheder være nyttige partnere med hensyn til at gennemføre systemet og gøre ECVET troværdig og anvendelig.

Ordfører: Kent JOHANSSON (SE/ALDE), medlem af regionalrådet i Västra Götaland

Basisdokumenter

Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets henstilling om fastlæggelse af en europæisk referenceramme for kvalitetssikring af erhvervsuddannelse

KOM(2008) 179 endelig — 2008/0069 (COD)

Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets henstilling om etablering af det europæiske meritoverførselssystem for erhvervsuddannelse (ECVET)

KOM(2008) 180 endelig — 2008/0070 (COD)

POLITISKE ANBEFALINGER

REGIONSUDVALGET

1. konstaterer, at erhvervsuddannelse har afgørende betydning for opnåelsen af Lissabon-strategiens mål om øget økonomisk vækst, en styrket konkurrenceevne og større social integration. Uddannelse, kvalificering og livslang læring står højt på Regionsudvalgets politiske dagsorden;

2. mener imidlertid, at problemer med anerkendelse af læringsresultater fra forskellige medlemsstater har bremset mobiliteten i EU og står i vejen for virkelige erfaringer med livslang læring;

3. deler den opfattelse, at der er bred enighed i EU om behovet for at modernisere og forbedre erhvervsuddannelserne i Europa. Kvalitetssikring i erhvervsuddannelsen indgår som en central del af dette mål;

4. understreger, at det i mange medlemsstater er de regionale og lokale myndigheder, der er ansvarlige for erhvervsuddannelse. Finansieringen heraf kommer fra en række forskellige kilder, men i de fleste medlemsstater er det de nationale og regionale myndigheder, der står for finansieringen. En stor del af denne offentlige finansiering kommer fra det regionale og lokale niveau;

5. udtaler sig om to meddelelser vedrørende det europæiske samarbejde om erhvervsuddannelser. Udvalget ser positivt på begge meddelelser, og hilser de fremsatte forslag velkommen. Hvad angår *det europæiske meritoverførselssystem for erhvervsuddannelser* er man nået langt i høringsprocessen, mens den anden meddelelse om *fastlæggelse af en europæisk referenceramme for kvalitetssikring af erhvervsuddannelse* befinder sig på et tidligere stadium. Yderligere høringer er derfor vigtige og vil blive hilst velkommen;

6. bifalder Kommissionens to meddelelser, som forsøger at komme med svar på de samfundsmæssige og økonomiske udfordringer, der melder sig i den globaliserede, vidensbaserede verdensøkonomi, vi befinder os i. Meddelelserne har endvidere til hensigt at øge mobiliteten i EU og tilskynde til udveksling af færdigheder, og Regionsudvalget anser det derfor for nødvendigt at udvikle områder, der er vigtige for borgerne og de virksomheder, som regioner og kommuner er ansvarlige for;

7. noterer, at det europæiske meritoverførselssystem for erhvervsuddannelse (ECVET) er et værktøj, der kan bruges til

beskrivelse af kvalifikationer i form af læringsenheder med tilhørende point med henblik på overførsel og akkumulering af læringsresultater. Formålet er at give en metodisk ramme, som skal lette meritoverførslen for læringsresultater fra ét kvalifikationsystem til et andet eller fra ét uddannelsesforløb til et andet;

8. mener, at de vigtigste brugere af den europæiske referenceramme for kvalitetssikring af erhvervsuddannelse, EQAF, vil være nationale/regionale og lokale myndigheder, som er ansvarlige for kvalitetssikring og forbedring af den almene uddannelse og erhvervsuddannelserne. I modsætning til ECVET har denne ramme til hensigt at øge gennemsigtigheden af og sammenhængen mellem forskellige tiltag inden for erhvervsuddannelsespolitikken;

9. er enig i, at det skal være frivilligt at deltage i gennemførelsen af ECVET og EQAF, men understreger det nødvendige i at skabe rammer og opstille retningslinjer for, hvordan systemet skal anvendes. Desuden må brugergrupper, herunder ECVET-brugergruppen og ENQAVET (det europæiske netværk for kvalitetssikring af erhvervsuddannelse) have repræsentanter med direkte mandat fra regionale og lokale myndigheder. På lignende vis må arbejdsmarkedsparterne og private aktører sikres repræsentation;

10. gør opmærksom på, at uanset om et land vælger at deltage i gennemførelsen af ECVET/EQAF, må regioner, der i følge det pågældende lands forfatning har ansvaret for uddannelsessystemet, gives direkte adgang til de fælles fora, der beskæftiger sig med videreudviklingen af disse systemer;

11. fremhæver det vigtige i, at der i det kommende udviklingsarbejde sikres en god balance mellem på den ene side indsatsen for at opnå mobilitet for borgerne gennem et meritoverførselssystem og udvikling af kvalitet i uddannelsesaktiviteterne og på den anden side behovet for at øge diversiteten i uddannelsessystemer, som regioner og kommuner i medlemsstaterne har ansvaret for;

12. understreger, at ECVET og EQAF udgør dele af en større helhed af initiativer på uddannelsesområdet, som også omfatter det europæiske meritoverførsels- og meritakkumuleringssystem (ECTS), Europass, det europæiske kvalitetscharter for mobilitet (ECQM), de europæiske principper for identificering og validering af ikke-formel læring samt den europæiske referenceramme for kvalifikationer og livslang læring (EQF);

13. har i tidligere udtalelser påpeget, at stadig nye krav på arbejdspladsen, herunder nye arbejdsystemer og tilpasning til ny teknologi, nødvendiggør en arbejdsstyrke, der løbende videreuddannes. Erhvervsuddannelse, der følger princippet om livslang læring, kan vise sig at være et vigtigt værktøj for opnåelse af en højt kvalificeret arbejdsstyrke, som er en central bestanddel i en bæredygtig økonomisk og social udvikling ⁽¹⁾. I lyset af den demografiske udvikling må det navnlig sikres, at den eksisterende arbejdsstyrke udnyttes effektivt;

14. pointerer, at der må særskilte finansielle midler til for at afprøve og videreudvikle systemerne.

Det europæiske meritoverførselssystem for erhvervsuddannelse (ECVET)

REGIONSUDVALGET

15. gør opmærksom på, at Europa har en lang tradition for grænseoverskridende læring og erhvervsvirksomhed. Dette har haft meget stor betydning for udviklingen inden for håndværk, industri, handel og iværksættervirksomhed, hvilket har dannet grundlag for velstandsudviklingen på lokalt, regionalt og nationalt plan;

16. fremhæver, at læring og erhvervmæssig beskæftigelse på tværs af grænser får meget stor betydning i en stærkt globaliseret økonomi. En sådan mobilitet inden for læring og erhvervsvirksomhed må understøttes med tidssvarende værktøjer. Regionsudvalget betragter ECVET som et sådant værktøj;

17. understreger, at kompetencebehovene i stigende grad identificeres på det regionale plan. Regionsudvalget har udtalt, at den lokale og regionale udvikling ganske vist sker ud fra forskellige forudsætninger og udgangspunkter, men at den under ingen omstændigheder kan ses isoleret fra omverdenen. Regioner og samfund har brug for aktiviteter med henblik på fornyet produktion i takt med, at de gamle arbejdspladser forsvinder, så man ikke risikerer stagnation, social udstødelse i form af arbejdsløshed osv., højt sygefravær og mange, som tvinges til at forlade arbejdsmarkedet før tiden ⁽²⁾;

18. betoner, at det europæiske arbejdsmarked må kendetegnes ved en høj grad af fleksibilitet kombineret med effektiv social sikring, som det fremgår af Kommissionens »fælles principper for flexicurity« ⁽³⁾;

19. har udtrykt enighed med Kommissionen i, at de nationale og europæiske referencerammer for kvalifikationer vil fremme valideringen af læring i alle situationer ⁽⁴⁾;

20. har hilst Kommissionens referenceramme for kvalifikationer (EQF) velkommen og støttet det dobbelte formål, der går ud på at forbedre gennemsigtigheden af kvalifikationer og fremme mobiliteten i EU;

⁽¹⁾ CdR 226/98 fin.

⁽²⁾ Regionsudvalgets udtalelse af 14. juni 2006 om »Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets henstilling om nøglekompetencer for livslang læring«.

⁽³⁾ Se Regionsudvalgets udtalelse CdR 274/2007 om Kommissionens meddelelse KOM(2007) 359 endelig.

⁽⁴⁾ CdR 335/2006 fin.

21. anmoder i forlængelse af sine krav vedrørende EQF om, at de kompetente lokale og regionale myndigheder inddrages i arbejdet med at koble de nationale/regionale referencerammer for kvalifikationer til ECVET;

22. tilslutter sig Kommissionens anerkendelse af ECVET som »kulturelt og teknisk tilpasset de (...) regionale (...) forhold«, og minder om, at de regionale myndigheder ofte selv har en rolle i fastlæggelsen, udviklingen og gennemførelsen af kvalifikationssystemer og livslang læring i formelle, uformelle og ikke-formelle sammenhænge;

23. understreger, at en stor del af erhvervsudviklingen i et livslangt læringsperspektiv sker i vidensintensive virksomheder eller virksomhedsnetværk og i mange tilfælde på tværs af nationale grænser;

24. fremhæver, at der i dag også findes gode eksempler på samarbejde mellem brancheorganisationer og regioner i forskellige lande om erhvervsuddannelse, herunder fælles planlægning og anerkendelse ⁽⁵⁾. Sådanne initiativer bør fremmes, og der bør tages hensyn til dem;

25. henviser til, at et anerkendelsessystem må omfatte forskellige aktører, ikke kun det offentlige, men også private aktører, virksomheder samt arbejdsparterne;

26. bifalder etableringen af en ECVET-brugergruppe, som ajourfører og koordinerer procedurerne, men insisterer på, at regionale og lokale myndigheder samt lokale virksomheder og arbejdsmarkedets parter inddrages som medlemmer af brugergruppen for at give dem direkte adgang til ECVET under overholdelse af nationale regler og bestemmelser;

27. understreger, at det ofte er lokale og regionale myndigheder, som er i stand til at foranstalte effektive operationelle aktiviteter på erhvervsuddannelsesområdet;

28. konstaterer, at ECVET er et enhedsbaseret meritoverførselssystem, som giver mulighed for at måle og sammenligne læringsresultater og overføre dem fra en institution til en anden;

29. hilser det velkommen, at systemet er kompatibelt med alle kvalifikationssystemer, især med det europæiske meritoverførselssystem, som understøtter og letter universitetsstuderendes mobilitet i og uden for Europa;

30. gør imidlertid opmærksom på, at den egentlige prøvesten for systemet bliver dets praktiske gennemførelse. Gennem deres netværk vil de lokale og regionale myndigheder være nyttige partnere med hensyn til at gennemføre systemet og gøre ECVET troværdig og anvendelig;

31. mener, at der med henblik på gennemførelsen af ECVET er behov for konkrete eksempler på, hvordan systemet fungerer i praksis, når det er sat i værk. Dette vil give impulser over en bred front til, hvordan de muligheder, der ligger i ECVET, kan udnyttes bedst muligt.

⁽⁵⁾ For eksempel European class in truck maintenance www.anfa-auto.fr.

Den europæiske referenceramme for kvalitetssikring af erhvervsuddannelse (EQAF)

REGIONSUDVALGET

32. konstaterer, at øget effektivitet i erhvervsuddannelsen ud fra en samfundsøkonomisk synsvinkel opnås ved at sikre, at den er bedre tilpasset arbejdsmarkedskravene, som i videnssamfundet er under konstant forandring. Det drejer sig navnlig om at fremme en højt kvalificeret arbejdsstyrke, som er i stand til at imødekomme globaliseringens udfordringer;

33. understreger, at udviklingen af uddannelsessystemerne ikke, som det undertiden er tilfældet, bør holdes adskilt fra en regions eller et lokalområdes erhvervs-mæssige og sociale miljø- og innovationspotentiale, da et områdes vækst, konkurrenceevne og beskæftigelsesmuligheder i stigende grad afhænger af dets nuværende og fremtidige arbejdsstyrkes færdigheder samt tillige af, hvordan erhvervsuddannelse, efteruddannelse og omskoling bidrager til en bæredygtig supplering og videreudvikling af disse færdigheder;

34. anser det derfor for nødvendigt at afstemme EQAF efter det lokale arbejdsmarkeds behov, og opfordrer til akkreditering af erhvervsuddannelsescentre som led i denne proces;

35. anerkender den merværdi, som EQAF tilfører ved at forbedre uddannelses- og erhvervsuddannelsespolitikken overalt i EU, navnlig gennem fremme af gensidig læring, mobilitet og udveksling af bedste praksis;

36. bifalder den principielle ramme for EQAF i form af en forbedringscyklus og understreger, at kvalitetsindikatorerne ikke bør ses som retningslinjer, men som referencepunkter, der kan videreudvikles på forskellig vis, f.eks. i bilateral eller multilateral sammenhæng;

37. understreger, at EQAF ikke dermed bør begrænses til at være et statistisk system eller en slags kontrolfunktion, men skal ses som et effektivt værktøj til fortsat kvalitetsudvikling på alle niveauer og hos forskellige instanser og aktører;

38. pointerer, at »ejerskabet« til referencerammen ikke er forbeholdt det nationale niveau, men at lignende processer også kan lanceres på lokalt og regionalt plan. Endvidere må der åbnes mulighed for lignende læringssystemer uden for de offentlige uddannelsessystemer med henblik på, at der også her kan foregå en fortsat forbedring og udvikling;

39. mener, at man skal overveje udformningen af referencerammen, og hvor detaljeret den bør være for at opfylde sine mål. Udvalget påpeger, at indikatorerne ikke må få en så detaljeret udformning, at implementering af og opfølgning på referencerammen fører til en indirekte styring af uddannelsessystemet;

40. understreger, at de af Kommissionen foreslåede referencepunkter

— bør opfattes som en værktøjskasse, hvis formål er at støtte evalueringen og kvalitetsforbedringen af erhvervsuddannelsessystemet i overensstemmelse med national lovgivning og procedurer;

— ikke skal indføre nye standarder, men støtte medlemsstaternes indsats under hensyntagen til deres forskellige valg af metoder;

— skal anvendes på frivillig basis, kun bør være vejledende og derfor ikke bør finde anvendelse som kvalitets- og effektivitetsmålestok for de forskellige nationale systemer i EU;

betrakter det som en fordel, at brugerne kan udvælge de indikatorer, som forekommer dem at være de mest relevante i forhold til deres respektive kvalitetssikringssystemers behov;

41. understreger, at den lokale og regionale dimension må styrkes, navnlig gennem støtte til lokale og regionale netværk på området, og beklager, at henstillingen ikke i tilstrækkelig grad og mere udtrykkeligt anerkender det vigtige i at inddrage de lokale og regionale myndigheder;

42. opfordrer til en mere omfattende direkte inddragelse af det lokale og regionale niveau i ENQAVET, European Network on Quality Assurance in Vocational Education and Training (det europæiske netværk for kvalitetssikring af erhvervsuddannelse). Etableringen af EQAF-samarbejdsnetværk mellem forskellige regioner og virksomheder må fremmes og støttes;

43. foreslår, at der anvendes et kvalitetsmærke for erhvervsuddannelsesinstitutioner svarende til det system, der allerede er oprettet inden for videregående uddannelsesinstitutioner;

44. henviser til, at forbedringer i erhvervsuddannelsen i høj grad kommer både den enkelte borger og samfundet til gode. En generel højnelse af kvalifikationsniveauet bidrager til forbedringer i de økonomiske indikatorer såsom produktivitet og beskæftigelse, og i de sociale indikatorer såsom borgerdeltagelse, kriminalitet og sundhedsudgifter;

45. mener, at erhvervsuddannelse potentielt kan fremme den sociale integration af grupper, som er dårligt stillede på arbejdsmarkedet, herunder indvandrere, ældre og personer, der har forladt skolen tidligt;

46. understreger, at man ikke kun skal fokusere på de grupper, som er omfattet af undervisningssystemerne, men også bør rette opmærksomheden mod de personer, som ikke har adgang til, har vanskelig adgang til eller falder uden for systemerne.

Bruxelles, den 8. oktober 2008

Luc VAN DEN BRANDE

Formand for

Regionsudvalget

Regionsudvalgets udtalelse om »Barcelona-processen: En middelhavsunion — Konsekvenserne for de lokale og regionale myndigheder«

(2008/C 325/08)

REGIONSUDVALGET

- understreger betydningen af initiativet *Barcelona-processen: en Middelhavsunion*, som igen har givet denne region en prominent plads på den europæiske dagsorden og har sat en debat og overvejelser i gang, der helt er på højde med initiativets ambitiøse karakter;
- er overbevist om, at diplomatiske initiativer alene, uanset hvilken side af Middelhavet de også udgår fra, ikke vil føre til varige løsninger, så længe det lokale demokrati ikke indtager en central plads i debatten, både når det handler om at styrke dette, og når det drejer sig om at fremme det direkte samarbejde mellem regioner og byer på begge sider af Middelhavet som led i *Barcelona-processen*;
- minder om, at det territoriale plan er et forvaltningsniveau, hvor man i snævert samarbejde med de øvrige institutionelle niveauer kan formulere løsninger på globaliseringens udfordringer. De lokale og regionale myndigheder især i Europa har gradvist hævdet sig som et relevant forvaltningsniveau for formuleringen af disse løsninger;
- gentager derfor sin opfordring til, at de lokale og regionale myndigheder anerkendes som betydningsfulde partnere i *Barcelona-processen* og Euro-Middelhavssamarbejdet;
- er fast besluttet på at støtte etableringen af **en lokal og regional Euro-Middelhavsforsamling**, der skal varetage rollen som permanent platform for dialog, erfaringsudveksling og samarbejde; forsamlingen vil være sammensat af et antal medlemmer af Regionsudvalget, repræsentanter for europæiske og internationale sammenslutninger, som er engageret i Euro-Middelhavssamarbejdet, samt et tilsvarende antal repræsentanter for de lokale og regionale myndigheder i de sydlige og østlige Middelhavslande; det opfordrer til, at forsamlingen anerkendes som rådgivende organ i *Barcelona-processens* fremtidige forvaltningsstruktur på linje med Den parlamentariske Euro-Middelhavsforsamling.

Hovedordfører: Isidoro GOTTARDO, kommunalbestyrelsesmedlem i Sacile

Basisdokument

Høringsanmodning fra det franske rådsformandskab af 13. juni 2008 om »Barcelona-processen: en Middelhavsunion — konsekvenserne for de lokale og regionale myndigheder« samt Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet og Rådet »Barcelonaprocesen: Middelhavsunionen«

(KOM(2008) 319 endelig)

I. GENERELLE BEMÆRKNINGER

Regionsudvalget

1. understreger betydningen af initiativet *Barcelona-processen: en Middelhavsunion*, som igen har givet denne region en prominent plads på den europæiske dagsorden og har sat en debat og overvejelser i gang, der helt er på højde med initiativets ambitiøse karakter; værdsætter især den pragmatiske og politiske vision i det af det franske formandskab lancerede projekt med opbakning fra 16 partnerlande i den sydlige og østlige del af Middelhavsområdet;

2. ser med tilfredshed på de succesrige resultater af visse tidligere initiativer og foranstaltninger inden for Barcelona-processen, men beklager, at der endnu ikke er opnået nævneværdige fremskridt på området fred, sikkerhed og menneskelig og social udvikling, og at de lokale og regionale myndigheder på ingen måde inddrages;

3. understreger, at dette nye initiativ ikke længere er rettet mod et rent mellemstatsligt samarbejde, men sigter på at stimulere dialogen mellem borger på Middelhavets tre bredder og især samarbejdet mellem de sydlige og østlige middelhavslande samtidig med, at man integrerer de lokale og regionale myndigheder i disse lande inden for rammerne af konkrete og i fællesskab vedtagne projekter, som indgår i en global strategi, der er baseret på solidaritet og borgernes behov;

4. er af den opfattelse, at en af forudsætningerne for et vellykket samarbejde mellem Euro-Middelhavslandene og en styrkelse af partnerskabet via *Barcelona-processen* er, at man slår ind på nye veje med en katalysatoreffekt for at give konkrete og for borgerne synlige resultater ved at erstatte principklæringer med håndgribelige projekter, hvilket indebærer, at de lokale og regionale myndigheder får tildelt en aktiv rolle, og der føres en aktiv og klar kommunikationspolitik;

5. påpeger, at i mange Middelhavslande er de lokale og regionale myndigheders og civilsamfundets indflydelse på den offentlige politik stadig ringe som følge af, at det lokale demokrati er svagt, og en ægte decentraliseringsproces mangler i de sydlige og østlige Middelhavslande;

6. konstaterer endvidere, at decentralisering og lokalt deltagelsesdemokrati ikke nødvendigvis altid går hånd i hånd. I nogle lande i og uden for Den Europæiske Union, står de lokale og regionale myndigheder sammen over for den opgave at øge vælgerdeltagelsen, fremme borgerdeltagelsen og inddrage civilsamsfundsorganisationerne i udarbejdelsen af strategier og forberedelsen af store kommunale og regionale projekter;

7. er overbevist om, at diplomatiske initiativer alene, uanset hvilken side af Middelhavet de også udgår fra, ikke vil føre til varige løsninger, så længe det lokale demokrati ikke indtager en central plads i debatten både i forbindelse med styrkelsen heraf og som led i fremme af det direkte samarbejde mellem regioner og byer på begge sider af Middelhavet inden for rammerne af *Barcelona-processen*;

8. sætter derfor også pris på erklæringen fra stats- og regeringscheferne fra Euro-Middelhavslandene, som den 13. juli i Paris erklærede, at det er væsentligt, at civilsamfundet, de lokale og regionale myndigheder og den private sektor deltager aktivt i gennemførelsen af initiativet *Barcelona-processen: en Middelhavsunion*;

9. anser det dog ikke for hensigtsmæssigt at sidestille de lokale og regionale myndigheder, som har demokratisk legitimitet, med civilsamfundet og den private sektor;

10. tilslutter sig også den konklusion, stats- og regeringscheferne i Euro-Middelhavssamarbejdet kom frem til, at man i forbindelse med denne proces skal sprede ansvaret mere, alle parter skal deltage på lige fod i forvaltningen, og der skal vælges konkrete projekter, der er mere synlige for borgerne, hvilket vil give forbindelserne mellem Middelhavets tre »bredder« en mere konkret og synlig form takket være yderligere regionale og subregionale projekter, som er til reel gavn for borgerne i regionen;

11. konstaterer, at de lokale og regionale myndigheder er rede til at berige *Barcelona-processen* ved at fremme det lokale demokrati og det decentrale samarbejde;

12. minder om de erfaringer, som de lokale myndigheder i deres lokalområde har gjort sig med gennemførelsen af EU-politikker, hvoraf de fleste kræver engagement, ressourcer og handling. Nævnes skal også de lokale og regionale myndigheders solide erfaring og ekspertise med hensyn til behandlingen og forvaltningen af spørgsmål i by- og landområder vedrørende miljø, energi, transport, civilbeskyttelse, migrationsproblemer, økonomiske udvikling og endnu flere relevante prioriteter i Barcelona-processen som f.eks. den interkulturelle dialog, uddannelse, den menneskelige og sociale dimension. Det beklager derfor, at de lokale og regionale myndigheder ikke forudgående er blevet hørt om udviklingsprojekterne i bilaget til konklusionerne af Paris-topmødet i betragtning af deres engagement i den fremtidige gennemførelsesfasen, og understreger nødvendigheden af, at denne mellemstatslige fremgangsmåde i fremtiden erstattes af en klar inddragelse af alle de berørte forvaltningsniveauer;

13. insisterer som gjort i tidligere udtalelser på vigtigheden af, at de lokale og regionale myndigheder inddrages ikke blot i gennemførelsesfasen, men også i hele samarbejdsprocessen lige fra udarbejdelsen af strategier, iværksættelsen af programmer og projekter til evalueringen af resultaterne. Dette gælder i særdeleshed, når det drejer sig om initiativer vedrørende områder, hvor de lokale og regionale myndigheder har udstrakte og direkte beføjelser som f.eks. byplanlægning og fysisk planlægning, forvaltning af vandressourcer, affaldshåndtering, miljøproblemer og konsekvenserne af klimaændringen på lokalt plan, udvikling af den lokale økonomi, forvaltning og nyttiggørelse af den kulturelle og historiske arv, udvikling af den lokale turisme, elementær folkesundhed samt politikker for integration og social samhørighed;

14. bifalder den nært forestående iværksættelse af det nye CIUDAD-program som led i det eksisterende europæiske naboskabs- og partnerskabsinstrument, der skal fremme samarbejdet om byudvikling og dialog i Middelhavsområdet; er enig i, at de prioriterede områder bør omfatte miljømæssig bæredygtighed, energieffektivitet, bæredygtig økonomisk udvikling og reduktion af sociale forskelle — områder, hvor de lokale og regionale myndigheder har vide og direkte beføjelser, og hvor de europæiske lokale og regionale myndigheder kan bidrage med deres solide erfaringer og knowhow;

15. bemærker, at de finansielle aspekter af Barcelona-processen endnu ikke er beskrevet i detaljer, og at de lokale og regionale myndigheder kan optræde som såvel politiske, tekniske og finansielle partnere i udarbejdelsen og gennemførelsen af strategier og projekter, som imødekommer såvel borgernes reelle behov som Barcelona-processens målsætninger; bemærker endvidere, at initiativet *Barcelona-processen: Middelhavsunionen* bestemt ikke ændrer noget hverken programmæssigt eller finansielt ved middelhavsdimensionen af den europæiske naboskabspolitik;

16. minder om, at det territoriale plan er et forvaltningsniveau, hvor man i snævert samarbejde med de øvrige institutionelle niveauer kan formulere løsninger på en tilpasning til globaliseringens udfordringer. De lokale og regionale myndigheder især i Europa har gradvist hævdet sig som et relevant forvaltningsniveau for formuleringen af disse løsninger;

17. gentager derfor sin opfordring til, at de lokale og regionale myndigheder anerkendes som betydningsfulde partnere i Barcelona-processen og Euro-Middelhavssamarbejdet;

18. anerkender den rolle, som de lokale og regionale nationale, europæiske og internationale myndigheder spiller i det decentrale Euro-middelhavssamarbejde samt deres erfaring,

ekspertise og lokalkendskab ⁽¹⁾. Det er derfor nødvendigt at drage gensidig fordel af bestræbelserne og at samordne målsætningerne med decentrale samarbejdsprojekter med deltagerne i Euro-Middelhavspartnerskabet for at optimere resultaterne;

19. bekræfter sin støtte til den erklæring, som repræsentanterne for de lokale og regionale myndigheder i Europa og Middelhavspartnerlandene fremsatte den 23. juni 2008 under Forumet for EU's og Middelhavslandenes lokale og regionale myndigheder i Marseille;

20. tilslutter sig i denne forbindelse de lokale og regionale myndigheders og deres repræsentative organers intention om at skabe et institutionelt instrument, der udover en permanent politisk repræsentation også giver mulighed for at deltage aktivt i dette nye initiativ inden for *Barcelona-processen: Unionen for Middelhavsområdet*, som er så væsentligt for de lokale og regionale myndigheder, hvilket Regionsudvalget allerede har påpeget i sine tidligere udtalelser om dette emne;

21. sætter sig derfor som mål at skabe en Euro-Middelhavs-forsamling af regionale og lokale myndigheder bestående af et lige antal repræsentanter for de lokale og regionale myndigheder i EU og i Middelhavspartnerlandene i analogi med Den parlamentariske Euro-Middelhavs-forsamling, der blev skabt for at repræsentere den parlamentariske dimension.

II. POLITISKE ANBEFALINGER

REGIONSUDVALGET

22. opfordrer styringsorganerne i *Barcelona-processen* til ikke blot at give de lokale og regionale myndigheder politisk anerkendelse, men også at give dem en formel og konkret rolle i Euro-Middelhavssamarbejdet og i *Barcelona-processen*;

23. tilskynder derfor til, at man i de nye arbejdsplaner betragter de lokale og regionale myndigheder som fuldgældige partnere i samarbejdsprocessen som led i relanceringen af *Barcelona-processen*;

24. insisterer på, at de lokale og regionale myndigheder fra et tidligt stadium inddrages på lige fod med centralregeringerne i udarbejdelsen af associeringsaftaler, strategidokumenter og handlingsplaner indgået mellem EU og partnerlandene i den sydlige og østlige del af Middelhavet som led i naboskabspolitikken;

⁽¹⁾ Der findes en mangfoldighed af netværk, foreninger og centre, som er involveret i undersøgelser og research om Euro-Middelhavslandene og deres samarbejde. Man bør søge at kortlægge deres arbejde, tage ved lære heraf og skabe nye initiativer på grundlag af de opnåede resultater. Som eksempel kan nævnes verdensrapporten fra United Cities and Local Governments (UCLG) om decentralisering og lokalt demokrati, hvori situationen i partnerlandene i *Barcelona-processen* beskrives.

25. tilskynder følgelig regeringerne i Euro-Middelhavslandene til at etablere procedurer for en struktureret dialog og høring af de subnationale aktører (regionale og lokale), arbejdsmarkedets parter og civilsamfundet via de lokale og regionale myndigheders netværk og sammenslutninger;

26. er fast besluttet på at støtte etableringen af **en lokal og regional Euro-Middelhavsforsamling** sammensat af en række medlemmer af Regionsudvalget, repræsentanter for europæiske og internationale sammenslutninger engageret i Euro-Middelhavssamarbejdet og et tilsvarende antal repræsentanter for lokale og regionale myndigheder i de sydlige og østlige Middelhavslande, der skal varetage rollen som permanent platform for dialog, erfaringsudveksling og samarbejde og opfordrer til at anerkende forsamlingen som rådgivende organ i *Barcelona-processens* fremtidige forvaltningsstruktur i analogi med Den parlamentariske Euro-Middelhavsforsamling;

27. tilskynder Europa-Kommissionen til at afstemme denne nye fremgangsmåde efter og koordinere den med de forskellige programmer, projekter og instrumenter inden for EU-politikken ⁽²⁾ og Euro-Middelhavssamarbejdet ⁽³⁾ for at bygge videre på de indvundne erfaringer, indgå dobbeltarbejde og skabe synergieffekter;

28. foreslår, at man undersøger muligheden for at tilpasse de nuværende støtteinstrumenter til forholdene i Middelhavsområdet; det vil især være ensbetydende med en politik for økonomisk og social samhørighed, som sikrer en territorial dimension i samarbejdet mellem de lokale og regionale myndigheder i EU og i Middelhavspartnerlandene;

29. opfordrer forvaltningsorganerne i Barcelona-processen til at benytte denne relanceringsproces til at sætte yderligere skub i lokalstyrereformen og decentraliseringen i visse lande i

den sydlige og østlige del af Middelhavet og at påbegynde decentraliseringsprocessen i andre;

30. foreslår således, at man prioriterer en strategi til styrkelse af de lokale og regionale myndigheders institutionelle position og udarbejdelsen af administrative moderniseringsprogrammer og undervisningsprojekter møntet på lokalstyrepersonalets behov;

31. er overbevist om, at hvis man tillægger de lokale og regionale myndigheder større ansvar vil dette bidrage til skabelsen af en forvaltning på flere niveauer, hvori forskellige institutionelle niveauer inddrages i beslutningsprocessen om udformningen, gennemførelsen og evalueringen af den offentlige politik i almindelighed og politikken til fremme af landets udvikling i særdeleshed;

32. foreslår, at man til gennemførelsen af projekter benytter sig af de lokale menneskelige, tekniske og akademiske ressourcer, og at man også inddrager den øvrige befolkning mest muligt, således at disse føler sig medansvarlige for samarbejdet og de deraf følgende projekter;

33. er sluttelig af den opfattelse, at dynamikken i Barcelona-processen giver alle aktører på alle niveauer (centrale og decentrale myndigheder, lokale og regionale myndigheder, civilsamfundet ...) mulighed for at få ny viden, at etablere nye kontakter, at lære hinanden bedre at kende og få ny indsigt i tilgangen til udvikling og lokalt demokrati;

34. pålægger sin formand at forelægge nærværende udtalelse for det franske EU-formandskab, medformændene for Middelhavsunionen, Kommissionen, Europa-Parlamentet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg, den Parlamentariske Forsamling for Euro-Middelhavsområdet samt statscheferne i de sydlige og østlige Middelhavslande.

Bruxelles, den 9. oktober 2008

Luc VAN DEN BRANDE

Formand for
Regionsudvalget

⁽²⁾ Som f.eks. fonde til fremme af det interregionale samarbejde og politikken til forberedelse af kandidatlandenes tiltrædelse bl.a. Kroatien og Tyrkiet.

⁽³⁾ F.eks. den europæiske naboskabspolitik, EU-programmer som Erasmus Mundus eller rammeprogrammet for forskning og udvikling samt 5+5-dialogen mellem EU-medlemsstaterne i Middelhavsområdet og Maghreb-landene.

Regionsudvalgets udtalelse om »Forvaltning og partnerskab på nationalt, regionalt og projektplan inden for regionalpolitik«

(2008/C 325/09)

REGIONSUDVALGET

- plæderer i forbindelse med partnerskaber fortsat for, at de lokale og regionale myndigheder ikke sættes i samme kategori som civilsamfundet og arbejdsmarkedets parter og økonomiske interesseorganisationer; de lokale og regionale myndigheder er valgte organer, som er direkte ansvarlige over for borgerne i EU
- påpeger, at der ikke findes en generel EU-metode for etablering af partnerskaber, når det drejer sig om at udarbejde, anvende, opfølge og evaluere programmerings- og planlægningsdokumenter om fysisk planlægning; det er derfor umuligt konkret at vurdere, om partnerskabsprincippet er blevet anvendt reelt og ikke kun formelt set, og hvilken effekt det egentlig har haft
- henstiller, at Europa-Parlamentet og Kommissionen undersøger mulighederne for at lade de nationale og/eller regionale myndigheder overvåge gennemførelsen af operationelle programmer og anvendelsen af midler under struktur- og samhørighedsfondene med det formål at føre kontrol med de afholdte udgifter og de opnåede resultater
- er overbevist om, at det bør spille en større rolle i forbindelse med udarbejdelsen, gennemførelsen og overvågningen af EU's politikker ved aktivt at inddrage udvalgets medlemmer, som repræsenterer de lokale og regionale myndigheder i den lokale og regionale dialog
- vil planlægge og gennemføre initiativer for at udbrede bedste praksis vedrørende brug af partnerskab til at fastsætte medlemsstaternes lokale, regionale, nationale og overstatslige politiske prioriteter.

Ordfører: Vladimir KISSIOV (BG/PPE), medlem af byrådet i Sofia

POLITISKE ANBEFALINGER

Generelle bemærkninger om forvaltning og partnerskab på nationalt, regionalt og projektplan inden for regionalpolitik

REGIONSUDVALGET

1. støtter fuldt ud initiativet om at undersøge og analysere forvaltning og partnerskab på nationalt, regionalt og projektplan inden for regionalpolitik i forbindelse med udarbejdelsen og gennemførelsen af programmerings- og planlægningsdokumenter om regionaludvikling;

2. bifalder medlemsstaternes og de regionale og lokale myndigheders bestræbelser på at etablere og systematisk iværksætte partnerskaber mellem statslige eller regionale og lokale institutioner og repræsentanter for civilsamfundet, arbejdsmarkedets parter og erhvervslivet i forbindelse med forberedelsen af planlægningsdokumenter vedrørende udvikling og gennemførelse af regionale planlægnings- og udviklingspolitikker;

3. er især tilfreds med, at medlemsstaternes regeringer gør en indsats for at fremme en dialog med de regionale og lokale myndigheder med henblik på at fastsætte mål, prioriteter og ressourcer for regionaludvikling og sikre gennemførelsen heraf inden for rammerne af de europæiske og nationale politikker;

4. fremhæver byernes og regionernes ledende rolle i forbindelse med forberedelsen af strategidokumenter, programgennemførelsen samt overvågningen og iværksættelsen af EU's foranstaltninger;

5. plæderer i forbindelse med partnerskaber fortsat for, at de lokale og regionale myndigheder ikke sættes i samme kategori som civilsamfundet og arbejdsmarkedets parter og økonomiske interesseorganisationer; de lokale og regionale myndigheder er valgte organer, som er direkte ansvarlige over for borgerne i EU. Partnerskaber mellem medlemsstaternes nationale myndigheder, EU-institutionerne og de lokale og regionale myndigheder befinder sig på et andet kvalitetsniveau end de øvrige partnerskabsformer. Folkevalgte lokale og regionale myndigheder, der varetager statslige opgaver, bør være klart forankret som sådan i regler og generelle dokumenter;

6. er overbevist om, at principperne om god forvaltningsskik kan omsættes i praksis inden for lokal- og regionalpolitikken ved i højere grad at inddrage repræsentanter for civilsamfundet og for arbejdsmarkedets parter og økonomiske interesseorganisationer.

Vigtige forvaltningsaspekter inden for rammerne af strukturpolitikken

REGIONSUDVALGET

7. støtter en samlet vurdering af strukturpolitikken forvaltning i EU's niveaudelte system;

8. mener, at det er afgørende for en god forvaltning af regionalpolitikken, at der foreligger en integreret strategi for brugen af de politiske instrumenter, at der foreligger en plan for alle berørte parter aktive deltagelse, at der sættes på en effektiv

gennemførelse af politikken samt på en horisontal og vertikal integration af de forskellige instrumenter, der giver pålidelige resultater;

9. værdsætter den rolle, som den europæiske strukturpolitik har spillet som effektivt ledsageinstrument i den administrative decentraliseringsproces i de forskellige europæiske lande og i forbindelse med udviklingen af planlægnings- og indikatorbaserede regionale styringsprocesser, der har ydet et vigtigt bidrag til forbedringen af offentlige interventioner på lokalt og regionalt plan;

10. mener, at den nuværende forvaltningsmodel for strukturpolitikken udgør et godt grundlag for den fremtidige udformning af strukturpolitikken;

11. påpeger, at der ikke findes en generel EU-metode for etablering af partnerskaber, når det drejer sig om at udarbejde, anvende, opfølge og evaluere programmerings- og planlægningsdokumenter om fysisk planlægning; det er derfor umuligt konkret at vurdere, om partnerskabsprincippet er blevet anvendt reelt og ikke kun formelt set, og hvilken effekt det egentlig har haft.

Politiske aspekter af et partnerskab om forvaltningen af regionalpolitikken

Regionsudvalget

12. finder, at medlemsstaterne har haft held med deres bestræbelser for at styrke partnerskab med det sigte at udvikle en mere bæredygtig politik for en tættere og stærkere vertikal og horisontal integration af forvaltning og partnerskab på nationalt, regionalt og lokalt plan;

13. betragter de nationale regeringers bestræbelser på at anvende principperne om god forvaltningsskik under udarbejdelsen og gennemførelsen af programmeringsdokumenter som en demokratisk landvinding;

14. opfordrer de nationale og regionale myndigheder samt forvaltningsmyndighederne til at udarbejde og fastlægge en metode for etablering af partnerskaber inden for regionalpolitik angående programmerings- og planlægningsdokumenterne; partnerskabets funktionsmåde og minimumsanvendelsesområde bør klart defineres i alle dets faser (forberedelse, gennemførelse, opfølgning og evaluering). I den forbindelse skal der tages højde for de to kvalitativt forskellige partnerskabsniveauer:

— Valgte organer med direkte ansvar over for borgerne i EU, dvs. lokale og regionale myndigheder.

— Arbejdsmarkedets parter og økonomiske interesseorganisationer.

De relevante partnere adskiller sig fra hinanden med hensyn til deres interventionsområde, specialisering, kompetencer og eventuelle bidrag. Derudover bør der også tages højde for, at de forskellige medlemsstater har forskellige grader af decentralisering, og det bør overvejes, om det er kommuner og regioner, der i realiteten bør forvalte visse operationelle programmer.

15. er af den opfattelse, at de gamle EU-medlemsstater — navnlig dem, som er stærkt decentraliserede — gennem anvendelsen af god praksis har bidraget væsentligt til at forbedre systemet med god forvaltning og partnerskab på nationalt, regionalt, lokalt og projektplan inden for regionalpolitik; mener, at de kan give andre lande eksempler på god praksis;

16. mener, at inddragelsen af partnernetværk i udarbejdelsen og gennemførelsen af regionale udviklingspolitikker giver de forskellige aktører og deltagere gode muligheder for at give udtryk for deres interesser og øger borgernes tillid til forvaltningen; man bør dog sikre sig, at partnere, som har et passende mandat til at deltage, besidder de fornødne kompetencer og kvalifikationer og at deres deltagelse vil tilføre sagen et reelt bidrag; de bør råde over tilstrækkelige finansielle midler til at deltage fuldt ud i debatten; disse finansielle midler kunne være en bestanddel af den tekniske bistand og også dække udgifterne til udarbejdelse af velbegrundede undersøgelser og research på europæisk, nationalt og selv lokalt niveau;

17. opfordrer Kommissionen til at tillade og tilskynde de lokale og regionale myndigheder, deres nationale og supranationale sammenslutninger og andre berørte partnere til at anvende de midler, der er afsat til teknisk bistand i den nuværende programperiode, eftersom mange operationelle programmer ikke tager højde herfor; disse aktører kan dermed på lokalt, regionalt, nationalt og europæisk plan gennemføre undersøgelser og analyser, der gør det muligt at identificere en ny samhørigheds-politikks behov og prioriteter;

18. er overbevist om, at en styrkelse af partnerskab og forvaltning på projektplan vil få stigende betydning i alle faser af EU's politiske beslutningsproces vedrørende lokal- og regionaludvikling, dvs.: udarbejdelse, gennemførelse, overvågning og evaluering;

19. finder, at forvaltning og partnerskab under forberedelsen, gennemførelsen, overvågningen og evalueringen af EU's regionaludviklingspolitik bør have en mere fremtrædende plads i EU's kommunikationsstrategi;

20. opfordrer Europa-Parlamentet og Kommissionen til i højere grad at anvende forvaltning og partnerskab i forbindelse med udformningen af EU's politikker, således at et maksimalt antal berørte parter bliver inddraget, navnlig de lokale og regionale myndigheder, som er det forvaltningsniveau, hvor en stor del af Fællesskabets politikker normalt gennemføres. I denne sammenhæng opfordrer udvalget Kommissionen til at udpege regionale eller lokale myndigheder, som måtte være interesserede heri, og som er i besiddelse af de nødvendige kompetencer til at administrere EU's regionaludviklingsprogrammer, til administratører af operationelle programmer;

21. finder det nødvendigt, at spørgsmålene vedrørende forvaltning og partnerskab på nationalt og regionalt plan i forbindelse med udarbejdelsen af nationale, regionale og lokale strategi- og planlægningsdokumenter knyttes til debatten og

initiativerne om håndtering af udfordringer som f.eks. klimaændringer, kollektiv transport i byerne, forandringer inden for biovidenskab og -teknologi, videnskabelige og forskningsrelaterede aktiviteter samt innovation i EU og andre regioner.

Fremme af partnerskab i forvaltningen

Regionsudvalget

22. er af den opfattelse, at det med henblik på forberedelsen af den nye økonomiske, sociale og territoriale samhørighedspolitik specielt i relation til regioner med alvorlige og permanente naturlige eller demografiske handicap vil være afgørende, at man sørger for at inddrage først og fremmest de lokale og regionale myndigheder, men også erhvervslivet, arbejdsmarkedets parter og civilsamfundet så tidligt som muligt i formuleringen af de nationale holdninger og prioriteter og i udarbejdelsen af dokumenter, og at man tager deres synspunkter behørigt med i betragtning;

23. finder det hensigtsmæssigt at fortsætte den indgående undersøgelse af medlemsstaternes praksis og erfaringer med at anvende partnerskaber til at fastsætte prioriteter for lokal, regional, national og overstatslig udvikling. Evalueringer vil understøtte iværksættelsen af enklere og effektivere former for kommunikation mellem partnere på lokalt og regionalt plan;

24. mener, at der som følge af medlemsstaternes forskellige grader af decentralisering også er forskel på, hvordan høringer og forvaltningen på projektplan foregår;

25. anerkender på baggrund af ovenstående behovet for, at dem, som i den kommende programmeringsperiode kommer til at deltage i forvaltningen og partnerskab på nationalt og regionalt niveau i medlemsstaterne, forberedes herpå ved hjælp af afprøvede og effektive metoder for høring af partnere og civilsamfundsaktører, såsom håndbøgerne om god praksis, offentligt-private partnerskaber og samarbejde med civilsamfundsaktører i forbindelse med høringer om planlægning af den fremtidige lokal- og regionaludviklingsniveau;

26. foreslår i overensstemmelse med Lissabon-strategiens mål om at udvikle en videnbaseret økonomi målrettede foranstaltninger for at inddrage universiteter og forskellige forsknings- og videninstitutioner samt teknologicentre i udarbejdelsen af de nationale synspunkter og dokumenterne til den nye programperiode, ikke alene på nationalt, men også på regionalt og lokalt plan;

27. finder det bydende nødvendigt, at det som led i den overordnede indsats for at styrke den administrative kapacitet gøres til en prioritet at iværksætte målrettede foranstaltninger for at inddrage unge i de tidligste faser af udarbejdelsen, drøftelsen og planlægningen af regionaludviklingspolitikker, hvilket ville få en mærkbar og længerevarende indflydelse på gennemførelsen af EU's politikker og tilskynde de unge til at deltage aktivt i samfundslivet;

28. anerkender, at det er nødvendigt fortsat at styrke et aktivt partnerskab (på de lokale og regionale myndigheders og ngo'ernes initiativ) i forvaltningen. Medlemsstaterne bør i den sammenhæng træffe foranstaltninger, som er tilpassede deres specifikke nationale forhold, for derved at tilskynde deres partnersammenslutninger til at organisere sig og dermed øge civilsamsfundsaktørernes deltagelse og ansvarsfølelse;

29. henstiller, at Europa-Parlamentet og Kommissionen undersøger mulighederne for at lade de nationale og/eller regionale myndigheder overvåge gennemførelsen af operationelle programmer og anvendelsen af midler under struktur- og samhørighedsfondene med det formål at føre kontrol med de afholdte udgifter og de opnåede resultater. Dette vil kunne bidrage til såvel en forenkling af procedurerne som en mindsning af de hermed forbundne omkostninger;

30. finder det nødvendigt at udvikle institutionelle instrumenter, der skal gøre det nemmere at tilpasse horisontale og vertikale strategier. Der kunne f.eks. være platforme, regional politikforvaltning på regionalt plan, rundbordsdialoger osv., der fremmer kommunikationen inden for sektorspecifikke netværk på politisk og forvaltningsmæssigt niveau;

31. mener, at man skal være opmærksom på den rolle, som de europæiske grupper for territorialt samarbejde spiller i forbindelse med forvaltning af regionalpolitikken, og at denne rolle bør styrkes. Disse nye grupper er ikke blot et instrument til forvaltning af fællesskabsmidlerne, men først og fremmest et redskab til at få civilsamsfundet i naboregioner til at deltage i de fælles og tværgående tjenester;

32. mener, at man i evalueringer af partnerskab inden for forvaltning og projektplanlægning i højere grad bør fokusere på kvalitative end kvantitative indikatorer. Det er derfor af afgørende betydning, at de nationale, regionale og lokale myndigheder, som deltager i forvaltningsprocessen, ikke evalueres efter samme parametre, men klassificeres efter deres kapacitet og potentielle bidrag;

33. finder det nødvendigt — med tanke på hvor svært det er for de regionale politikere at nå ud til borgerne — at man på de forskellige niveauer udvikler de nødvendige grænseflader til forskellige sektorområder;

34. er af den opfattelse, at en af de lokale, regionale og nationale myndigheders vigtigste opgaver består i at styrke og løbende forbedre den administrative kapacitet. Den årlige evaluering af den administrative kapacitet bør ikke betragtes som en formssag, men gøres til en resultatorienteret analyse, der skal

offentliggøres og tjene som grundlag for fremtidige kapacitetsudbygninger.

Regionsudvalgets rolle

REGIONSUDVALGET

35. er overbevist om, at det bør spille en større rolle i forbindelse med udarbejdelsen, gennemførelsen og overvågningen af EU's politikker ved aktivt at inddrage udvalgets medlemmer, som repræsenterer de lokale og regionale myndigheder i den lokale og regionale dialog med borgerne og ngo'erne. Dette er en forudsætning for, at planlægningen af den regionale udvikling kan lykkes, og for at man kan opbygge og udvide forvaltnings- og kommunikationskapaciteten på lokalt og regionalt niveau, således at man kan råde bod på det forvaltningsmæssige underskud, der i EU-dokumenter ofte omtales som en hindring for udviklingen;

36. vil hvert år udarbejde forslag til, hvordan man kan forbedre partnerskabet inden for forvaltningen på regionalt og lokalt niveau. Disse forslag vil naturligvis indgå i diskussionerne på de årlige topmøder;

37. vil støtte de initiativer, som iværksættes af medlemsstaterne, Europa-Parlamentet og Kommissionen med henblik på at udvikle partnerskaber med de lokale og regionale myndigheder, ikke alene under overvågningen af politikkerne, men især også efter gennemførelsen af disse;

38. mener, at man bør støtte partnerskaber med ngo'er og arbejdsgivere på lavere forvaltningsniveauer samt fremme og udvikle disse gennem forskellige initiativer, navnlig i planlægningsfasen og under gennemførelsen af specifikke foranstaltninger;

39. vil planlægge og gennemføre initiativer for at udbrede bedste praksis vedrørende brug af partnerskab til at fastsætte medlemsstaternes lokale, regionale, nationale og overstatslige politiske prioriteter. De lokale myndigheder skal inddrages i kommunikationsprocessen, da de er bedst i stand til at give et billede af, hvilken rolle EU spiller i borgernes hverdag;

40. vil tage de nødvendige skridt til at anvende mekanismerne for koordinering og gennemførelse af europæiske, nationale og regionale politikker inden for rammerne af den europæiske gruppe for territorialt samarbejde (EGTS), der, eftersom det er et middel til at skabe internationalt samarbejde på decentralt hold, ligeledes kan bruges som et værktøj til at inddrage forskellige partnergrupper mere effektivt i forvaltningen.

Bruxelles, den 9. oktober 2008

Luc VAN DEN BRANDE
Formand for
Regionsudvalget

Regionsudvalgets udtalelse om »Industrielle emissioner«

(2008/C 325/10)

REGIONSUDVALGET

- understreger, at reduktionen af industrielle emissioner er yderst vigtig for så vidt angår luftforurening. Direktivet om industrielle emissioner udgør en vigtig foranstaltning, der sætter medlemsstaterne i stand til at opfylde deres emissionsmål inden 2020;
- er overbevist om, at direktivet ikke er tilstrækkeligt ambitiøst for så vidt angår luftforurening, og er skuffet over de lave emissionsgrænseværdier (se bilag I) for de større forbrændingsanlæg; Regionsudvalget vil også gerne påpege, at der stadig er stor forskel på den emissionsgrænseværdi, der findes i forslaget, og den, der findes i det tilsvarende LCP BREF-dokument (referencedokument om bedst tilgængelige teknik for større forbrændingsanlæg). Disse værdier bør afstemmes og styrkes;
- opfordrer kraftigt til indarbejdelsen af et praktisk revisionssystem, som muliggør den delvise revision af direktivet (dvs. de tekniske kapitler og emissionsgrænseværdier) gennem den fælles beslutningsprocedure. Udvalget er desuden bekymret over fremtidige tilpasninger af lovgivningen, som skal gennemføres i overensstemmelse med Sevilla-processen (se bilag I) — en lovgivningsprocedure, traktaten ikke lægger op til, og som ikke er underlagt demokratisk kontrol;
- er stærkt uenig i Kommissionens forslag om at fastsætte kriterier for dispensation på baggrund af lokale vilkår i overensstemmelse med udvalgsproceduren (art. 16, stk. 3) af følgende årsager:
 - kriterier for dispensation skulle have været fastlagt i selve direktivet (og derfor besluttet gennem den fælles beslutningsprocedure) og bør ikke fremover defineres på EU-plan gennem udvalgsproceduren, hvor Regionsudvalget og andre repræsentanter fra lokale og regionale myndigheder ikke bliver hørt;
 - med henvisning til nærhedsprincippet bør afvejningen af lokale miljøforhold i forhold til miljøomkostninger og -fordele samt den tekniske gennemførlighed defineres af lokale og regionale myndigheder gennem demokratiske processer på lokalt og regionalt plan.

Ordfører: Cor LAMERS, borgmester i Houten (NL/PPE)

Basisdokumenter

Meddelelse fra Kommissionen: Bedre styr på industriens emissioner

KOM(2007) 843 endelig

og

Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om industrielle emissioner (integreret forebyggelse og bekæmpelse af forurening)

KOM(2007) 844 — 2007/0286 (COD).

I. POLITISKE ANBEFALINGER

Generelle henstillinger

REGIONSUDVALGET

1. gør opmærksom på, at lokale og regionale myndigheder i forskellige EU-medlemsstater spiller en afgørende rolle i gennemførelsen af miljø- og industripolitik og har brede kompetencer i politikker til forebyggelse og bekæmpelse af forurening;

2. støtter kraftigt forebyggelse af forurening og forurenerebetaler-princippet og værdsætter derfor denne målsætning i direktivet om industrielle emissioner;

3. understreger betydningen af kildebaserede foranstaltninger. Det er altafgørende, at man finder frem til, hvad der forårsager forureningen, og at man behandler emissionerne tæt ved kilden på den mest økonomiske og miljøvenlige måde;

4. bemærker, at borgernes dagligdag i såvel by- som landområder påvirkes direkte af jordbunds-, grundvands- og luftkvaliteten. Store industrianlæg i EU udsender stadig en stor del af de vigtigste luftforurenende stoffer;

5. konstaterer, at politikker om ren luft og rent vand har en grænseoverskridende dimension og derfor kræver en EU-indsats; hilser derfor direktivet om industrielle emissioner velkomment, da det er et middel til at mindske industriemissionerne ved kilden.

Miljøfordele

REGIONSUDVALGET

6. er overbevist om, at forslaget indeholder foranstaltninger, som er nødvendige, og som har gode muligheder for at forbedre miljøet. I den henseende værdsætter udvalget den mere effektive anvendelse af BREF-dokumenterne (referencedokumenter om bedste tilgængelige teknik, se bilag 1), som foreslået i direktivet, da det vil føre til større miljøforbedringer;

7. understreger, at reduktionen af industrielle emissioner er yderst vigtig for så vidt angår luftforurening. Direktivet om industrielle emissioner udgør en vigtig foranstaltning, der sætter medlemsstaterne i stand til at opfylde deres emissionsmål inden 2020. Indførelsen af en lavere kategori af større forbrændingsanlæg på mellem 20 og 50 MW er således et vigtigt aspekt i det ny direktiv;

8. er overbevist om, at direktivet ikke er tilstrækkeligt ambitiøst for så vidt angår luftforurening;

— det er skuffet over de lave emissionsgrænseværdier (se bilag I) for de større forbrændingsanlæg; Regionsudvalget vil også gerne påpege, at der stadig er stor forskel på den emissionsgrænseværdi, der findes i forslaget og den, der findes i det tilsvarende LCP BREF-dokument (referencedokument om bedst tilgængelige teknik for større forbrændingsanlæg, se bilag 1). Disse værdier bør afstemmes og styrkes;

— det bifalder ikke gennemførelsesperioden på fem år for større forbrændingsanlæg og foreslår en gennemførelsesperiode på tre år, hvilket svarer til de andre kapitler i direktivet;

9. er derfor bekymret for, at direktivet hovedsageligt medfører fordele på kort sigt. Er alvorligt bekymret over de sandsynligvist begrænsede fordele på langt sigt (se punkt 17).

Det nuværende IPPC-system

REGIONSUDVALGET

10. understreger, at IPPC-godkendelserne (integreret forebyggelse og bekæmpelse af forurening) (se bilag I) fortsat bør baseres på en integreret tilgang, hvor der tages højde for miljø, produktion, tekniske muligheder, omkostningseffektivitet og ikke mindst lokale vilkår;

11. er enig med Kommissionen i, at IPPC-direktivet på nuværende tidspunkt ikke er gennemført ordentligt i alle medlemsstater. IPPC-direktivet har været temmelig vanskeligt at gennemføre, og BREF-dokumenterne har ikke altid fundet anvendelse, hvilket også tilskrives deres tekniske og vanskelige karakter;

12. bemærker, at tilladelser i højere grad afspejler de centraliserede og homogeniserede standarder og krav. Selvom dette synes positivt, bliver det således vanskeligere på basis af tilladelserne at gennemskue, hvad virksomhederne laver, fremstiller, behandler eller forarbejder;

13. mener, at direktivet om industrielle emissioner, (som indeholder en revision af IPPC-direktivet), blev fremlagt blot få uger efter gennemførelsesfristen for den nuværende IPPC-lovgivning, som var den 31. oktober 2007. Med andre ord dukker revisionen op, inden den nuværende IPPC-lovgivning har haft mulighed for at bevise sin gennemførlighed og effektivitet og ikke mindst sin betydning for emissionsreduktionen.

Konsolidering af syv direktiver til et enkelt direktiv

REGIONSUDVALGET

14. er overbevist om, at konsolideringen af syv direktiver til et enkelt direktiv er en meget ambitiøs opgave, og at en gradvis tilgang eller et rammedirektiv, der følges op med særdirektiver måske havde været at foretrække. Et rammedirektiv ville ligeledes indeholde mulighed for, at andre, analoge direktiver som f.eks. byspildevandsdirektivet kunne omfattes uden at få konsekvenser for fremtidige revisioner af rammedirektivet;

15. går ind for bedre regulering. Kommissionens forslag om at konsolidere syv direktiver synes at passe med dette princip. Det ny direktiv forenkler til en vis grad proceduren for udstedelse af tilladelser. Udvalget mener dog, at de forskellige dele af direktivet ikke er blevet fuldstændigt konsolideret, og da der stadig findes betragtelige forskelle mellem direktivet og BREF-dokumenterne, bliver ikke alle praktiske problemer løst;

16. sætter spørgsmålstegn ved, om nuværende inkonsekvenser og tvetydigheder i definitionerne bliver løst med dette forslag. F.eks. er det uklart, hvilken betydning den ny definition af BAT (fra bedst tilgængelige teknologi til bedst tilgængelige teknik) vil få. Det bredere perspektiv, der ligger i en teknologi i forhold til den enkelte teknik, vil passe bedre til erhvervsinvesteringer og fremme lige konkurrencevilkår og dermed føre til mere kreative løsninger på miljømæssige udfordringer;

17. er alvorligt bekymret for de konsekvenser, konsolideringen kan have for fremtidige revisioner. Forslaget indeholder nu flere forskellige områders faglig ekspertise. Længden og navnlig kompleksiteten vil gøre det meget vanskeligt om ikke umuligt at revidere direktivet i fremtiden og tilpasse lovgivningen til fremtidige behov og den teknologiske udvikling gennem fastsættelse af mere stringente operationelle krav, som f.eks. emissionsgrænseværdier;

18. forstår, at Kommissionen foreslår at løse problemet med vanskelige fremtidige revisioner gennem en sammenkædning af direktivet og BREF-dokumenterne. Direktivet fastsætter minimumsstandarder, som skal opfyldes og BREF-dokumenterne, som let kan revideres, vil ajourføre systemet i overensstemmelse med den teknologiske udvikling og strengere forbundne emissionsgrænseværdier (BAT-AEL se bilag I). Udvalget er alvorligt bekymret for de fremtidige forskelle, der kan opstå mellem BAT-AEL (i reviderbare BREF-dokumenter) og emissionsgrænseværdierne (i direktivet). Der er stor risiko for, at systemet bliver forældet og derfor ikke bidrager særligt meget til den fremtidige miljøudvikling;

19. opfordrer kraftigt til indarbejdelsen af et praktisk revisionssystem, som muliggør den delvise revision af direktivet (dvs. de tekniske kapitler og emissionsgrænseværdier) gennem den fælles beslutningsprocedure. Udvalget er desuden bekymret over fremtidige tilpasninger af lovgivningen, som skal gennemføres i overensstemmelse med Sevilla-processen (se bilag I), en lovgivningsprocedure, traktaten ikke lægger op til, og som ikke er underlagt demokratisk kontrol.

BREF-dokumenternes ny status

REGIONSUDVALGET

20. er tilfreds med den seneste forbedring af BREF-dokumenterne og anser dem for nyttige referencedokumenter. Støttedelen af BREF-dokumenterne foreligger imidlertid kun på

engelsk, hvilket kan volde vanskeligheder for regionale og lokale myndigheder med ansvar for tilsyn og miljøtilladelser. På den baggrund anmoder Regionsudvalget om oversættelse til alle EU-sprog af de vigtigste kapitler i BREF-dokumenterne (f.eks. de kapitler, der fastsætter den bedste tilgængelige teknik (BAT, se bilag I) for en given industri);

21. finder det uberettiget, at BREF-dokumenterne ikke anvendes oftere i EU og anbefaler, at de udnyttes bedre. Regionsudvalget går derfor ind for BREF-dokumenternes nye status og den fremtidige forpligtelse til at anvende dem i godkendelsesproceduren. Regionsudvalget fortolker BREF-dokumenternes nye status som mere bindende, eftersom disse dokumenter (som på nuværende tidspunkt blot er uforpligtende referencedokumenter, der skal konsulteres) nu i praksis bliver obligatoriske;

22. fornemmer, at der er mulighed for forbedringer i BREF-dokumenterne. Der mangler til tider innovation og forbedring i produktionsprocessen. Eksempelvis anvender man for øjeblikket overvågning af udsving i prøveudtagninger til at straffe virksomhederne i stedet for at anvende det til tekniske forbedringer. Det andet eksempel på misforhold mellem direktivet og det tilsvarende BREF-dokument er kapitlet om flygtige organiske forbindelser. Man kan derfor frygte, at det ikke altid vil være den rene løsning, der foretrækkes. De lokale myndigheder bør altid i videst muligt omfang arbejde for fornyelser til forbedring af det lokale miljø, og BREF-dokumenternes kvalitet bør være tilstrækkeligt høj til at kunne bistå de kompetente myndigheder hermed;

23. er overbevist om, at BREF-dokumenternes nye status vil gøre politikken mere konsekvent for udstedelse af emissionskvoter og vil være med til at skabe lige vilkår for konkurrerende europæiske virksomheder;

24. opfatter Sevilla-processen (se bilag 1) som en nødvendig og veletableret proces. BREF-referencedokumenterne udarbejdes og ajourføres på baggrund af møder mellem embedsmænd fra Kommissionen og eksperter fra medlemsstaterne, industrien og ngo'er. Samarbejdet mellem disse parter er afgørende for at kunne fastlægge de bedste tilgængelige teknikker og udarbejde nye eller revidere BREF-dokumenter. Derfor bør denne proces udbredes yderligere i direktivet i forhold til den nuværende situation;

25. har bemærket, at repræsentanter fra lokale og regionale myndigheder ikke indgår i Sevilla-processen og anmoder om, at disse repræsentanter bliver indbudt til at deltage. Som bevillingsmyndighed og/eller -instans med ansvar for tilsyn ligger de regionale og lokale myndigheder inde med en stor viden om de bedste tilgængelige teknikker, og Sevilla-processen kan derfor forbedres med disse repræsentanters deltagelse;

26. vil gerne gøre opmærksom på, at BREF-dokumenternes nye status kan få negativ indflydelse på Sevilla-processen (se bilag 1). Det vil blive en endnu større udfordring at nå til enighed, når BREF-dokumenterne skifter status, idet nogle lande,

industrier og ngo'er måske vælger en mere strategisk indfaldsvinkel, når de fastlægger en ny BREF. Som følge af produktionsomkostningerne kan industrierne drage fordel af mindre innovative standarder i BREF-dokumenterne. I så fald risikerer Sevilla-processen at blive en langsommelig og uigennemsigtig politisk proces og ikke en søgen efter den bedste tilgængelige teknik;

27. mener, at denne situation kan medføre en svækkelse af dokumenterne. Som følge heraf risikerer vi at ende med et forældet og svagt instrument, som hverken stimulerer innovationen eller forbedrer miljøkvaliteten, men faktisk svækker gennemførelsen af det ny direktiv om industrielle emissioner.

Beslutningstagning, fleksibilitet og lokale miljøforhold

REGIONSUDVALGET

28. er enig i målsætningen i det ny direktiv om industrielle emissioner, som sigter mod større politisk konsekvens i forhold til udstedelse af forureningstilladelser;

29. vil gerne påpege, at der er i medlemsstaterne er forskel på de lokale og regionale myndigheders beføjelser på dette område. I Danmark er eksempelvis såvel de lokale myndigheder som landets regering ansvarlige for meddelelse af godkendelser. I Nederlandene er det kommunerne og provinserne, der udsteder tilladelser til forurenere. I UK er luftforurening fra større kilder noget, som staten tager sig af. Det generelle mønster for lokale og regionale myndigheders inddragelse i denne politik i EU er, at standarderne sættes på nationalt plan, og at håndhævelsen foregår på lokalt og regionalt plan;

30. påpeger, at innovation i retning af renere produktion sker i lokalsamfundene. Udviklingen af renere produktionsmetoder foregår mellem forskellige parter, som f.eks. ngo'er, virksomheder og de kompetente myndigheder. På nuværende tidspunkt nøjes de lokale myndigheder ofte med at overvåge. Direktivet bør tillige indeholde muligheder for samarbejde mellem de forskellige parter (lokale forvaltningsenheder og virksomheder), hvilket kunne sætte dem i stand til at stimulere innovationen. Der findes gode eksempler på dette i Nederlandene, Danmark og også i østeuropæiske lande som Rumænien;

31. understreger behovet for en vis fleksibilitet. Lokale forhold varierer og selv anlæg, der fremstiller samme produkter, fungerer forskelligt i EU som følge af forskelle i lokale vilkår. Lokale og regionale myndigheder laver skræddersyede løsninger til deres geografiske område. På regionalt og lokalt plan er der altid en interesse for at opretholde balancen mellem passende miljøbeskyttelse og økonomiske faktorer. Selv om forbedring af miljøet er det overordnede politiske mål, så træffer de regionale og lokale myndigheder til daglig valg mellem forskellige miljøparametre og indgår ofte kompromiser mellem forskellige foranstaltningers miljømæssige konsekvenser. Når der meddeles godkendelser, er fleksibilitet i dispensation fra emissionsgrænseværdien baseret på bedste teknik (BAT) navnlig vigtig for regionerne i de medlemsstater, der har haft tradition for frivillige aftaler med industrien, og hvor administrative skøn ikke er blevet nøje reguleret gennem lovgivning;

32. er fuldt overbevist om, at fleksibilitet bør begrænses. Der bør være en balance mellem at sikre ensartede spilleregler og beslutningstagning på lokalt niveau. Udvalget er derfor tilfreds med indarbejdelsen af emissionsgrænseværdier i selve direktivet, som fører til en generel miljøbeskyttelse i hele EU. Flexibilitet kan føre til misbrug, og udvalget er derfor meget tilfreds med, at den lokale sagsbehandling indeholder tilstrækkelige garantier til at forhindre dette, da udstederne af tilladelserne kun kan dispensere på baggrund af en konsekvensanalyse (Art. 16, stk. 3) og er forpligtet til at offentliggøre sin begrundelse (Art. 23, stk. 3, litra f);

33. er stærkt uenig i Kommissionens forslag om at fastsætte kriterier for dispensation på baggrund af lokale vilkår i overensstemmelse med udvalgsproceduren (Art. 16, stk. 3) af følgende årsager:

- kriterier for dispensation skulle have været fastlagt i selve direktivet (og derfor besluttet gennem den fælles beslutningsprocedure) og bør ikke fremover defineres på EU-plan gennem udvalgsproceduren, hvor Regionsudvalget og andre repræsentanter fra lokale og regionale myndigheder ikke bliver hørt;
- på grund af meget forskellige vilkår på lokalt og regionalt niveau er det meget vanskeligt om ikke umuligt at etablere fælles kriterier på EU-plan;
- Regionsudvalget er overbevist om, at dispensationsproceduren som nævnt i punkt 29 indeholder tilstrækkeligt med garanti for at forebygge misbrug;
- med henvisning til nærhedsprincippet bør afvejningen af lokale miljøforhold i forhold til miljøomkostninger og -fordele samt den tekniske gennemførlighed defineres af lokale og regionale myndigheder gennem demokratiske processer på lokalt og regionalt plan.

Innovation og renere teknologier

REGIONSUDVALGET

34. støtter idéen om at fremme innovation, men sætter spørgsmålstegn ved, om det ny direktiv udgør et sundt grundlag for en sådan udvikling;

35. glæder sig over, at tilladelserne skal revideres regelmæssigt. En løbende tilpasning af tilladelsen vil bidrage til indførelsen af renere teknologier og dermed mindske industriemissionernes påvirkninger af miljøet. Der er to betingelser, der skal opfyldes for at sikre, at der rent faktisk sker fornyelse. Den første betingelse er retssikkerhed, så man sikrer, at den nødvendige investeringskapital findes. Konjunkturforskelene må respekteres og den almindelige praksis i medlemsstaterne er at opretholde godkendelsesvilkårene i en otteårig periode. Dette skal afspejles i bestemmelserne om tilpasning af godkendelsesvilkår for nye eller ajourførte BREF-dokumenter (Art. 22, stk. 3). Den anden betingelse er at sikre mulighed for dispensation, således at opdukkende eller nye teknologier kan afprøves. Efter Regionsudvalgets mening er den i Art. 16, stk. 5 fastsatte tidsfrist i visse tilfælde for stram, i hvert fald i de første fire år efter et nyt BREF-dokument er stillet til rådighed;

36. er bekymret for, at BREF-dokumenternes nye status bliver en hæmsko for industriel innovation. Europæiske industrier ville ikke blive opmuntret til at blive eller forblive førende inden for nye, rene teknologier, og det vil blive vanskeligere at tage fat på de resterende miljøproblemer i EU;

37. foretrækker, at direktivet gennemføres på en måde, som ikke indirekte lægger op til en markant udflytning af den eksisterende industri til »forurenings-ly« i udlandet;

38. vil gerne gøre opmærksom på, at selvom indføjelser af en lavere kategori af større forbrændingsanlæg på mellem 20 og 50 MW er et vigtigt aspekt i det ny direktiv, så er det imidlertid tvivlsomt, om indføjelser af flere små kvægbedrifter vil medføre så mange miljøfordele, at de administrative byrder opvejes.

Administrative omkostninger

Regionsudvalget

39. mener, at bedre regulering ud over harmoniseret lovgivning også kræver omkostningseffektivitet og en reduktion af den administrative byrde. Det sætter spørgsmålstegn ved, om det nuværende forslag opfylder disse krav;

40. er bekymret over de mange krav, der stilles om inspektion, overvågning, revision af godkendelsesvilkår og indberetning om overholdelse;

41. betragter inspektion som en vigtig del af en ordentlig gennemførelse af direktivet. Udvalget stiller sig positivt over for, at dette anerkendes i direktivet. Det er imidlertid tvivlsomt, hvorvidt dette bør uddybes i selve direktivet i stedet for i RMCEI, anbefalingerne til minimumskriterier for miljøinspektioner. Det ville også begrænse eventuelle afvigelser mellem direktivet og RMCEI (som for tiden revideres);

42. mener, at forslaget antyder, at den årlige indberetning om overholdelse af de bedste tilgængelige teknikker (Art. 8) burde indeholde en sammenligning med de bedste tilgængelige teknikker (Art. 24). Dette synes at være en unødvendig administrativ byrde. Eftersom alle tilladelser skal tage udgangspunkt i de bedste tilgængelige teknikker, vil indberetning om overhol-

delse af tilladelserne være tilstrækkelig. De fleste overvågningsdata er behæftet med usikkerhed, og indberetning af disse data vil ikke føre til konstruktive forbedringer i de anvendte teknikker. Derfor er det tvivlsomt, om dette vil føre til en bedre lovgivning;

43. bemærker, at medlemsstaterne hvert tredje år gør rede for direktivets overholdelse. Selvom dette kun sker hvert tredje år, så er der tale om en betragtelig administrativ byrde for de lokale og regionale myndigheder. Vi opfordrer derfor på det kraftigste medlemsstaterne til at opbevare en intern datafil med alle relevante oplysninger, som Kommissionen til enhver tid kan få adgang til. Det kunne erstatte indberetningssystemet og ville stemme overens med kravet om bedre lovgivning;

44. konstaterer, at driftslederen ved definitivt aktivitetsophør skal føre anlægget tilbage til udgangstilstanden, som beskrevet i udgangstilstandsrapporten (Art. 23). Regionsudvalget tolker det som om, jordbundsforholdene skal være renere end de var før aktiviteten startede. Udvalget mener også, at jordbundsforurening bør saneres i henhold til arealets fremtidige anvendelse. Denne fremgangsmåde falder også i højere grad i tråd med princippet om, at »forurenere betaler«;

45. mener, at forslaget kræver regelmæssig overvågning af jordbund og grundvand såvel før som under anlæggets drift. En tilladelse vil imidlertid allerede være baseret på tilstrækkelig jordbunds- og grundvandsbeskyttelse. I særlige tilfælde kan og bør der være grund til ekstra overvågning, men det bør ikke være et alment gældende krav;

46. er enig i, at offentligheden bør modtage tilstrækkeligt med oplysninger om IPPC-anlæg. Understreger, at informationen altid bør være tilgængelig, men dog kun på anmodning;

47. Regionsudvalget kan ikke tilslutte sig forslaget om anvendelse af udvalgsproceduren til fastsættelse af flere kriterier som overvågning af jordbund og grundvand og kriterier for risikobaserede analyser. Regionsudvalget er af den opfattelse, at disse kriterier bør fastsættes i selve direktivet og drøftes nu i forbindelse med den igangværende lovgivningsprocedure.

II. ANBEFALEDE ÆNDRINGER

Ændringsforslag 1

Artikel 6

Udstedelse af en godkendelse

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
Den kompetente myndighed godkender anlægget, hvis det opfylder kravene i dette direktiv.	Den kompetente myndighed godkender anlægget, hvis det opfylder kravene i dette direktiv Uden at det berører andre krav i medfør af nationale retsforordninger eller fællesskabsforordninger, træffer den kompetente myndighed afgørelse om en godkendelse af anlægget på vilkår, der sikrer, at anlægget opfylder kravene i dette direktiv.

Begrundelse

Fremgangsmåden i forslag til ændring af IPPC-direktivet strider mod betingelserne i vandrammedirektivet og er derfor inkonsekvent i forhold til gældende EU-lovgivning. Bestemmelserne i vandrammedirektivets artikel 11, stk. 3, forudsætter således omfattende krav fra statens side til opfyldelse af forvaltningsmålsætningerne.

Ændring 2

Art. 16, stk. 3

Emissionsgrænseværdier samt tilsvarende parametre og tekniske foranstaltninger

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
<p>På grundlag af en vurdering af omkostninger og udbytte i miljømæssig og økonomisk henseende, hvorunder der tages hensyn til det pågældende anlægs tekniske egenskaber, geografiske placering og de lokale miljøforhold, kan den kompetente myndighed dispensere fra stk. 2 ved at fastsætte emissionsgrænseværdier, der er højere end de emissionsniveauer, der er forbundet med de bedste tilgængelige teknikker som beskrevet i BAT-referencedokumenterne.</p> <p>Sådanne emissionsgrænseværdier må dog ikke være højere end dem, der er fastsat i bilag V til VIII, hvor disse gælder.</p> <p>Kommissionen kan fastsætte kriterier for dispensationer i henhold til dette stykke.</p> <p>Disse foranstaltninger, der er udformet med henblik på at ændre ikke-væsentlige elementer i direktivet ved at supplere det, skal vedtages i overensstemmelse med forskriftsproceduren med kontrol i Art. 69, stk. 2.</p>	<p>På grundlag af en vurdering af omkostninger og udbytte i miljømæssig og økonomisk henseende, hvorunder der tages hensyn til det pågældende anlægs tekniske egenskaber, geografiske placering og de lokale miljøforhold, kan den kompetente myndighed dispensere fra stk. 2 ved at fastsætte emissionsgrænseværdier, der er højere end de emissionsniveauer, der er forbundet med de bedste tilgængelige teknikker som beskrevet i BAT-referencedokumenterne.</p> <p>Sådanne emissionsgrænseværdier må dog ikke være højere end dem, der er fastsat i bilag V til VIII, hvor disse gælder.</p> <p>Kommissionen kan fastsætte kriterier for dispensationer i henhold til dette stykke.</p> <p>Disse foranstaltninger, der er udformet med henblik på at ændre ikke væsentlige elementer i direktivet ved at supplere det, skal vedtages i overensstemmelse med forskriftsproceduren med kontrol i Art. 69, stk. 2.</p>

Begrundelse

Regionsudvalget er stærkt uenig i Kommissionens forslag om at fastsætte kriterier for dispensation på baggrund af lokale vilkår i overensstemmelse med udvalgsproceduren (Art. 16, stk. 3). Kriterier for dispensation skulle have været fastlagt i selve direktivet (og derfor besluttet gennem den fælles beslutningsprocedure) og burde ikke fremover defineres på EU-plan gennem udvalgsproceduren, hvor Regionsudvalget og andre repræsentanter for lokale og regionale myndigheder ikke bliver hørt. På grund af meget forskellige vilkår på lokalt og regionalt niveau er det yderst vanskeligt om ikke umuligt at etablere fælles kriterier på EU-plan. Dispensationsproceduren indeholder tilstrækkeligt med garantier til at forhindre misbrug, da de myndigheder, der udsteder tilladelsen kun har mulighed for at dispensere på baggrund af en konsekvensanalyse (Art. 16, stk. 3) og er forpligtet til at offentliggøre begrundelsen (Art. 26, stk. 3, litra f). Med henvisning til nærhedsprincippet bør afvejningen af lokale miljøforhold i forhold til miljøomkostninger og -fordele samt den tekniske gennemførlighed defineres af lokale og regionale myndigheder gennem demokratiske processer på lokalt og regionalt plan.

Bruxelles, den 9. oktober 2008

Luc VAN DEN BRANDE
Formand for
Regionsudvalget

Regionsudvalgets udtalelse om »Den europæiske handlingsplan for jobmobilitet (2007-2010)«

(2008/C 325/11)

REGIONSUDVALGET

- deler i høj grad Kommissionens opfattelse af, at »arbejdstagernes mobilitet er et nøgleinstrument, hvis man vil have et effektivt fungerende indre marked, og er af stor betydning, hvis flere skal finde en bedre beskæftigelse, hvilket er et vigtigt mål i Lissabon-strategien«;
- understreger, at »mobilitet« i denne sammenhæng bør forstås og fremmes både som geografisk mobilitet (både i og mellem EU-medlemsstaterne), økonomisk og social mobilitet samt mobilitet mellem job;
- er enig med Kommissionen i, at målet bør være at skabe større forståelse i den brede offentlighed for mulighederne og fordelene ved mobilitet, og understreger, at de lokale og regionale myndigheder kan spille en særlig rolle i forbindelse med formidlingen af den relevante information;
- anmoder om, at alle lovgivningsmæssige og administrative hindringer for arbejdskraftens frie bevægelighed fjernes inden udløbet af handlingsplanen i 2011. Dette er ensbetydende med:
 - at de resterende hindringer for den frie bevægelighed for arbejdstagere fra de 10 medlemsstater, der blev optaget i EU i 2004, og fra Bulgarien og Rumænien fjernes;
 - at der ikke bør gælde restriktioner for nye medlemsstater, når disse lande optages i EU.
- anbefaler, at lokale og regionale myndigheder også øger mulighederne for kort- og mellemfristede praktikophold for enkeltpersoner fra andre medlemsstater;
- finder, at de lokale og regionale myndigheder skal have myndighed til at udføre disse opgaver vedrørende jobmobilitet, herunder formidle information på lokalt og regionalt niveau til både arbejdstagere og arbejdsgivere. Det er ligeledes vigtigt, at nationale og europæiske organer giver dem kompetence til at udføre disse opgaver, hvis det er relevant.

Ordfører: Dave QUAYLE, medlem af Trafford Metropolitan Borough Council (UK/PSE)

Basisdokument

Meddelelse fra Kommissionen til Rådet, Europa-Parlamentet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget — »Mobilitet, et instrument til at skabe flere og bedre job: Den europæiske handlingsplan for jobmobilitet (2007-2010)«

(KOM(2007) 773 endelig)

POLITISKE ANBEFALINGER

Generelle bemærkninger

REGIONSUDVALGET

1. deler i høj grad Kommissionens opfattelse af, at »arbejdstagernes mobilitet er et nøgleinstrument, hvis man vil have et effektivt fungerende indre marked, og er af stor betydning, hvis flere skal finde en bedre beskæftigelse, hvilket er et vigtigt mål i Lissabon-strategien«;

2. understreger, at »mobilitet« i denne sammenhæng bør forstås og fremmes både som geografisk mobilitet (både i og mellem EU-medlemsstaterne), økonomisk og social mobilitet samt mobilitet mellem job;

3. understreger, at mobilitet i overensstemmelse med de vedtagne principper om flexicurity bør gøres til arbejdstagernes valg og fremmes med henblik på at minimere de hermed forbundne risici og sikre arbejdstagere og arbejdsgivere så mange fordele som muligt.

Opfølgning på handlingsplanen fra 2002

REGIONSUDVALGET

4. er enig i, at uddannelsessystemerne i højere grad skal tilpasses arbejdsmarkedet og forberede bedre til mobilitet gennem erhvervelse af sprogfærdigheder og udvikling af kompetencer;

5. er enig i, at lovgivningsmæssige og administrative hindringer bør fjernes, og at kvalifikationer bør fremmes på tværs af grænserne;

6. støtter oprettelsen af en central portal med alle oplysninger om mobilitet på grundlag af EURES' jobdatabase.

Handlingsplan for jobmobilitet (2007-2010)

REGIONSUDVALGET

7. støtter hensigten om at forbedre eksisterende lovgivning og administrativ praksis vedrørende arbejdstagernes mobilitet, således at arbejdstagere kan udøve retten til mobilitet uden at miste deres sociale sikring eller løbe andre uforholdsmæssige risici;

8. erkender, at det er nødvendigt at få myndigheder på alle niveauer, dvs. på lokalt, regionalt, nationalt og europæisk niveau, til politisk at bakke op om målsætningen om jobmobilitet;

9. er enig i, at det er nødvendigt at styrke EURES som den struktur, der kan lette mobilitet for arbejdstagere og deres familier;

10. er enig med Kommissionen i, at målet bør være at skabe større forståelse for mulighederne og fordelene ved mobilitet i den brede offentlighed, og understreger, at de lokale og regionale myndigheder kan spille en særlig rolle i forbindelse med formidlingen af den relevante information;

11. bifalder oprettelsen af »det europæiske partnerskab for jobmobilitet«, et initiativ, som skal dække et netværk af aktører, der arbejder for udvikling af jobmobilitet i EU (aktion 14), og afsættelsen af midler under PROGRESS-programmet til finansiering af pilotaktiviteter, udveksling af eksempler på god praksis, udbredelse af kendskabet til resultater vedrørende nye udviklingstendenser og fremkomst af innovative ordninger (aktion 15);

12. anmoder om, at alle lovgivningsmæssige og administrative hindringer for arbejdskraftens frie bevægelighed fjernes inden udløbet af handlingsplanen i 2011. Dette er ensbetydende med:

- (i) at de resterende hindringer for den frie bevægelighed for arbejdstagere fra de 10 medlemsstater, der blev optaget i EU i 2004, og fra Bulgarien og Rumænien fjernes;
- (ii) at der ikke bør gælde restriktioner for nye medlemsstater, når disse lande er optaget i EU.

13. For at strategien kan lykkes, og alle arbejdstagere, som ønsker at søge arbejde i en anden medlemsstat end deres egen, kan nyde godt af denne mobilitet, bør der træffes følgende foranstaltninger:

- (i) information om ledige stillinger i andre medlemsstater bør formidles gennem EURES, arbejdsformidlingerne i medlemsstaterne og på lokalt og regionalt niveau gennem de lokale og regionale myndigheder;
- (ii) medlemsstaterne bør tilskyndes til at inddrage geografisk mobilitet og job-til-job-mobilitet som et prioriteret punkt i deres nationale strategier for beskæftigelse og livslang læring (aktion 5);
- (iii) arbejdstagere skal gøres opmærksomme på, at de har ret til at søge arbejde i en anden medlemsstat end deres egen, og de skal oplyses om, hvordan de rent praktisk kan gribe det an, og hvad de skal gøre for at bevare deres socialsikringsrettigheder i denne proces;
- (iv) arbejdsgivere, navnlig små og mellemstore virksomheder på lokalt niveau, skal gøres opmærksomme på mulighederne for at rekruttere arbejdstagere fra andre medlemsstater end deres egen under nøje overholdelse af samtlige gældende arbejdsretlige, arbejdsmiljømæssige og sociale bestemmelser og de eventuelle gensidige fordele, der kan være forbundet hermed;
- (v) der bør lægges større vægt på erhvervelse af sprogfærdigheder og fremme af flersprogethed;

- (vi) kvalifikationer, herunder erhvervs-kvalifikationer, bør i højere grad anerkendes på tværs af grænserne;
- (vii) arbejdsmarkedets parter skal inddrages i alle aspekter af jobmobilitet;
- (viii) det er vigtigt, at pensionsrettigheder kan overføres (aktion 4), og at sociale sikringsordninger i og mellem medlemsstaterne gøres mere fleksible;
- (ix) lokale, regionale og nationale offentligt ansatte, der beskæftiger sig med dette område, bør på passende vis uddannes i alle spørgsmål, der relaterer sig til arbejdskraftens mobilitet, således at de kan give arbejdstagere, der søger arbejde i andre lande, hurtige og korrekte informationer og være dem behjælpelige i deres kontakter med de kompetente myndigheder i modtagerlandet med henblik på at sikre, at deres ret til social beskyttelse overholdes.

14. For at denne mobilitet ikke skal føre til spændinger og social ustabilitet i værtssamfundene, finder Regionsudvalget det nødvendigt:

- (i) at støtte Kommissionen i dens bestræbelser på at fremme konceptet med »fair mobilitet«;
- (ii) fortsat at gøre en indsats for at bekæmpe både sort arbejde og social dumping (aktion 6);
- (iii) at støtte det generelle princip, om at vandrende arbejdstagere ansættes på samme løn- og arbejdsvilkår som arbejdstagere i tilsvarende job eller erhverv i værtsmedlemsstaten;
- (iv) støtter konceptet med social solidaritet og integration mellem vandrende arbejdstagere og arbejdstagere i værtsmedlemsstaten.

De lokale og regionale myndigheders betydning for fremme af jobmobilitet

REGIONSUDVALGET

15. finder, at de lokale og regionale myndigheder sammen med andre nationale og europæiske agenturer spiller en vigtig rolle ved at oplyse om ledige stillinger i andre medlemsstater og om, hvordan man i praksis kan få adgang til disse stillinger;

16. finder, at det må sikres, at lokale arbejdsgivere, navnlig små og mellemstore virksomheder, er bevidste om deres ret til at hente arbejdstagere fra hele EU, og at de derudover kan bistå med det praktiske og give gode råd, hvis de ønsker dette;

17. erkender, at lokale og regionale myndigheder ofte spiller en nøglerolle inden for uddannelse på primær- og sekundærtrinnet, og finder, at det også bør gælde sprogundervisning, fremme af flersprogethed og udvikling af tværkulturelle færdigheder, der er nødvendige for at kunne forberede arbejdstagere på at leve og arbejde i et kulturelt miljø, der er anderledes end deres eget;

18. understreger, at lokale og regionale myndigheder fremmer og leverer livslang læring (ofte i samarbejde med andre agenturer);

19. gør opmærksom på, at lokale og regionale myndigheder er store arbejdsgivere og bør tilskyndes til at finde arbejdstagere til ledige stillinger i alle EU's medlemsstater. Regionsudvalget anbefaler, at lokale og regionale myndigheder også øger mulighederne for kort- og mellemlangsigtede praktikophold for enkeltpersoner fra andre medlemsstater.

For at kunne udføre disse opgaver og generelt bidrage til jobmobilitet bør de lokale og regionale myndigheder gøre følgende:

— Rets- og kompetencegrundlag

REGIONSUDVALGET

20. finder, at de lokale og regionale myndigheder skal have myndighed til at udføre disse opgaver vedrørende jobmobilitet, herunder formidle information på lokalt og regionalt niveau til både arbejdstagere og arbejdsgivere. Det er ligeledes vigtigt, at nationale og europæiske organer giver dem kompetence til at udføre disse opgaver, hvis det er relevant;

— Ressourcer

REGIONSUDVALGET

21. Lokale og regionale myndigheder kan komme under pres, hvis et stort antal vandrende arbejdstagere søger arbejde og bolig i deres område, især hvis der er tale om en pludselig udvikling. Dette gælder især på det sociale område, uddannelses-, sundheds- og boligområdet. Der bør derfor afsættes tilstrækkeligt med ressourcer for at imødegå en sådan situation. Dette er ikke kun til fordel for de nyankomne, men mindsker samtidig risikoen for spændinger mellem vandrende arbejdstagere og værtssamfundet. Regionsudvalget støtter derfor bestræbelserne på at indsamle statistiske data om behovene på de forskellige dele af arbejdsmarkedet og udveksle disse data på europæisk niveau for dermed bedre at kunne planlægge og styre arbejdskraftens bevægelser. Nationale, regionale og lokale myndigheder er nødt til på forhånd og i fællesskab at planlægge udformningen af det sociale område, således at man bedre kan tage hånd om tilstrømningen af europæiske indvandrere. Grunden hertil er dels, at der i fremtiden vil ske en betydelig stigning i arbejdskraftens vandring internt i Europa, og dels, at manglende planlægning, en vedvarende social belastning og dårlige samfundsrelationer vil skade vandringen internt i Europa og endda vil kunne bringe selve det europæiske fællesskab i fare;

22. Der skal også afsættes ressourcer til indsamling af oplysninger om jobmobilitet og udbredelse af sproglæring.

— Bevidstgørelse og adgang til »god praksis«

REGIONSUDVALGET

23. understreger, at Regionsudvalget fremdeles er beredt til at bidrage aktivt til jobmobilitet, både når det drejer sig om at fremme jobmobilitet og indkredse god praksis samt siden gøre denne praksis bredt tilgængelig for andre lokale og regionale myndigheder;

24. tilskynder de lokale og regionale myndigheder til at arbejde sammen med tilsvarende myndigheder i de andre medlemsstater om at udvikle »god praksis« på dette område og siden udbrede denne praksis på nationalt og europæisk plan (aktion 7 og 15).

Hvad angår EURES

REGIONSUDVALGET

25. er enig med Kommissionen i, at målet bør være at udvikle og styrke EURES »som den one stop-struktur, der kan lette mobilitet for arbejdstagere og deres familier«. Af hensyn til

nærhedsprincippet bør dette mål imidlertid integreres med strukturer på nationalt, regionalt og lokalt niveau;

26. er enig med Kommissionen i, at én af EURES' vigtigste opgaver bør være at »skabe forståelse for princippet om ligebehandling og overholdelse af arbejdsstandarder på de europæiske arbejdsmarkeder« (aktion 9);

27. er enig i, at EURES bør gøre sine tjenester mere omfattende for at imødekomme behovene hos specifikke kategorier af arbejdstagere (langtidsarbejdsløse, unge arbejdstagere, ældre arbejdstagere, kvinder osv.) (aktion 10).

Bruxelles, den 9. oktober 2008

Luc VAN DEN BRANDE

Formand for
Regionsudvalget

Regionsudvalgets udtalelse om »Mediekendskab« og »Kreativt online-indhold«

(2008/C 325/12)

REGIONSUDVALGET

- anmoder Rådet og Europa-Parlamentet om at videreudvikle EU's politik for mediekendskab (med strategiske mål og overvågning af fremskridt) samt vedtage en henstilling om mediekendskab, der tager hensyn til nærværende udtalelse fra Regionsudvalget og nærhedsprincippet. En særskilt underafdeling om mediekendskab bør føjes til det fremtidige Media-program. Parallelt hermed eller som en alternativ løsning bør der lanceres pilotprojekter angående mediekendskab finansieret af EU;
- understreger, at de rapporter, som er nævnt i artikel 26 i det nye direktiv om audiovisuelle medietjenester (AVMS), og Kommissionens og medlemsstaternes aktiviteter i tilknytning til disse skal kunne rumme de forskelle, der findes, og de fremskridt, der er gjort, hvad angår mediekendskab, på regionalt niveau i EU. Desuden bør god praksis blandt de lokale og regionale myndigheder og aktører trækkes frem;
- opfordrer de nationale, regionale og lokale myndigheder til at støtte mediekendskab og til at gøre en særlig indsats for at fremme inddragelse af civilsamfundet. Udvalget tilskynder de lokale og regionale myndigheder til at udvikle samarbejdsprojekter om mediekendskab inden for såvel uformel som officiel uddannelse og efteruddannelse, der henvender sig til borgerne, ikke mindst børn og unge, handicappede og samfundsgrupper, der er i fare for social isolation;
- opfordrer de lokale og regionale myndigheder til at spille en afgørende rolle i forvaltningen af den kulturelle og sproglige arv gennem kreativt online-indhold ved at fremme nye virksomhedsmodeller i kunst- og medieverdenen, ved at befordre kreative produktioner, som medfinansieres af medieorganisationer, og endelig ved at indføre eForvaltning;
- kritiserer, at Kommissionen har udeladt at vurdere de kulturelle og sociale konsekvenser af den nye sektor for kreativt online-indhold. Den foreslåede henstilling og »Forummet om Online-indhold« skal også omfatte kulturel mangfoldighed.

Ordfører: Evangelia SCHOINARAKI-ILIAKI (EL/PSE), præsident for Heraklion

Basisdokumenter

Meddelelse fra Kommissionen til Rådet, Europa-Parlamentet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget om en europæisk fremgangsmåde i forbindelse med mediekendskab i det digitale miljø

KOM(2007) 833 endelig

Meddelelse fra Kommissionen til Rådet, Europa-Parlamentet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget om kreativt online-indhold på det indre marked

KOM(2007) 836 endelig

POLITISKE ANBEFALINGER

A. Mediekendskab ⁽¹⁾

REGIONSUDVALGET

1. der har til opgave at styrke social samhørighed på regionalt niveau — et af hvis vigtigste elementer er digital konvergens — glæder sig over Kommissionens meddelelse om mediekendskab i det digitale miljø, ikke mindst den integrerede definition, som Kommissionen giver af mediekendskab, idet den inkluderer evnen til at anvende medier, til at forstå, hvordan de virker, og til kritisk at vurdere medieindholdet;

2. støtter de mål og prioriteringer, som Kommissionen opstiller i sin meddelelse, og fremhæver konkret, at mediekendskab betyder

a) støtte til borgernes aktive og kreative anvendelse af medierne, især denne unge generations (både som brugere og som producenter af kreativt indhold), samt udvikling og ajourføring af mediekendskabet hos ældre mennesker og personer i den erhvervsaktive alder;

b) støtte til, at borgerne lærer at vurdere medierne kritisk;

c) fremme af mediepluralisme;

d) Bidrag til debatten om kommercielle meddelelser og spørgsmål med relation til respekt for og beskyttelse af privatlivets fred;

e) fremme af borgernes aktive deltagelse i det offentlige liv og erkendelse af, at medierne har afgørende betydning for fremme af Europas audiovisuelle kulturarv, den lokale og regionale identitet, den interkulturelle dialog og demokratiet;

f) fremme af social integration;

⁽¹⁾ Bl.a. efter at have diskuteret det bredt med borgere og fagfolk mener ordføreren, der er græker, ikke, at den græske oversættelse af det engelske udtryk »media literacy« kan accepteres, fordi den ikke gengiver det begrebsmæssige indhold på en for borgerne forståelig måde. Hun foreslår og anvender derfor i stedet i udtalelsen et græsk ord, der kan oversættes med »medieopdragelse/medieuddannelse«. Den danske oversættelse af udtalelsen følger terminologien i Kommissionens meddelelse på dansk og skriver »mediekendskab«.

g) sikring af ligeværdig adgang til nye medier og teknologier, eftersom telekommunikation og medier spiller en stadig mere afgørende rolle på næsten alle områder af livet;

3. ønsker en henvisning til Rådets konklusioner af 21. maj 2008 ⁽²⁾. I den forbindelse

— minder udvalget om, at det allerede i 2004 gav mediekendskab status af prioriteret emne;

— anerkender udvalget de fremmende foranstaltninger for mediekendskab, som Rådet iværksætter, selv om der er forskelle både hvad angår den praktiske gennemførelse, og hvad angår hvilke fremskridt der er gjort, i de enkelte medlemsstater;

— er udvalget enig med Rådet i, at det er vigtigt at udveksle informationer og god praksis vedrørende udviklingen af mediekendskab, men gør samtidig opmærksom på, at denne indsats kan kombineres med tiltag fra de lokale og regionale myndigheders side, idet disse kan spille en vigtig rolle på det pågældende område;

— er det udvalgets opfattelse, at mediekendskab kan fremmes gennem yderligere økonomisk støtte til såvel eksisterende som nye initiativer.

Fremme af mediekendskab i EU

REGIONSUDVALGET

4. minder om, at det allerede i 2004 ⁽³⁾ bad Kommissionen om at være særlig opmærksom på fremme af mediekendskab i EU's medlemsstater og at sikre et vist minimum af information i disse, og lykønsker i lyset heraf Kommissionen med denne meddelelse, som lancerer en fællesskabspolitik for mediekendskab;

5. opfordrer Kommissionen til at videreudvikle sin politik for mediekendskab (programmer med strategiske mål og overvågning af fremskridt) i samarbejde med EU's andre institutioner og de lokale og regionale myndigheder, samt til at styrke samarbejdet med UNESCO og Europarådet på dette område;

⁽²⁾ En europæisk fremgangsmåde i forbindelse med mediekendskab i det digitale miljø — 2868. møde i Rådet (uddannelse, ungdom og kultur), Bruxelles den 21. maj 2008.

⁽³⁾ CdR 67/2004 fin.

6. anmoder Rådet og Europa-Parlamentet om at vedtage en henstilling om mediekendskab (sådan som det foreslås i meddelelsen) og i den forbindelse at tage hensyn til nærværende udtalelse fra Regionsudvalget, nærhedsprincippet og de kompetencer vedrørende mediekendskab, som er blevet lagt ud til det lokale og regionale niveau i EU;

7. udtrykker tilfredshed med, at Kommissionen i henhold til artikel 26 i det nye direktiv om audiovisuelle medietjenester (AVMS) er forpligtet til at fremlægge rapporter, men gør dog samtidig opmærksom på, at der i Kommissionens rapporter såvel som i aktiviteter i tilknytning til disse skal foretages en evaluering af uregelmæssigheder eller fremskridt, hvad angår mediekendskab på regionalt niveau i EU, ligesom god praksis blandt de lokale og regionale myndigheder og aktører bør trækkes frem;

8. bifalder, at Kommissionen har øget sine aktiviteter med henblik på at udnytte den knowhow, som opbygges via lokale og regionale programmer for mediekendskab i EU og gennem fremme af dialogfora, arrangementer og netværk til udveksling af bedste praksis;

9. anmoder EU-institutionerne om at tilføje en særskilt underafdeling om mediekendskab til det fremtidige Media-program, al den stund programmets nuværende udformning kun yder et ringe bidrag på området; anmoder Kommissionen om parallelt hermed eller som en alternativ løsning at lancere pilotprojekter angående mediekendskab finansieret af EU;

10. understreger, at de eksisterende EU-programmer og -initiativer (f.eks. om et sikkert internet) har meget begrænset effekt, hvad angår udvikling og udveksling af god praksis inden for mediekendskab, og foreslår Kommissionen at indarbejde emner med relation til mediekendskab, når disse programmer tages op til revision.

Fremme af mediekendskab på nationalt, regionalt og lokalt niveau

REGIONSUDVALGET

11. opfordrer de nationale, regionale og lokale myndigheder til at støtte projekter, programmer og initiativer vedrørende mediekendskab, navnlig med følgende målsætninger:

- a) samarbejde mellem alle interesseparter inden for av-industrien (film, fjernsyn, radio, udbydere og producenter af internetindhold), medieorganisationer, uddannelsesanstalter, reguleringsinstanser, forsknings- og kulturinstitutioner og samfundsorganisationer;
- b) drift af tjenester til fremme af mediekendskab;
- c) evaluering af fremskridt med hensyn til mediekendskab på lokalt og regionalt niveau;

d) gennemførelse af oplysningskampagner om mediekendskab, fremme af »media desks« (informationscentre vedrørende Media-programmerne) og etablering af informationscentre vedrørende mediekendskab på regionalt niveau;

e) incitament og politisk opbakning til produktion og distribution af europæisk indhold og udvikling af civilsamfundsmedier;

f) deltagelse i nationale og europæiske samarbejdsnet;

12. tilskynder de offentlige myndigheder til at gøre en ekstra indsats for at befordre bidrag fra civilsamfundet, eftersom der i dag kun er få civilsamfundsorganisationer, der deltager i diskussionen om mediekendskab, samtidig med at udvalget dog også støtter øget medvirken af de lovgivende myndigheder på nationalt og regionalt niveau;

13. er tilfreds med Kommissionens udtrykkelige henvisning til de lokale og regionale myndigheders centrale rolle, når det gælder støtte til initiativer inden for uformel uddannelse, men ønsker dog i den forbindelse at henlede opmærksomheden på, at de lokale og regionale myndigheder i mange tilfælde også er ansvarlige for, at mediekendskab bliver en integreret del af de officielle uddannelser på alle niveauer;

14. opfordrer de lokale og regionale myndigheder til at integrere mediekendskab i efteruddannelsen af lærere og andre ansatte i skolevæsenet, i skolernes pensum og i programmer for livslang læring, samt til at støtte undervisningsmateriel og elevers og studerendes færdigheder i multimedieanvendelse og -produktion;

15. tilskynder de lokale og regionale myndigheder til at udvikle et langsigtet samarbejde om mediekendskab mellem aktører i såvel den offentlige som den private sektor på områder som uformel og officiel uddannelse og efteruddannelse (f.eks. udgivere af regionale og lokale aviser, som fremmer undervisning i journalistik og elektronisk journalistik i skolerne, filmfestivaler, der inkluderer uddannelsesaktiviteter vedrørende medier samt mediekendskabskampagner på offentlige tv-kanaler og hardware- og softwarefirmaer);

16. tilskynder medlemsstaterne til at styrke mediekendskabet ved at gennemføre Europa-parlamentets og Rådets henstilling om filmarv og konkurrenceevnen for relaterede industrielle aktiviteter ⁽⁴⁾ samt Europa-parlamentets og Rådets henstilling om beskyttelse af mindreårige og den menneskelige værdighed og om berigtigelsesretten i forbindelse med den europæiske industris konkurrenceevne inden for audiovisuelle tjenester og online-informationstjenester ⁽⁵⁾.

⁽⁴⁾ Henstilling nr. 2005/865/EF.

⁽⁵⁾ Henstilling nr. 2006/952/EF.

Mediekendskab i kommerciel kommunikation (reklamer)

REGIONSUDVALGET

17. gentager, hvad det skrev i sin udtalelse om det nye AVMS-direktiv⁽⁶⁾, nemlig at man bør undersøge muligheden for at indføre et forbud mod at indsætte reklamer i børne- og nyhedsprogrammer — et forslag, som desværre ikke har vundet genklang, og erklærer sig uenig med Kommissionen, når den skriver, at fremme af mediekendskab er en bedre metode end forbud mod reklamer⁽⁷⁾. Selv om der selvfølgelig er behov for bedre uddannelse af borgerne, især af børn af unge, med henblik på udviklingen af en korrekt og kritisk tilgang til medierne, har Regionsudvalget dog sine tvivl med hensyn til børns evne til at skelne mellem et egentligt program og reklamer eller til at vurdere reklamernes budskab korrekt, hvorfor udvalget støtter muligheden for regulering og en styrkelse af medlemsstaternes normsættende bestemmelser;

18. er enig med Kommissionen i, at der er stort behov for udvikling og udveksling af god praksis på dette område. Dette gælder dels udvikling og håndhævelse af etiske regler dels eventuelle rammer for selvregulering og samregulering. Derudover er det nødvendigt at forsvare forbrugerrettighederne vedrørende indholdsmæssige tjenester, således at tjenesteydelsens kvalitet lever op til kriterierne om troværdighed og pålidelighed;

19. slår til lyd for mediekendingsprogrammer på alle forvaltningsniveauer med såvel offentlig som privat finansiering under forudsætning af fuld gennemsigtighed, således at de enkelte deltagers interesser (især den private sektors interesser) fremgår tydeligt.

Mediekendskab i audiovisuelle produktioner og internetindhold

REGIONSUDVALGET

20. opfordrer de lokale og regionale myndigheder til med støtte fra medlemsstaterne og EU at fremme aktiviteter baseret på de prioriteringer, som opstilles i Kommissionens meddelelse. Disse aktiviteter henvender sig til borgerne, ikke mindst børn og unge, handicappede og samfundsgrupper, der er i fare for social isolation, og omfatter:

- a) bevidstgørelse om Europas kulturarv og skærpet interesse for europæiske audiovisuelle produktioner;
- b) mulighed for borgerne for at stifte bekendtskab med produktionen af audiovisuelle medietjenester og -værker på nært hold og for at tilegne sig kreative færdigheder, samt for at udtrykke sig om og forholde sig kritisk til deres egen kulturelle identitet;
- c) forståelse for vigtigheden af ophavsret;
- d) forbedring af brugernes evne til kritisk at vurdere internetindhold og til at anvende søgemaskiner;

⁽⁶⁾ CdR 106/2006 fin.

⁽⁷⁾ Se erklæringen fra kommissær Viviane Reding og Kommissionens pressemeddelelse IP/07/2970.

e) fremme af e-integration af borgerne, sådan som Regionsudvalget lægger vægt på i sin udtalelse om dette emne⁽⁸⁾;

21. understreger behovet for, at den europæiske audiovisuelle arv bliver en del af medlemsstaternes, regionernes og byernes uddannelses- og kulturpolitik, og for at unge kunstnere, som repræsenterer den europæiske audiovisuelle sektors fremtid, støttes og promoveres. Regionsudvalget har allerede tidligere anbefalet⁽⁹⁾ at øge den økonomiske støtte til og foretage et fremstød for de lokale og regionale audiovisuelle festivaler med henblik på at fremme unge europæiske kunstners værker og sørge for en bedre uddannelse af dem, som er beskæftiget i den audiovisuelle sektor, i de lande og regioner, der har en lav produktion og/eller begrænset geografisk og sproglig rækkevidde.

B. Kreativt online-indhold på det indre marked⁽¹⁰⁾

REGIONSUDVALGET

22. hilser Kommissionens meddelelse om online-indhold på det indre marked velkommen og er enig med Kommissionen i, at overflytningen af kreative indholdstjenester til online-verdenen er en større systemforandring, eftersom digitale teknologier letter produktionen af audiovisuelle værker og gør det muligt at distribuere kunstnerisk indhold på et audiovisuelt marked uden grænser, samtidig med at de øger muligheden for adgang til kreativt indhold gennem udstyr, net og tjenester. Dette indhold omfatter audiovisuelt online-indhold som film, tv, musik, radio, online-spil, online-undervisning og det indhold, som brugerne selv producerer;

23. betoner, at der er brug for yderligere tiltag for at mobilisere det fulde potentiale for det europæiske kreative indhold med henblik på såvel produktion, distribution og omsætning af innovative europæiske værker af høj kvalitet som fremme af den kulturelle mangfoldighed i Europa og en styrkelse af den europæiske konkurrenceevne;

24. understreger, at udfordringerne skal tages op ikke kun af EU, medlemsstaterne, produktions- og distributionselskaberne, netudbydere, rettighedshaverne, forbrugerne og de uafhængige reguleringsmyndigheder, men også af de lokale og regionale myndigheder;

25. opfordrer de lokale og regionale myndigheder til at spille en afgørende rolle i forvaltningen af den kulturelle og sproglige arv, til at fremme nye virksomhedsmodeller i det lokale kunstmiljø og den lokale medieverden, til at fremme kreative produktioner, som (sam)finansieres af institutioner og medieorganisationer, og endelig til at indføre eForvaltning via tjenester, som tilbydes gennem flere kanaler;

⁽⁸⁾ CdR 5/2008 fin.

⁽⁹⁾ CdR 303/2004 fin.

⁽¹⁰⁾ Bl.a. efter at have diskuteret det bredt med borgere og fagfolk mener ordføreren, der er græker, ikke, at den græske ekvivalent til udtrykket »online« er godt nok, fordi det ikke gengiver det begrebsmæssige indhold på en for borgerne forståelig måde. Derfor foreslår og anvender hun i stedet i udtalelsen det græske ord for »internet«. Den danske oversættelse af udtalelsen følger terminologien i Kommissionens meddelelse på dansk og skriver »online«.

26. støtter de to basale initiativer, som Kommissionen bebuder i sin meddelelse, nemlig a) udkastet til Rådet og Europa-Parlamentets henstilling om kreativt online-indhold og b) oprettelsen af et samarbejdsforum for interesseparterne, det såkaldte »Forum om Online-indhold«, med henblik på at udvikle dialogen om, hvordan man skal forholde sig til dette emne, og anmoder om, at det lokale og regionale niveau bliver repræsenteret.

Kreativt online-indhold og kulturel mangfoldighed

REGIONSUDVALGET

27. kritiserer, at Kommissionen har udeladt at vurdere de kulturelle og sociale konsekvenser af den nye sektor for kreativt online-indhold, at foreslå egnede fremmende foranstaltninger for kulturel mangfoldighed og at sikre, at alle får adgang til IKT-fordele; mener, som udvalget allerede har gjort opmærksom på i sin udtalelse om i2010-strategien ⁽¹⁾, ikke, at politikkerne for nye tjenester, digitale medier og kreativt indhold udelukkende skal baseres på økonomiske kriterier, men tillige bør tage hensyn til kulturelle og sociale kriterier. Derfor bør kreativt indhold støtte social samhørighed og integration, navnlig af visse udstødelsestruede grupper (kvinder, unge, handicappede);

28. er overbevist om, at man med hensyn til politik og lovgivning for kreativt online-indhold skal tilstræbe ligevægt mellem dette indholds kulturelle og økonomiske betydning. Den stadig større indbyrdes afhængighed mellem kulturscenen, de audiovisuelle medier og IKT-sektoren gør det nødvendigt at udvikle en sammenhængende politik for industrien, de kreative virksomheder og online-indhold;

29. anmoder Kommissionen om at integrere beskyttelse af kulturel pluralisme i online-indholdet ved at undersøge

- a) en udstrækning af anvendelsesområdet for udkastet til Europa-Parlamentets og Rådets henstilling om kreativt online-indhold og forummet om Online-indhold til også at omfatte kulturel pluralisme;
- b) hvordan EU på denne baggrund har tænkt sig at gennemføre UNESCO's henstilling om beskyttelse og fremme af de kulturelle udtryksformers mangfoldighed. I sin udtalelse om »en europæisk kulturdagsorden« bad Regionsudvalget Kommissionen om under hensyntagen til nærhedsprincippet at træffe foranstaltninger til at gennemføre denne internationale konvention ⁽¹²⁾;
- c) hvordan EU kan gennemføre klausulen om kulturel kompatibilitet (EF-traktatens artikel 151, stk. 4) på dette politikområde;
- d) en udveksling af oplysninger og bedste praksis imellem medlemsstaterne på området;

⁽¹⁾ CdR 252/2005 fin.

⁽¹²⁾ CdR 172/2007 fin.

30. slår til lyd for at sikre kulturel pluralisme og identitet samt et flersproget europæisk samfund i fremtidens digitale samfund og genfremsætter derfor sine tidligere krav ⁽¹³⁾ om,

- a) at indhold og tjenester skal være tilgængelige på alle sprog med tanke på den øgede anvendelse af et fælles sprog i kreativt online-indhold;
- b) at der ydes støtte til digitalisering, eftersynkronisering, tekstning og flersproglig mangfoldiggørelse af europæiske av-værker;
- c) at det sikres, at medieudbydere, som ikke er internetudbydere, fremmer produktion af og adgang til europæiske og uafhængige europæiske producenteres værker;
- d) at der anvendes positiv særbehandling i forbindelse med EU-støtteforanstaltninger til fordel for lande med begrænsede muligheder for produktion af kreativt online-indhold og/eller med begrænset geografisk eller sproglig rækkevidde;
- e) at brugernes behov tages i betragtning i de forskellige sprog-samfund, når der oprettes digitale biblioteker, hvis digitale data bør gøres tilgængelige ud over nationalgrænserne uanset brugerrettigheder.

Særlige tiltag

REGIONSUDVALGET

31. deler Kommissionens bekymringer med hensyn til forældreløse værker og ser det ligesom Kommissionen som et problem, at mange kunstnere fortsat tøver med at give tilladelse til distribution på internettet, fordi de er bange for at miste kontrollen med værkerne på grund af ulovlig kopiering. Dette er en hæmsko for etablering af nye markeder for europæiske kreative værker og for den kulturelle pluralisme i det digitale miljø; opfordrer derfor medlemsstaterne og de lokale og regionale myndigheder til at fremme dialogen med de interesserede parter med henblik på at finde passende løsninger, hvad angår vilkårene for aftaler mellem rettighedshavere og internetdistributører, og styrke forpligtelserne til at gennemføre det europæiske charter for online-film (European Film Online Charter) fra 2006;

32. konstaterer et modsætningsforhold mellem den mulighed, som udbydere af kreativt online-indhold har for at få et internationalt publikum i tale, og den traditionelle forankring af ophavsret til et bestemt geografisk område såvel som en uoverensstemmelse mellem den kulturpolitiske målsætning om at øge udveksling og udbredelse af europæisk kreativt online-indhold og det faktum, at mange rettighedshavere søger at opnå tilladelser i et begrænset antal medlemsstater, hvor en sådan tilladelse er af økonomisk interesse for dem;

33. udtrykker i den anledning tilfredshed med Kommissionens intentioner om at præcisere, hvordan den vil forbedre de eksisterende mekanismer, f.eks. ved hjælp af tilladelser, der dækker flere områder på én gang, inden den tager fat på behandlingen af dette indviklede emne i sit bebudede udkast til henstilling;

⁽¹³⁾ CdR 106/2006 fin, CdR 33/2006 fin, CdR 252/2005 fin, CdR 303/2004 fin, CdR 67/2004 fin.

34. har allerede i en tidligere udtalelse⁽¹⁴⁾ anerkendt Kommissionens bidrag til udvikling af en ramme for forvaltning af digitale rettigheder (DRM) samt indbydelsen af de interesserede parter til fælles drøftelser, hvor rettighedshaverne opfordres til at enes om graden af interoperabilitet;

35. bemærker, at selv om en stor del af Europas ældre kulturarv ikke længere er beskyttet af ophavsrettigheder og derfor er tilgængelig online, er en reform af ophavsretslovgivningen relateret til den nyere kulturarv yderst relevant⁽¹⁵⁾;

36. støtter Kommissionens intentioner om at lancere procedurer (adfærdskodekser) for samarbejdet mellem adgangs- og tjenesteudbydere, indholdsproducenter, rettighedshavere og forbrugere, der kan sikre forbrugervenlige foranstaltninger med henblik på korrekt beskyttelse af intellektuelle værker, respekt for kunstnernes rettigheder og bekæmpelse af pirateri og ulovlig kopiering;

37. anmoder de lokale og regionale myndigheder om at støtte officielle og uformelle aktiviteter, der kan belyse og skabe øget bevidsthed omkring betydningen af ophavsrettigheder til kreativt indhold;

38. foreslår EU-institutionerne, at de i anledning af det europæiske år for kreativitet og innovation i 2009 planlægger foranstaltninger på lokalt og regionalt plan vedrørende indsigt i og forståelse af spørgsmål om adgang til kreativt online-indhold, respekt for ophavsret rettigheder og bekæmpelse af pirateri;

39. finder, at EU-institutionerne aktioner for at styrke og fremme produktion og distribution af kreativt online-indhold bør kædes sammen med tilsvarende initiativer for mediekendskab.

Bruxelles, den 9. oktober 2008

Luc VAN DEN BRANDE

Formand for

Regionsudvalget

⁽¹⁴⁾ CdR 252/2005 fin.

⁽¹⁵⁾ CdR 32/2006 fin.

Regionsudvalgets initiativudtalelse om borgerrettigheder: »Fremme af de grundlæggende rettigheder og rettighederne i tilknytning til unionsborgerskabet«

(2008/C 325/13)

REGIONSUDVALGET

- understreger, at EU's charter om grundlæggende rettigheder har spillet en fremtrædende rolle, en hjørnesten i den proces, der sigter mod at sikre de grundlæggende rettigheder, og det er en afgørende reference for definitionen og fortolkningen af de rettigheder, som EU skal respektere og understreger, at det særlige kendetegn ved chartret om grundlæggende rettigheder er, at det er et retsinstrument, som står til alles rådighed;
- understreger, at der med udøvelsen af rettighederne i tilknytning til unionsborgerskabet også følger et krav om at opfylde visse »pligter« over for de lokale og regionale myndigheder;
- insisterer på, at alle myndighedsniveauer har et ansvar for at medvirke til at opbygge en »tradition for grundlæggende rettigheder« ved at øge borgernes kendskab til deres rettigheder, og gentager derfor, at der er behov for en fælles indsats for at udbrede kendskabet til borgernes rettigheder, og denne indsats navnlig bør indgå som en vigtig del af Kommissionens oplysnings- og formidlingspolitik og mener, at der i den forbindelse bør afsættes særlige ressourcer og planlægges aktioner, der sigter mod en aktiv inddragelse af de regionale og lokale myndigheder;
- agter at udbygge det eksisterende frugtbare interinstitutionelle samarbejde om grundlæggende rettigheder, som blev slået fast på seminaret i Reggio Emilia i september 2008, og vil alvorligt overveje Kommissionens forslag om afholdelse af et fælles årligt arrangement, der retter fokus mod den borgerorienterede tilgang til grundlæggende rettigheder og benchmarking på forskellige myndighedsniveauer;
- gentager kravet om at indlemme en repræsentant for de regionale og lokale myndigheder i bestyrelsen for Den Europæiske Unions Agentur for Grundlæggende Rettigheder;
- opfordrer Kommissionen til på fast basis at invitere Regionsudvalgets formand til at deltage i arbejdet i gruppen af kommissærer om »grundlæggende rettigheder, ikke-forskelsbehandling og ligestilling«, som udarbejder de politiske retningslinjer og sikrer, at der er konsekvens i de forskellige initiativer på de pågældende områder.

Ordfører: Sonia MASINI (IT/PSE), præsident for provinsen Reggio Emilia

Basisdokument

Rapport fra Kommissionen — Femte rapport om unionsborgerskab

(1. maj 2004 — 30. juni 2007)

KOM(2008) 85 endelig

POLITISKE ANBEFALINGER

Generelle bemærkninger

REGIONSUDVALGET

1. minder om, at EU-traktaten anerkender, at Unionen bygger på princippet om frihed og demokratiske, retsstatsprincippet, respekten for individets rettigheder og de grundlæggende frihedsrettigheder, som er fælles for medlemsstaternes forfatningsmæssige traditioner og er sikret ved den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettighederne og de grundlæggende rettigheder, som blev underskrevet i Rom den 4. november 1950;

2. understreger, at EU's charter om grundlæggende rettigheder, som blev proklameret i Nice den 7. december 2000 af Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen, hidtil har spillet en fremtrædende rolle ved at fremhæve betydningen og omfanget af de rettigheder, der er stadfæstet deri; skønt chartret hidtil ikke har været juridisk bindende, udgør det en hjørnesten i den proces, der sigter mod at sikre de grundlæggende rettigheder, og det er en afgørende reference for definitionen og fortolkningen af de rettigheder, som EU skal respektere;

3. fremhæver, at chartret spiller en yderst fremtrædende rolle blandt de juridiske redskaber, der tjener til at håndhæve af menneskerettighederne, eftersom det i én enkelt tekst samler dels de universelle individuelle rettigheder (eller borgerlige og politiske rettigheder), som har rødder i den historiske udvikling i Europa af frihedsrettigheder og ret til personlig integritet, dels de økonomiske og sociale rettigheder, som hidrører fra Europas erfaring med at skabe en »social markedsøkonomi«, og et antal særdeles innovative bestemmelser (som f.eks. ældre og handicappedes rettigheder), som hænger sammen med den europæiske velfærdsmodel;

4. understreger, at det særlige kendetegn ved chartret om grundlæggende rettigheder er, at det er et retsinstrument, som står til alles rådighed;

5. bemærker derfor med tilfredshed, at chartret i den ændrede udgave, som blev vedtaget den 12. december 2007 i Lissabon, med ikrafttrædelsen af Lissabon-traktaten skulle blive juridisk bindende og noterer sig især, at det skulle »få samme juridiske retskraft som traktaterne«, der iht. EU-domstolens udtalelser udgør EU's forfatning;

6. påpeger, at selv om de rettigheder, der er knyttet til unionsborgerskabet, er udtryk for et stort skridt fremad, er der fortsat problemer med deres håndhævelse (Kommissionens femte rapport om unionsborgerskab). Navnlige er det sådan, at

store dele af befolkningen føler sig fremmedgjorte over for EU-institutionerne, og det bør der gøres noget ved. Regionsudvalget understreger, at regioner og lokale myndigheder også i denne sammenhæng kan bidrage ved at fungere som bindeled mellem institutionerne og borgerne;

7. fremhæver, at der bør sættes mere ind for at formidle chartret om de grundlæggende rettigheder, som snart bliver juridisk bindende. Der kan således, navnlig i uddannelsessektoren, iværksættes tiltag til at opdrage borgerne til unionsborgerskab. Regionsudvalget understreger, at regionernes og de lokale myndigheds rolle også på dette område er afgørende, og det samme gælder informationsspredningen og udvekslingen af erfaringer og ideer til projekter;

8. bemærker, at EU på den ene side garanterer enhver (hvad enten der er tale om EU-borgere, tredjestatsborgere eller statsløse) der opholder sig inden for dets retsomsråde, »universelle« rettigheder og på den anden side indrømmer særlige rettigheder til »de europæiske borgere«, som det er særligt knyttet til;

9. minder om, at de universelle grundlæggende rettigheder og EU-borgernes rettigheder bør anerkendes og overholdes ikke alene af EU-institutionerne og -organerne, inklusive Regionsudvalget, men også af de nationale, regionale og lokale myndigheder;

10. minder om princippet i præambelen til EU's charter om grundlæggende rettigheder, som fastslår, at EU's fælles værdier bør udvikles under hensyn til de europæiske folks forskellige kulturer og traditioner samt til medlemsstaternes nationale identitet og organisering af deres offentlige myndigheder på nationalt, regionalt og lokalt plan, og glæder sig over en så eksPLICIT henvisning til hhv. regionalt og lokalt selvstyre og nærdemokrati;

11. påpeger, at unionsborgerskabet i henhold til EU-traktaten ikke kun medfører rettigheder, men også pligter;

12. understreger navnlig unionsborgernes pligt til at overholde EU-lovgivningen, lovgivningen i bopælslandet og til at respektere andre kulturer;

13. gør opmærksom på, at mange af disse rettigheder vedrører beføjelser, som i visse europæiske lande i vid udstrækning er blevet uddelegeret til de regionale og lokale myndigheder (f.eks. inden for områderne undervisning, sundhed, miljøbeskyttelse, socialpolitikker, boligpolitik, lokalpolitik og transport), eller vedrører emner af generel betydning for alle offentlige myndigheder (god forvaltningsskik, gennemsigthed og aktindsigt; børns, ældres og handicappedes rettigheder);

14. gentager således behovet for at sikre de grundlæggende rettigheder på flere niveauer og ser positivt på henvisningen til dette princip i forbindelse med Europa-Parlamentets udarbejdelse af Catania-rapporten om status for de grundlæggende rettigheder i EU;

15. understøtter især, at borgernes kontakt med den offentlige administration og brug af de administrative strukturer og tjenester i første omgang sker på det regionale og lokale plan;

16. bemærker, at fremme af menneskerettigheder og borgerrettigheder forudsætter aktive politikker: en rettighed »tages først i brug«, når de objektive betingelser tillader det;

17. gør i den forbindelse opmærksom på, at EU fortsat bør fremme de EU-politikker, der sigter mod at sikre større økonomisk, social og territorial samhørighed, og hilser det velkommen, at der takket være Lissabon-traktaten henvises eksplicit til »territorial samhørighed« som et mål for EU;

18. ser positivt på, at man som bilag til Lissabon-traktaten har vedtaget protokollen om tjenesteydelser af almen økonomisk interesse, hvori det understøttes dels, hvor vigtigt det er for borgerne, at der tilrettelægges effektive offentlige tjenesteydelser, at de er tilgængelige for alle og i vidt omfang imødekommer de individuelle behov, dels at de lokale og regionale myndigheder har vide skønsmålinger med hensyn til at tilrettelægge, levere eller udlægge de pågældende tjenesteydelser;

19. minder om, at EU i overensstemmelse med chartret om grundlæggende rettigheder respekterer den kulturelle, religiøse og sproglige mangfoldighed, og ser positivt på, at Lissabon-traktaten nævner respekten for den kulturelle og sproglige mangfoldighed som et af EU's mål, naturligvis inden for rammerne af de gældende demokratiske regler;

20. understreger, at ngo'erne, der er de regionale og lokale myndigheders naturlige samarbejdspartnere, spiller en central rolle med hensyn til fuld gennemførelse af de individuelle rettigheder;

21. bemærker, at de regionale og lokale myndigheder, som er meget tætte på borgerne, deres behov og tanker, har det mest umiddelbare og mest realistiske indtryk af den reelle gennemførelse af de rettigheder, EU har sanktioneret, og understreger derfor den rolle, Regionsudvalget kan spille som observatorium til overvågelse af de vilkår, hvorunder de pågældende rettigheds faktiske gennemføres. Regionsudvalget ser endvidere gerne, at Kommissionen og Europa-Parlamentet udnytter Regionsudvalgets potentiale på dette område ved hjælp af tiltag, der tager de regionale og lokale myndigheders fortolkning af de pågældende fænomener med i betragtning;

22. opfordrer Kommissionen til på fast basis at invitere Regionsudvalgets formand til at deltage i arbejdet i gruppen af kommissærer om »grundlæggende rettigheder, ikke-forskelsbehandling og ligestilling«, som udarbejder de politiske retningslinjer og sikrer, at der er konsekvens i de forskellige initiativer på de pågældende områder;

23. noterer sig vedtagelsen af afgørelse 2007/252/EF om et særprogram om grundlæggende rettigheder og unionsborger-

skab for perioden 2007-2013, og opfordrer Kommissionen til at inddrage Regionsudvalget i revisionen af programmet for 2014-2020.

De universelle personrettigheder

REGIONSUDVALGET

24. bekræfter endnu en gang, at et centralt element i hele EU's virke er princippet om overholdelse af de grundlæggende personrettigheder, som er et resultat af medlemsstaternes fælles forfatningsmæssige traditioner, FN's generalforsamlings Verdenserklæring om Menneskerettigheder, Den Europæiske Konvention til Beskyttelse af Menneskerettighederne og de øvrige konventioner, der er vedtaget på internationalt plan (navnlig i FN-regi) og ratificeret af EU-medlemsstaterne;

25. bemærker, at den europæiske model for sikring af de grundlæggende rettigheder, sådan som den navnlig fremgår af chartret, fremstår som en af de mest avancerede, fordi den omfatter de borgerlige, politiske, økonomiske, sociale og kulturelle rettigheder, og bygger på sin egen lovgivning og sit eget værdisystem, som hvad angår universelle rettigheder respekterer mangfoldighed, dialog mellem forskellige kulturer, religioner og tro inden for rammerne af de regler, der er fastlagt af de europæiske demokratiske systemer;

26. understreger de mulige konflikter, der kan opstå mellem overholdelsen af den individuelle ret til fortrolighed og sikringen af de øvrige grundlæggende rettigheder, som f.eks. sikkerhed, og opfordrer Kommissionen til at uddybe dette emne og i den forbindelse også medtage de regionale og lokale myndigheders erfaringer og deres nøglerolle i beskyttelsen af de data, de ligger inde med om de borgere, der har bopæl i deres område;

27. gentager, at det er nødvendigt, at EU gør sig til fortaler for demokrati og menneskerettigheder også i tredjelande, og minder i den forbindelse om, hvad det sagde i udtalelsen om strategidokumentet om det europæiske initiativ for demokrati og menneskerettigheder (EIDHR) 2007-2010, som Heini Utunen var ordfører for;

28. gentager behovet for at overholde de grundlæggende rettigheder og retsstatsprincippet inden for rammerne af de politikker, der sigter mod at gennemføre et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed og minder samtidig om, at EU's bestræbelser i den retning skal sikre befolkningen »et højt beskyttelsesniveau«;

29. ser positivt på, at Lissabon-traktaten har betydet, at man er gået bort fra søjlestrukturen i EU, og at tiltag vedrørende området med frihed, sikkerhed og retfærdighed er blevet underlagt de generelle bestemmelser for EU's politikker, specielt for så vidt angår EU-domstolens udøvelse af den retlige kontrol;

30. ser positivt på Lissabon-traktatens nyskabelser, hvad angår styrkelsen af Europa-Parlamentets rolle i udarbejdelsen, gennemførelsen og vurderingen af politikkerne vedrørende området med frihed, sikkerhed og retfærdighed tillige med anerkendelsen af de nationale parlamenters deltagelse i mekanismerne for vurdering af de resultater, der opnås på dette område;

31. agter at udbygge det eksisterende frugtbare interinstitutionelle samarbejde om grundlæggende rettigheder, som blev slået fast på seminaret i Reggio Emilia i september 2008, og vil alvorligt overveje Kommissionens forslag om afholdelse af et fælles årligt arrangement, der retter fokus mod den borgerorienterede tilgang til grundlæggende rettigheder og benchmarking på forskellige myndighedsniveauer;

32. hilser oprettelsen af Den Europæiske Unions Agentur for Grundlæggende Rettigheder velkommen og ser frem til, at agenturet påbegynder sin virksomhed;

33. bekræfter Regionsudvalgets samt de lokale og regionale myndigheders vilje til at være aktivt inddraget i arbejdet i Agenturet for Grundlæggende Rettigheder og i det dertil knyttede flerårige program og erklærer sig tilfreds med de samarbejdsformer, der allerede er etableret;

34. gentager kravet om at indlemme en repræsentant for de regionale og lokale myndigheder i agenturets bestyrelse;

35. tilbyder agenturet sit samarbejde, både for så vidt angår indsamling og formidling af eksempler på god praksis samt de særligt nyttige erfaringer omkring sikring og fremme af grundlæggende rettigheder på lokalt og regionalt plan og fremsendelse af relevante oplysninger, der indsamles på lokalt og regionalt plan;

36. understreger, at de lokale og regionale myndigheder fremstår som de mest egnede til at spille en aktiv rolle i at fremme børns rettigheder og til at bidrage til at overvåge de faktiske betingelser for at udøve disse rettigheder;

37. minder om, at det allerede har fremhævet den centrale rolle, de lokale og regionale myndigheder spiller i gennemførelsen af de grundlæggende rettigheder for kvinder og princippet om ligestilling;

38. gentager med særlig henvisning til indvandrerkvinder, at integration betyder fælles accept af og respekt for pligter og grundlæggende personrettigheder, der udgør den europæiske juridiske arv, og minder om betydningen af modtagepolitikker, som bygger på anerkendelsen af de forskellige kulturer, som borgerne frit har valgt (CdR 396/2006);

39. fremhæver, at medierne spiller en vigtig rolle i forbindelse med offentliggørelsen af brud på menneske- og borgerrettighederne, men at de også bør rapportere om bedste praksis for og værdifulde erfaringer med håndhævelsen af disse rettigheder;

Rettigheder i tilknytning til unionsborgerskabet

REGIONSUDVALGET

40. minder ligesom EF-domstolen om, at unionsborgerskabet i dag sikrer den grundlæggende status for individet som politisk aktør i den europæiske samlingsproces;

41. ser derfor positivt på, at Lissabon-traktaten bevirker, at de generelle bestemmelser om unionsborgerskabet indgår i den nye traktat om EU, nærmere betegnet i det afsnit, der indeholder bestemmelser om de demokratiske principper, og i hvilket man bekræfter princippet om, at beslutninger skal træffes så åbent og så tæt på borgerne som muligt (nærdemokrati);

42. beklager imidlertid, at der ikke er nogen eksplicit henvisning til den afgørende rolle, som de regionale og lokale myndigheder spiller i den forbindelse;

43. bekræfter, at retten til at færdes frit og opholdsretten har særlig status blandt de rettigheder, der indrømmes med unionsborgerskabet, herunder med henblik på et større gensidigt kendskab EU's befolkninger imellem;

44. konstaterer de fremskridt, der er sket, hvad angår gennemførelsen af denne ret takket være vedtagelsen og ikrafttrædelsen af direktiv 2004/38/EF om unionsborgeres og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område;

45. opfordrer medlemsstaterne til at samarbejde for at imødekomme borgernes behov for sikkerhed og for at bekæmpe forbrudelser;

46. understreger kraftigt, bl.a. i lyset af erfaringerne med at gennemføre direktiv 2004/38, at de regionale og lokale myndigheder har et grundlæggende ansvar i forbindelse med forvaltningen af problemer vedrørende EU-borgernes færden og navnlig deres ophold; der tænkes her ikke alene på de formaliteter og de administrative procedurer, der er knyttet til opholdet, men først og fremmest på modtagepolitikkerne;

47. beklager derfor, at Kommissionen i den femte rapport om unionsborgerskabet ikke omtaler det særlige ansvar, der påhviler de lokale og regionale myndigheder på modtagelsesområdet;

48. minder om, at i henhold til direktiv 2004/38 opretholdes unionsborgerens ret til at tage ophold i et andet land end hjemlandet, såfremt vedkommende ikke er arbejdstager eller selvstændigt erhvervsdrivende, så længe vedkommende ikke skaber problemer eller bliver en for stor byrde for værtslandets socialsystem, men at opholdet, hvis det overskrider tre måneder, er betinget af, at vedkommende råder over tilstrækkelige økonomiske midler til sig selv og sin familie samt har en sygesikring, der dækker alle risici i værtslandet;

49. noterer sig EU-domstolens fortolkning af disse betingelser, og understreger, hvad denne fortolkning vil betyde for de regionale og lokale myndigheders ansvar, og hvilken finansiel byrde den kan medføre;

50. minder om de nationale myndigheders ret og pligt til at bekæmpe tilfælde af misbrug af de rettigheder, der indrømmes med direktivet, og svig, som f.eks. proformaægteskaber og -forhold eller lovovertrædelser;

51. ser positivt på de initiativer fra Kommissionen, som sigter mod at udbrede kendskabet til de nye lovbestemmelser i direktiv 2004/28, som f.eks. offentliggørelsen af »Vejledning om rettighederne i direktiv 2004/28/EF«, og opfordrer Kommissionen til selv at benytte sig af de regionale og lokale myndigheds særlige stilling og bruge dem som kanaler til at formidle denne slags oplysninger;

52. understreger, at der med udøvelsen af rettighederne i tilknytning til unionsborgerskabet også følger et krav om at opfylde visse »pligter« over for de lokale og regionale myndigheder;

53. fremhæver også vigtigheden af og princippet om, at EU-borgere har valget og er valgbare i den medlemsstat, hvor de har bopæl, både i forbindelse med lokalvalg og valg til Europa-Parlamentet;

54. understreger i den forbindelse særligt, at de lokale politiske institutioner er blevet talerør for EU-vælgerne, hvilket gør dem til de primære europæiske forvaltningsmyndigheder;

55. ser positivt på den stigende deltagelse i valgene til Europa-Parlamentet hos unionsborgere, der bor i en anden medlemsstat end den, hvor de har deres oprindelse, men noterer med bekymring den faldende generelle deltagelse i valgene til Europa-Parlamentet;

56. gentager derfor sin opfordring om at intensivere oplysnings- og uddannelsesaktiviteterne i tilknytning til valgene til Europa-Parlamentet og til i den forbindelse at drage fuld nytte af de regionale og lokale myndigheders kompetencer;

57. gentager, at det er interesseret i udviklingen af europæiske politiske partier (CdR 280/2004), og understreger, at de folkevalgte repræsentanter på lokalt og regionalt plan bør spille en central rolle i driften af sådanne partier og i udarbejdelsen af deres strategier for bl.a. at skabe en forbindelse mellem de forskellige forvaltningsniveauer (europæisk, nationalt, regionalt og lokalt);

58. erklærer sig tilfreds med, at Lissabon-traktaten indeholder bestemmelser om, at EU-borgere har ret til — såfremt der er tale om mindst en million personer fra et betydeligt antal medlemsstater — at opfordre Kommissionen til at fremsætte lovforslag;

59. understreger, at den europæiske ombudsmand bl.a. i lyset af de indhøstede erfaringer har spillet en afgørende rolle med at rette op på tilfælde af dårlig forvaltning i EU-institutionernes og — organerne;

60. er tilfreds med de muligheder, borgerne har for ad elektronisk vej at indbringe andragender til Europa-Parlamentet og klager til den europæiske ombudsmand;

61. minder om unionsborgernes ret til diplomatisk og konsulær beskyttelse af en hvilken som helst anden medlemsstat i tredjelande, hvor den stat, som vedkommende er statsborger i, ikke er repræsenteret, på samme betingelser, som dem, der gælder for den pågældende stats egne borgere; understreger denne bestemmelses betydning, også på det principielle plan, eftersom den sigter mod at anerkende en ekstern dimension af unionsborgerskabet;

62. er enig i Kommissionens kritiske bemærkning om, at den gældende EU-lovgivning vedrørende diplomatisk og konsulær beskyttelse er utilfredsstillende, ser positivt på Kommissionens handlingsplan for perioden 2007-2009, som sigter mod at udvikle EU-lovgivningen på området, og opfordrer Rådet og medlemsstaterne til at iværksætte de nødvendige foranstaltninger i den henseende, herunder også på internationalt plan;

63. understreger i den sammenhæng de regionale og lokale myndigheders beføjelser og erfaring på områder som turisme, sundhedspolitik, begravelse og kremering af døde og opfordrer derfor EU-institutionerne til at høre Regionsudvalget i forbindelse med udarbejdelsen og vedtagelsen af beslutninger på dette område;

64. hilser det velkomment, at Lissabon-traktaten medfører anerkendelse af EU som et retssubjekt i international sammenhæng, og håber, at EU også kan yde borgerne beskyttelse på internationalt plan;

65. noterer sig de oplysninger i Kommissionens femte rapport om unionsborgerskab (1. maj 2004 — 30. juni 2007), som skulle give borgerne større viden om deres rettigheder, men bemærker, at i virkeligheden mener mindre end en tredjedel af borgerne, at de er velinformerede om, hvilke rettigheder der følger med unionsborgerskabet;

66. insisterer på, at alle myndighedsniveauer har et ansvar for at medvirke til at opbygge en »tradition for grundlæggende rettigheder« ved at øge borgernes kendskab til deres rettigheder, og gentager derfor, at der er behov for en fælles indsats for at udbrede kendskabet til borgernes rettigheder, og denne indsats navnlig bør indgå som en vigtig del af Kommissionens oplysnings- og formidlingspolitik;

67. mener, at der i den forbindelse bør afsættes særlige ressourcer og planlægges aktioner, der sigter mod en aktiv inddragelse af de regionale og lokale myndigheder.

Bruxelles, den 9. oktober 2008

Luc VAN DEN BRANDE

Formand for
Regionsudvalget

Regionsudvalgets udtalelse om »Programmet for et sikrere internet (2009-2013)«

(2008/C 325/14)

REGIONSUDVALGET

- mener, at de iværksatte tiltag bør tilpasses i forhold til nye krav, der følger af fremkomsten af nye teknologier og tjenester, som skaber nye risici og øger de eksisterende;
- tilråder, at man som et minimum når til enighed om rammerne for ulovligt indhold ved at sammenligne strafferetlige standarder og finde frem til, hvad de har fælles. Indsatsen bør understøtte udarbejdelsen af en europæisk sortliste over ulovligt indhold og fremme internetudbydernes anvendelse deraf;
- opfordrer til, at de aktiviteter, der skal gøre slutbrugerne mere bevidste, kommer til at inkludere lokale myndigheder og regeringen, som er dem, der er tættest på målgrupperne, og som har de bedste muligheder for at formidle vigtig information samt gennemføre konkrete programmer og projekter;
- anbefaler, at oplysningscentre følger fastlagte strategier ved henvendelser til børn, forældre og lærere og sikrer kvaliteten af disse aktiviteter. Programmet bør også støtte en mere aktiv inddragelse af medierne i bevidstgørelseskampagner;
- mener, at det er særlig vigtigt, at hotlines, retshåndhavende myndigheder og internetudbydere arbejder så tæt sammen som muligt, og at det er væsentligt at inddrage andre aktører, f.eks. relevante sociale organisationer og NGO'er;
- opfordrer til, at der udarbejdes undervisningsmateriale om informationsteknologi og mediefærdigheder, der kommer ind på spørgsmål om en sikker onlineverden. Foranstaltningerne bør ikke kun sigte mod at beskytte børn, men også mod en effektiv dygtiggørelse (undervisning) i sikker anvendelse af internettet (empowerment).

Ordfører: Jan ORAVEC (SK/PPE), borgmester i Štúrovo

Basisdokument

Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om et flerårigt fællesskabsprogram til beskyttelse af børn, der bruger internet og andre kommunikationsteknologier

KOM(2008) 106 endelig — 2008/0047 (COD)

I. POLITISKE ANBEFALINGER

Generelle bemærkninger

Generelle bemærkninger til programmet

REGIONSUDVALGET

1. er enig i, at såvel teknologierne som brugen af dem har ændret sig betydeligt i perioden, siden handlingsplanen for et sikrere internet blev iværksat. Børn bruger aktivt og i stadig større omfang onlineteknologier. Spørgsmålet om, hvordan vi beskytter dem mod skadevoldende indhold, bremser distributionen af ulovligt indhold samt opdrager dem til at omgås internettet på en bevidst kritisk måde, er et stort problem som politikere og lovgivere, industrien, slutbrugere og især forældre, omsorgspersoner og lærere må arbejde aktivt på at løse;

2. er enig i, at nogle af de alvorligste risici for børn, der bruger onlineteknologier, er de tilfælde, hvor børn udsættes direkte for overgreb som ofre for seksuelt misbrug, der dokumenteres gennem billeder, film eller lydfiler og derefter lægges ud på internettet, tilfælde hvor de kontaktes af personer, der indleder venskab med dem i den hensigt at begå seksuelt misbrug (»grooming«), og hvor de udsættes for mobning i onlineverdenen (cybermobning);

3. tager resultaterne af den afsluttende evaluering af handlingsplanen for et sikrere internet til efterretning;

4. vurderer, at EU-programmer for et sikrere internet er de eneste europadækkende initiativer til beskyttelse af børn i onlineverdenen;

5. er enig i, at de iværksatte tiltag har været effektive, men mener, at de bør tilpasses i forhold til nye krav, der følger af fremkomsten af nye teknologier og tjenester, som skaber nye risici og øger de eksisterende;

6. glæder sig over, at det nye program letter samarbejdet og gør det nemmere at dele erfaringer og bedste praksis på alle niveauer i spørgsmål om børns sikkerhed på nettet, hvorved merværdien på europæisk plan øges;

7. er klar over, at det er vanskeligt at nå til enighed om en definition af »ulovligt indhold« og »skadevoldende indhold«, som bedømmes forskelligt i forskellige lande og kulturer;

8. tilråder dog, at man som et minimum når til enighed om rammerne for ulovligt indhold ved at sammenligne strafferetlige standarder og finde frem til, hvad de har fælles;

9. mener, at de foreslåede foranstaltninger vil gøre det lettere at beskytte børn, der bruger internettet og andre kommunikationsteknologier, reagere på nye udviklinger og bremse distributionen af ulovligt indhold på nettet, særligt distributionen af materiale, der viser seksuelt misbrug af børn, grooming og mobning;

10. håber, at yderligere tiltag vil blive rettet mod at sætte gang i og fremme udviklingen og brugen af tekniske redskaber til at håndtere ulovligt indhold og skadevoldende adfærd på nettet, samt fremme samarbejde og udveksling af bedste praksis mellem en bred vifte af berørte parter på lokalt, regionalt, europæisk og internationalt plan;

11. foreslår, at der hvert år afholdes oplysningskonferencer med deltagelse af de interesserede parter på nationalt, europæisk og internationalt plan for at give mulighed for drøftelser af tidens udfordringer, udveksle erfaringer med god praksis og fremme samarbejde;

12. er skuffet over, at de aktiviteter, der skal gøre borgerne, især børn, forældre, omsorgspersoner og lærere, mere bevidste om de muligheder og risici, der er forbundet med at bruge onlineteknologi, og om hvordan man tager vare på sikkerheden i onlineverdenen, ikke udtrykkeligt inkluderer lokale og regionale myndigheder, som er dem, der er tættest på målgrupperne og har de bedste muligheder for at formidle vigtig information samt gennemføre konkrete programmer og projekter;

13. støtter opbygningen og videreudviklingen af en vidensbase, der kan anvendes til at håndtere eksisterende og nye former for risici og konsekvenser af anvendelsen af internettet;

14. anbefaler at koordinere undersøgelser på relevante områder i og uden for EU og opbygge viden om børns (stadig nye) måder at bruge onlineteknologier på og om, hvilke risici og potentielt skadelige virkninger brugen af onlineteknologi kan have for dem, herunder tekniske, psykologiske og sociologiske aspekter, samt at fremlægge positive eksempler på, hvordan børn kan opdrages til at omgås medier på en kritisk måde;

15. bakker fuldt ud op om, at indsatsen kædes sammen med programmet »Safer internet plus«, som bør forbedres;

16. opfordrer EU's institutioner og medlemsstaternes regeringer til at sikre, at håndteringen af dette spørgsmål får den opmærksomhed, det fortjener inden for rammerne af deres beføjelser;

17. håber, at gennemførelsesforanstaltninger grundigt vil medvirke til at mindske risikoen for børn, der bruger internettet og andre kommunikationsteknologier.

II. ÆNDRINGSFORSLAG

Ændringsforslag 1

Bilag 1 — Aktionslinje 1

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
1. Oprettelse af kontaktpunkter, hvor offentligheden kan anmelde ulovligt indhold og skadevoldende adfærd på nettet. Aktiviteterne skal sikre, at disse kontaktpunkter fungerer effektivt og er synlige for offentligheden, og at de er i nær forbindelse med andre tiltag på nationalt plan og samarbejder på europæisk plan om grænseoverskridende problemer og udveksling af bedste praksis.	1. Oprettelse af kontaktpunkter, hvor offentligheden kan anmelde ulovligt indhold og skadevoldende adfærd på nettet. Aktiviteterne skal sikre, at disse kontaktpunkter fungerer effektivt og er synlige for offentligheden, og at de er i nær forbindelse med andre tiltag på nationalt plan og samarbejder på europæisk plan om grænseoverskridende problemer og udveksling af bedste praksis. <u>Der bør gives støtte til udbredelse af kendskabet til hotlines blandt slutbrugere, og man bør udnytte de lokale myndigheder ved formidlingen af vigtig information.</u>

Begrundelse

Kontaktpunkter og hotlines er kun effektive, hvis så mange slutbrugere som muligt kender til deres eksistens. Der er derfor brug for mest mulig offentlig omtale, og her er de lokale myndigheder rigtig godt rustet.

Ændringsforslag 2

Bilag 1 — Aktionslinje 1

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
2. Bekæmpelse af skadevoldende adfærd på nettet, især »grooming« og mobning. Aktiviteterne har til formål at bekæmpe onlinegrooming (hvor en voksen indleder et venskab med et barn med henblik på seksuelt misbrug) og mobning. De skal gribe de tekniske, psykologiske og sociologiske aspekter af disse problemer an og fremme samarbejde og koordinering mellem de berørte parter.	2. Bekæmpelse af skadevoldende adfærd på nettet, især »grooming« og mobning. Aktiviteterne har til formål at bekæmpe onlinegrooming (hvor en voksen indleder et venskab med et barn med henblik på seksuelt misbrug) og mobning. De skal gribe de tekniske, psykologiske og sociologiske aspekter af disse problemer an og fremme samarbejde og koordinering mellem de berørte parter. <u>Det er på den ene side særlig vigtigt, at hotlines, retshåndhævende myndigheder og internetudbydere arbejder så tæt sammen som muligt og på den anden side væsentligt at inddrage andre aktører, f.eks. relevante sociale organisationer og NGO'er.</u>

Begrundelse

Iværksættelsen af effektive modforanstaltninger forudsætter hurtig og konstant informationsstrøm fra hotlines til andre aktører, der er inddraget i kampen mod ulovligt indhold og skadevoldende adfærd.

*Ændringsforslag 3***Bilag 1 — Aktionslinje 1**

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
3. Tilskyndelse til brug af tekniske redskaber til bekæmpelse af ulovligt indhold og skadevoldende adfærd på nettet. Aktiviteterne skal tilskynde til udvikling eller tilpasning af effektive teknologiredskaber til at bekæmpe ulovligt indhold og skadevoldende adfærd på nettet, til almindelig brug blandt de berørte parter.	3. <u>Støtte og tilskyndelse til brug af tekniske redskaber til bekæmpelse af ulovligt indhold og skadevoldende adfærd på nettet. Aktiviteterne skal tilskynde til udvikling eller tilpasning af effektive teknologiredskaber til at bekæmpe ulovligt indhold og skadevoldende adfærd på nettet, til almindelig brug blandt de berørte parter. Endvidere bør aktiviteterne understøtte koordineringen af bestræbelserne på at udarbejde en europæisk sortliste over ulovligt indhold og fremme internetudbydernes anvendelse deraf.</u>

Begrundelse

Nye tekniske redskaber skal ikke kun tilskyndes, men tillige støttes. En europæisk sortliste kunne være en hjælp, når det gælder om at forhindre eller måske gribe ind over for ulovligt indhold.

*Ændringsforslag 4***Bilag I — Aktionslinje 2**

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
3. Inddragelse af børn og unge i indsatsen for en sikrere onlineverden. Tiltagene vil gå ud på at involvere børn og unge for at få bedre indsigt i deres synspunkter og erfaringer med hensyn til brug af onlineteknologier og hvordan der skabes sikrere forhold i onlineverdenen for børn.	3. Inddragelse af børn og unge i indsatsen for en sikrere onlineverden. Tiltagene vil gå ud på at involvere børn og unge for at få bedre indsigt i deres synspunkter og erfaringer med hensyn til brug af onlineteknologier og hvordan der skabes sikrere forhold i onlineverdenen for børn. <u>Endvidere bør der udarbejdes undervisningsmateriale om informationsteknologi og mediefærdigheder, der kommer ind på spørgsmål om en sikker onlineverden og risiciene ved ulovligt indhold og skadevoldende adfærd. Foranstaltningerne bør ikke kun sigte mod at beskytte børn, men også mod en effektiv dygtiggørelse (undervisning) i sikker anvendelse af internettet (empowerment).</u>

Begrundelse

En uddannet lærer kan anvende interaktive undervisningsmetoder til at gøre børn bevidste om de risici, der er forbundet med brug af internettet, og samtidig via den måde, børnene reagerer på, lære mere om deres holdninger og erfaringer med onlineteknologier.

*Ændringsforslag 5***Bilag I — Aktionslinje 2**

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
4. Indsamling af flere oplysninger om passende midler til håndtering af skadevoldende indhold på nettet. Det er målet at samle flere oplysninger om, hvor effektive og virkningsfulde redskaberne til håndtering af potentielt skadevoldende indhold på nettet er, og at forsyne brugerne med oplysninger, redskaber og applikationer, der kan hjælpe dem til at håndtere skadevoldende indhold på forskellige platforme.	4. Indsamling af flere oplysninger om passende midler til håndtering af skadevoldende indhold på nettet <u>og orientering af slutbrugerne om, hvilke midler der er til rådighed til filtrering af skadevoldende indhold.</u> Det er målet at samle flere oplysninger om, hvor effektive og virkningsfulde redskaberne til håndtering af potentielt skadevoldende indhold på nettet er, og at forsyne brugerne med oplysninger, redskaber og applikationer, der kan hjælpe dem til at håndtere skadevoldende indhold på forskellige platforme.

Begrundelse

Det er vigtigt at orientere ikke kun eksperter på området, men så godt som alle slutbrugere om velegnede eller nye redskaber til håndtering af skadevoldende indhold for at gøre dem i stand til så hensigtsmæssigt og effektivt som muligt at tage forholdsregler over for nye risici.

Ændringsforslag 6

Bilag I — Aktionslinje 3

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
1. Tiltag for at bevidstgøre offentligheden og oplyse om sikrere brug af onlineteknologier. Aktiviteterne skal skabe øget opmærksomhed om problemerne gennem en koordineret indsats i hele Europa for at formidle dækkende oplysninger om muligheder og risici, og om hvordan disse kan gribes an. Der vil blive lagt vægt på omkostningseffektive midler til at formidle oplysning til et stort antal brugere.	1. Tiltag for at bevidstgøre offentligheden og oplyse om sikrere brug af onlineteknologier og støtte til mere aktiv inddragelse af medierne i bevidstgørelseskampagner. Aktiviteterne skal skabe øget opmærksomhed om problemerne gennem en koordineret indsats i hele Europa for at formidle dækkende oplysninger om muligheder og risici, og om hvordan disse kan gribes an. Der vil blive lagt vægt på omkostningseffektive midler til at formidle oplysning til et stort antal brugere.

Begrundelse

Lokale såvel som nationale medier er afgørende for udbredelsen af oplysninger om sikrere brug af onlineteknologier. Deres inddragelse heri og i bevidstgørelseskampagner bør derfor fremmes.

Ændringsforslag 7

Bilag I — Aktionslinje 3

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
2. Oprettelse af kontaktpunkter, hvor forældre og børn kan få svar på spørgsmål om, hvordan de tager vare på sikkerheden på nettet. Aktiviteterne skal sigte mod at sætte brugerne i stand til at træffe velinformerede og ansvarlige valg ved at forsyne dem med relevante oplysninger og råd om, hvilke forholdsregler de bør træffe af hensyn til sikkerheden på nettet.	2. Oprettelse af kontaktpunkter, hvor forældre og børn kan få svar på spørgsmål om, hvordan de tager vare på sikkerheden på nettet. Aktiviteterne skal <u>bør sigte</u> mod at sætte brugerne i stand til at træffe velinformerede og ansvarlige valg ved at forsyne dem med relevante oplysninger og råd om, hvilke forholdsregler de bør træffe af hensyn til sikkerheden på nettet. <u>Formålet med aktiviteterne bør være at gøre borgerne så bevidste som muligt om disse kontaktpunkter.</u>

Begrundelse

Kontaktpunkterne vil kun være effektive, hvis den brede befolkning eller slutbrugerne er klar over, at de findes, og derfor ved, hvorfra de kan indhente information og få svar på deres spørgsmål.

Ændringsforslag 8

Bilag I — Aktionslinje 3

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
3. Effektive og omkostningseffektive metoder og redskaber til oplysning og bevidstgørelse. Aktiviteterne vil gå ud på at forbedre relevante metoder og redskaber til oplysning og bevidstgørelse, så de bliver mere effektive og omkostningseffektive på lang sigt.	3. <u>Krav til oplysningscentre om at følge fastlagte strategier ved henvendelser til børn, forældre og lærere. Effektive og omkostningseffektive metoder og redskaber til oplysning og bevidstgørelse.</u> Aktiviteterne <u>vil</u> gå ud på at forbedre relevante metoder og redskaber til oplysning og bevidstgørelse, så de bliver mere effektive og omkostningseffektive på lang sigt. <u>Der skal være sikkerhed for kvaliteten af disse aktiviteter.</u>

Begrundelse

Oplysningscentre er af væsentlig betydning, når det gælder om at øge befolkningens bevidsthed, eftersom de oplysninger, de tilvejebringer, videreformidles enten direkte eller via forskellige informationskanaler til den brede befolkning. De må derfor være i stand til at pege på risici og løsninger herpå. På dette område er tæt koordination og samarbejde med eksperter i mediefærdigheder og mediekendskab helt afgørende.

Bruxelles, den 9. oktober 2008

Luc VAN DEN BRANDE
Formand for
Regionsudvalget

Regionsudvalgets udtalelse om Kommissionens meddelelse: »En stærk europæisk naboskabspolitik«

(2008/C 325/15)

REGIONSUDVALGET

- er overbevist om, at et effektivt samarbejde på lokalt og regionalt niveau er den eneste vej til et godt og sikkert naboskab; lokale og regionale myndigheder har de bedste forudsætninger for at indkredse og opfylde borgernes behov og stille relevante tjenester til rådighed;
- understreger behovet for at oprette regionale forummer for subnationale myndigheder i tråd med naboskabspolitikens regionale tilgang (Middelhavsregionen, den nordlige dimension, Atlanterhavsdimensionen og Sortehavsregionen) og styrke det regionale og decentrale samarbejde;
- bifalder forslaget, der blev fremsat på EU's udenrigsministermøde den 26. maj 2008, om at knytte tættere bånd til EU's naboer mod øst, dvs. Armenien, Aserbajdsjan, Belarus, Georgien, Moldova og Ukraine;
- hilser relanceringen af Euro-Middelhavs-partnerskabet velkommen og understreger betydningen af at give det en regional dimension og støtte dialog mellem lokale og regionale myndigheder i EU's medlemsstater og naboskabspartnerlandene i det sydlige Middelhavsområde;
- hilser det nye europæiske naboskabs- og partnerskabsinstrument (ENPI), som trådte i kraft i 2007, velkommen, især dets grænseoverskridende dimension, som muliggør samarbejde med regioner, der grænser op til EU (det finansieres af Den Europæiske Fond for Regionaludvikling og ENPI);
- opfordrer indtrængende Kommissionen til at oprette en ny temafond på EU-budgettet (som supplement til Den Europæiske Integrationsfond) for at hjælpe de lokale myndigheder i de medlemsstater, der har en særlig høj tilstrømning af migranter fra tredjelande, med at håndtere de udfordringer, dette indebærer for de lokale serviceydelser.

Ordfører: Sharon TAYLOR (UK/PSE), medlem af Stevenage Borough Council

Basisdokument

Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet og Rådet: »En stærk europæisk naboskabspolitik«
(KOM(2007) 774 endelig)

POLITISKE ANBEFALINGER

Politisk dialog og decentraliseringsreformer

REGIONSUDVALGET

1. er overbevist om, at et effektivt samarbejde på lokalt og regionalt niveau er den eneste vej til et godt og sikkert naboskab; lokale og regionale myndigheder har de bedste forudsætninger for at indkredse og opfylde borgernes behov og stille relevante tjenester til rådighed;
2. opfordrer naboskabspartnerlande til at følge og sprede bedste praksis på valgområdet og byde internationale valgobservatører velkommen for at sikre en mere gennemsigtig valghandling og dermed forbedre borgernes tillid til demokratiske processer;
3. opfordrer til, at man styrker den almene bevidsthed om den europæiske naboskabspolitik blandt borgerne i såvel EU som naboskabspartnerlandene ved i videst muligt omfang at inddrage regionale og lokale myndigheder gennem specifikke programmer eller initiativer;
4. understreger behovet for at oprette regionale forummer for subnationale myndigheder i tråd med naboskabspolitikken regionale tilgang (Middelhavsregionen, den nordlige dimension, Atlanterhavsdimensionen og Sortehavsregionen), styrke det regionale og decentrale samarbejde og fremme partnerskabs- og udviklingsprogrammer ved hjælp af integrerede aktioner i de pågældende regioner; repræsentanter for Regionsudvalget bør inddrages i de enkelte forummers arbejde;
5. bifalder det fælles svensk-polske forslag til Det Europæiske Råd om »det østlige partnerskab«;
6. ønsker at blive inddraget i Kommissionens arbejde med udarbejdelse og evaluering af programmerne under ENPI (det europæiske naboskabs- og partnerskabsinstrument) for at sikre, at de spørgsmål, der vedrører den regionale dimension, integreres bedre i rammerne for ENPI's indsats;
7. opfordrer Kommissionen til at støtte andre programmer, der arbejder for udvikling af og støtte til frie og professionelle medier i naboskabspartnerlandene;
8. opfordrer Kommissionen til at lægge større vægt på lokal økonomisk udvikling i landenes individuelle handlingsplaner og afsætte passende midler gennem ENPI;
9. understreger, at de grænseoverskridende samarbejdsprogrammer overvågningsudvalg er en vigtig høringsmekanisme til løsning af de praktiske vanskeligheder, som kan opstå i forbindelse med arbejdsmetoderne, herunder forvaltning af midler;

10. opfordrer regeringerne i partnerskabslandene til at arbejde for øget gennemsigtighed og ansvarlighed samt opbygning af en tilstrækkelig stor forvaltningskapacitet og opfordrer Kommissionen til nøje at overvåge korruptionsniveauet som helhed og korruptionsforebyggende foranstaltninger i de naboskabspartnerlande, hvor korruption stadig hindrer fremskridt i retning af demokrati, gennemsigtighed og ansvarlighed; den bør tage hensyn til, hvor store fremskridt der sker i disse områder, når den yder støtte og bistand;
11. opfordrer regeringerne i Israel, Georgien, Tunesien og Ukraine til at ratificere FN's konvention om bekæmpelse af korruption, som de øvrige naboskabspartnerlande allerede har ratificeret;
12. bifalder åbningen af et Europa-Kommissions-kontor i Minsk, Belarus, og håber, at kontoret vil kunne arbejde for styrkelse af civilsamfundet og det lokale og regionale demokrati og forbedre offentlighedens kendskab til Den Europæiske Union, dens institutioner og de idéer, den står for;
13. opfordrer Kommissionen til hurtigst muligt at effektivisere sin støtte til civilsamfundet i Belarus, til uafhængige og professionelle medier samt til politiske partier, som går ind for demokrati og reformer;
14. minder om, at det er et af naboskabspolitikken hovedprincipper, at den forbliver skarpt adskilt fra EU's udvidelsesproces og -politik samt fra spørgsmålet om medlemskab af EU; den bør dog intet forudsige om den fremtidige udvikling mellem naboskabspartnerlande og EU;
15. opfordrer Kommissionen og EU's medlemsstater til at tilbyde Ukraine og Moldova muligheden for et europæisk perspektiv i nye aftaler efter afslutningen af 10 års partnerskabs- og samarbejdsaftaler;
16. bifalder forslaget, der blev fremsat på EU's udenrigsministermøde den 26. maj 2008, om at knytte tættere bånd til EU's naboer mod øst, dvs. Armenien, Aserbajdsjan, Belarus, Georgien, Moldova og Ukraine;
17. ser positivt på det franske formandskabs bestræbelser på at sætte nyt skub i den multilaterale dialog og samarbejdet med EU's naboer syd og øst for Middelhavet, da det bidrager til at styrke Barcelona-processen;
18. hilser det velkomment, at arbejdet med gennemførelse af de aftalte handlingsplaner fortsætter, da de er et fremragende middel til at støtte landenes hjemlige reformer, og opfordrer EU til at fremskynde udarbejdelsen af handlingsplaner for de resterende lande;

19. bifalder revisionen af handlingsplaner, der trådte i kraft i begyndelsen af 2005, og opfordrer til udvikling af udvidede aftaler med Moldova og Israel;
20. opfordrer Kommissionen til, hvor det er muligt, at inddrage medlemmer af naboskabspartnerlandenes civilsamfund i overvågningen af naboskabshandlingsplanernes fremskridt med henblik på at sikre direkte og upartisk vurdering af visse aspekter af gennemførelsen af de enkelte handlingsplaner;
21. opfordrer Kommissionen til at inddrage repræsentanter for medlemsstaternes lokale og regionale myndigheder i overvågningen af de enkelte landes udarbejdelse og gennemførelse af handlingsplanerne;
22. anbefaler, at der omhyggeligt fastlægges prioriteter for grænseoverskridende samarbejde i nord, øst og syd, så der kan skabes størst mulig synergi og arbejdes mere effektivt frem mod de målsætninger, der er opstillet i handlingsplanerne;
23. bekræfter, at der er behov for mere omfattende teknisk og politisk støtte for at sikre et kontinuerligt grænseoverskridende og internationalt samarbejde mellem EU's medlemsstater og nabolande over den fælles grænse;
24. hilser det nye europæiske naboskabs- og partnerskabsinstrument (ENPI), som trådte i kraft i 2007, velkommen, især dets grænseoverskridende dimension, som muliggør samarbejde med regioner, der grænser op til EU (det finansieres af Den Europæiske Fond for Regionaludvikling og ENPI);
25. bifalder iværksættelsen af de grænseoverskridende samarbejdsprogrammer, som indgår i det europæiske naboskabs- og partnerskabsinstrument, og er parat til at samarbejde om at føre tilsyn med dem; opfordrer Kommissionen og de berørte parter til at sikre afslutning og hurtig vedtagelse af alle programmerne for grænseoverskridende samarbejde; understreger behovet for at sikre, at alle midler, der er afsat til det grænseoverskridende samarbejde inden for rammerne af naboskabspolitikken, udnyttes fuldt ud, og med det for øje i givet fald at kanalisere midlerne til igangværende programmer i naboregionen;
26. bifalder forøgelsen af midlerne til grænseoverskridende samarbejde ved EU's ydre grænser i perioden 2007-2013, men opfordrer Kommissionen til som led i EU's nye samhørigheds-politik efter 2013 yderligere at øge Interreg-midlerne til samarbejde på tværs af grænserne mellem lokale og regionale myndigheder i EU's medlemslande og naboskabspartnerlandene med henblik på at løse fælles problemer, der er specifikke for regionerne i disse lande;
27. opfordrer medlemsstater og deltagende lande til at udnytte Taiex-programmet og partnerskabsinstrumenterne fuldt ud for at kunne give målrettet politisk og/eller juridisk rådgivning til lokale og regionale myndigheder i naboskabspartnerlande i forbindelse med tilnærmelse af lovgivningerne til EU-retten;
28. bekræfter sin støtte til den fremspirende Sortehavs-euro-region, der skal fremme samarbejdet på lokalt og regionalt plan mellem landene i Sortehavsområdet og dermed fremme lokalt demokrati, stabilitet, god forvaltningsskik og bæredygtig udvikling;
29. bifalder de eksisterende temabestemte EU-finansieringskilder, som naboskabspartnerlandene allerede kan nyde godt af, f.eks. FP7 (syvende rammeprogram for forskning og teknologisk udvikling) og Daphne;
30. opfordrer lokale og regionale myndigheder i Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde (Island, Norge og Liechtenstein) til at udnytte deres særlige erfaring med at opbygge demokratiske institutioner i udvidelseslande til at bistå lokale og regionale myndigheder i naboskabspartnerlande med at øge deres demokratiske kapacitet og udvikle deres økonomier;
31. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at etablere en ordning for udveksling af oplysninger om individuelle og kollektive bestræbelser på at støtte civilsamfundet i naboskabspartnerlande for at undgå dobbeltarbejde og øge synergiene mellem fremtidige programmer;
32. bifalder fortsættelsen af programmerne Tempus og Erasmus Mundus samt andre programmer for akademisk samarbejde i perioden 2007-2010, eftersom de giver studerende fra naboskabspartnerlande mulighed for at studere;
33. opfordrer Kommissionen til at støtte samarbejde mellem forskningsinstitutioner og tænketanke i naboskabspartnerlande og EU's medlemsstater, da de udgør et forum for debat om emner, der ville være følsomme for deres regeringer;
34. bemærker, at øget mobilitet og transport også vil øge CO₂-produktion og drivhusgasemissioner, og opfordrer naboskabspartnerlandene til at betragte miljøpolitik som afgørende for en bæredygtig økonomisk udvikling; de lokale og regionale myndigheder i naboskabspartnerlandene har en væsentlig rolle at spille i forbindelse med udvikling og planlægning, der tager hensyn til klimaændringsspørgsmål; de lokale og regionale myndigheder bør hilse en gensidig dialog om disse spørgsmål velkommen;
35. hilser relanceringen af Euro-Middelhavs-partnerskabet velkommen og understreger betydningen af at give det en regional dimension og støtte dialog mellem lokale og regionale myndigheder i EU's medlemsstater og naboskabspartnerlandene i det sydlige Middelhavsområde; mener, at ENPI er et instrument, der støtter denne proces, og bør tilpasses den fornyede Barcelonaprocess;
36. opfordrer til etablering af forummer for lokale og regionale myndigheder i EU's medlemsstater og i naboskabspartnerlande fra den østlige dimension;
37. minder om, at den politiske erklæring om »Grænseoverskridende samarbejde i Europas nordlige regioner« (CdR 313/2006) bifalder Europa-Parlamentets initiativ til afholdelse af et parlamentarisk forum for den nordlige dimension, og gentager forslaget om, at der oprettes et permanent organ, der skal drøfte spørgsmål af lokale og regional betydning i politikken for den nordlige dimension;

38. bifalder, at Kommissionen lægger behørig vægt på at forlænge de vigtige transportkorridorer ind i EU's nabolande som led i EU's naboskabspolitik; et integreret og fremtidssikkert transportnet er af grundlæggende betydning for udviklingen af naboskabspolitikens økonomiske dimension.

Mobilitet og migration

REGIONSUDVALGET

39. gentager, at mobilitet og mellemfolkelige kontakter styrker naboskabspartnerlandenes evne til at høste fordel af økonomisk integration, og at det vil være meget vanskeligt at opnå større gensidig forståelse uden at øge mulighederne for, at borgere i naboskabspartnerlande kan rejse ind i EU;

40. bifalder muligheden for øget udveksling mellem EU's medlemsstater, udvidelseslande og naboskabspartnerlande af praktikanter og udstationerede embedsmænd fra lokale og regionale myndigheder;

41. opfordrer indtrængende EU's medlemsstater til at forbedre visumprocedurerne med henblik på at øge borgernes mobilitet; der bør især tages hensyn til studerende, udveksling af kulturpersoner og akademikere og repræsentanter for civilsamfundet; de mellemfolkelige kontakter ville blive bedre, hvis prisen for visum blev sat ned og procedurerne blev forenklet;

42. opfordrer medlemsstaterne til at forbedre effektiviteten af de konsulære tjenester i naboskabspartnerlandene og tilskynder til oprettelse af fælles centre for visumansøgninger til Schengenlandene i disse lande;

43. bifalder indgåelsen af aftaler om lempelse af visumreglerne og tilbagetagelse med Ukraine og Moldova; opfordrer indtrængende Kommissionen til at trække på sine erfaringer med lande, der allerede har opnået EU-medlemskab, og indlede forhandlinger om lignende aftaler med andre naboskabspartnerlande;

44. understreger, at mobilitet kun kan eksistere i sikre omgivelser; dette kræver, at alle lande inden for rammerne af det nye system med mobilitetspartnerskaber får et medansvar for at løse problemerne i forbindelse med migration; det er derfor nødvendigt også at pålægge naboskabspartnerlandene en forpligtelse til at gøre mere for sikkerhed og retfærdighed; det nye system kunne omfatte bekæmpelse af ulovlig migration og tilvejebringe flere muligheder for lovlig migration fra naboskabspartnerlande til EU;

45. bekræfter sin tro på, at lokale og regionale myndigheder står i frontlinjen, når det drejer sig om at forvalte følgerne af migration; dette gælder for ulovlig migration, når lokale og regionale myndigheder skal håndtere modtagelse af migranter og følgerne af ulovlig beskæftigelse; det gælder også for lovlig migration, når lokale og regionale myndigheder har ansvaret for levering af lokale serviceydelser;

46. anerkender samarbejdet mellem FRONTEX⁽¹⁾ og lokale myndigheder om forebyggelse af ulovlig migration og opfordrer til tættere samarbejde med lokale og regionale myndigheder i medlemsstater ved EU's ydre grænser;

⁽¹⁾ FRONTEX (Det Europæiske Agentur for Forvaltning af det Operative Samarbejde ved EU-medlemsstaternes Ydre Grænser) er EU's agentur for sikkerheden ved de ydre grænser.

47. opfordrer Kommissionen til at fremme og bidrage til udviklingen af praktiske løsninger til styrkelse af forvaltningen af de sydlige ydre søgrænser og forbedre EU's, medlemsstaternes og de lokale og regionale myndigheders evne til i samarbejde med hjemlandene at håndtere kritiske situationer såsom en massetilstrømning af ulovlige indvandrere⁽²⁾;

48. opfordrer indtrængende Kommissionen til at oprette en ny temafond på EU-budgettet (som supplement til Den Europæiske Integrationsfond) for at hjælpe de lokale myndigheder i de medlemsstater, der har en særlig høj tilstrømning af migranter fra tredjelande, med at håndtere de udfordringer, dette indebærer for de lokale serviceydelser;

49. opfordrer Kommissionen til at træffe foranstaltninger, som vil gøre det muligt for lokale myndigheder i migranthjemlande, der lider særligt under udvandringen af kvalificeret arbejdskraft, at udvikle initiativer, som tiltrækker kvalificerede og veluddannede mennesker, og sikre økonomisk og kulturel udvikling på lokalt plan;

50. opfordrer Kommissionen til som led i EU's nye samhørighedspolitik efter 2013 at øge Interreg-midlerne til samarbejde på tværs af grænserne mellem lokale og regionale myndigheder i EU's medlemslande og naboskabspartnerlandene med henblik på at løse fælles problemer, der er specifikke for regionerne i disse lande;

51. opfordrer EU's medlemsstater til at anvende forordningerne om lokal grænsetrafik, som gør det muligt for medlemsstaterne at indgå bilaterale aftaler med nabolande uden for EU og forbedre kontakterne på tværs af grænsen; EU's medlemsstater bør indføre hurtig visumbehandling for ansøgere, som tidligere har opfyldt visumkravene.

Menneskerettigheder og menneskehandel

REGIONSUDVALGET

52. konstaterer betydelige fremskridt med hensyn til forbedring af menneskerettigheder og demokrati, siden naboskabspolitikken og Euro-Middelhavs-partnerskabsprogrammet blev indledt, og opfordrer regeringerne i naboskabspartnerlandene til at fortsætte arbejdet for universelle menneskerettigheder og demokratiske grundprincipper, da de er EU's kerneværdier;

53. opfordrer Kommissionen til at arbejde sammen med de lokale og regionale myndigheder og civilsamfundet i naboskabspartnerlandene for at forbedre situationen for menneskerettigheder, minoritetsrettigheder samt kvinders og børns rettigheder; opfordrer naboskabspartnerlandenes regeringer til at udvise større åbenhed over for bidrag fra civilsamfundet;

54. bifalder, at alle naboskabspartnerlande har indført foranstaltninger, der skal øge kvinders deltagelse i det politiske, sociale og økonomiske liv og fremme lige rettigheder for kvinder og mænd, men bemærker, at diskrimination af kvinder og vold i hjemmet stadig er meget udbredt; opfordrer de deltagende lande til at øge bestræbelserne på at fremme kvinders rettigheder;

⁽²⁾ CdR 64/2007 fin.

55. erkender, at handel med mennesker mellem nogle nabo-kabspartnerlande og EU's medlemsstater stadig er et meget alvorligt problem;

56. opfordrer regeringen i Belarus til at ratificere den europæiske konvention for beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende friheder samt de relevante protokoller, indlede en konstruktiv dialog med EU og fuldt ud deltage i naboskabspolitikken;

57. bekræfter betydningen af dialog mellem arbejdsmarkedets parter og opfordrer Jordan, Libanon og Marokko til at ratificere ILO's grundlæggende konventioner om foreningsfrihed og kollektive overenskomster;

58. opfordrer Kommissionen til at prioritere beskyttelse af ofre for menneskehandel i sin naboskabspolitik; det vil være i tråd med EU's hovedprincip, som er respekt for menneskerettighederne;

59. påpeger, at lokale og regionale myndigheder spiller en vigtig rolle i bekæmpelsen af menneskehandel; anbefaler derfor, at lokale og regionale myndigheder i naboskabspartnerlandene i overensstemmelse med deres nationale lovgivning udarbejder og gennemfører lokale og regionale handlingsplaner og -strategier til bekæmpelse af menneskehandel i tæt samarbejde med de statslige myndigheder og andre medlemsstater for at forebygge menneskehandel og beskytte ofrene derfor;

60. opfordrer lokale og regionale myndigheder i EU's medlemsstater til at bistå lokale og regionale myndigheder i naboskabspartnerlandene med at udarbejde handlingsplaner, som kunne omfatte oprettelse af et specialiseret ressourceter eller en specialiseret støtteenhed på regionalt og/eller lokalt plan; dette organ skulle skride ind over for menneskehandel, gennemføre oplysningskampagner, tilbyde særlige kurser for politi og professionelle, der kommer i kontakt med ofre for menneskehandel, sikre kvinder og børn bedre uddannelsesmuligheder osv.;

61. hilser det velkomment, at alle naboskabspartnerlandene har undertegnet FN's konvention for bekæmpelse af international organiseret kriminalitet, og opfordrer regeringerne i Israel, Marokko og Jordan til at undertegne og ratificere første og anden protokol, der drejer sig om menneskehandel og smugling af migranter.

62. tilslutter sig formandskabets konklusioner fra Det Europæiske Råds møde den 1. september om konflikten i Georgien og vil samtidig fremhæve den vigtige rolle, de lokale og

regionale myndigheder kan spille i forbindelse med konfliktløsning og genopbygning efter konflikter; opfordrer regeringerne i Georgien, Rusland og Syd-Ossetien til hurtigst muligt at tage de nødvendige skridt til at sikre, at alle flygtninge og personer, der som følge af krigen i Syd-Ossetien er internt fordrevne, kan vende sikkert og permanent tilbage.

Regionale konflikter

REGIONSUDVALGET

63. gentager, at EU har en direkte interesse i at arbejde med naboskabspartnerlande for at medvirke til løsning af »fastlåste konflikter«⁽³⁾, da disse kan underminere EU-borgernes sikkerhed gennem regional oprapning, migrationsstrømme, der er umulige at forvalte, afbrydelser af energiforsyningen osv.;

64. gentager, at den europæiske naboskabspolitik vil få svært ved at udnytte sit fulde potentiale, hvis de konflikter, der gør regionalt samarbejde ekstremt vanskeligt eller umuligt, ikke løses; befolkningen og lokalsamfundene på begge sider af grænserne er de største ofre for deres regeringers manglende evne til at indgå i dialog og konstruktiv konfliktløsning;

65. opfordrer EU til at deltage mere aktivt i løsningen af de »fastlåste konflikter« gennem støtte til tillidsskabende programmer, konfliktforvaltning, mellemfolkelige kontakter, »bydiplomati« samt kapacitetsopbygning af civilsamfundsorganisationer i løsrivelsesregioner; EU bør fastholde konfliktspørgsmål på dagsordenen, når det mødes med relevante internationale organisationer og tredjelande;

66. opfordrer Kommissionen til at støtte grænseforvaltningsprogrammer og tillidsskabende foranstaltninger mellem lokalsamfund på begge sider af grænsen til løsrivelsesregioner; hvis konvergens mellem politiske, økonomiske og retlige systemer fremmes, vil det blive lettere at sikre social inddragelse og genskabelse af infrastruktur; det er især vigtigt at gennemføre lokale projekter, der skaber indtægter;

67. opfordrer Kommissionen til at lære af erfaringerne fra den seneste udvidelse af EU og gøre et godt forhold mellem naboer til en forudsætning for fuld udnyttelse af den europæiske naboskabspolitikks fordele og muligheder; Kommissionen bør opfordre lande, der er involveret i »fastlåste konflikter«, til at gøre en ny og reel indsats for at finde gensidigt acceptable og bæredygtige løsninger.

Bruxelles, den 9. oktober 2008

Luc VAN DEN BRANDE
Formand for
Regionsudvalget

⁽³⁾ Konflikterne i Transnestrien, Abkhasien, Sydossetien, Nagorno-Karabakh, Mellemøsten og Vestafrika betegnes som »fastlåste konflikter«.

MEDDELELSE TIL LÆSERNE

Institutionerne har besluttet, at der ikke længere skal henvises til den seneste ændring af en given retsakt.

Medmindre andet er angivet, forstås en henvisning til en retsakt i de tekster, der offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*, derfor som en henvisning til retsakten i dens gældende udgave.